

Augusti vuonna 2990

Oskari Kivisen isovelji Epix Kivinen menehtyi vatsasyöpään. Hän oli hyvin sisukas ja itsepäinen ukko eikä halunnut hoitoon vaan sinnitteli kotonaan maaseudulla pienessä ränsistyneessä maalaistalossa Vuolijoen ulkopuolella. Emäntä menehtyi muutama vuosi sitten. Nyt viikatemies tuli noutamaan isännänkin.

Oskari ja Hissu menivät hautajaisiin omalla Preussin-punaisella Roll5Head henkilöautolla mutta kotiin Oskari ei kyennyt ajaa itkukohtauksia takia. Hänen puuttuu automaattiohjaus sekä ohjaustehostin, joka on hyvin epätavallista tätä nykyään. Oskarin autossa ratti on hyvin jäykkä niin, että saa vääntää ratista hampaat irvessä.

Roll5Head on Rolls Roycen halpamalli ollen vastaisku japanilaisille Hayosikolle mutta siitä tuli täysfiasko. Jopa Hayosikot ovat parempia autoja.

Vuolijoelta Oskari soitti keskimmaiselle pojalleen Antille, jotta tämä tulisi hakemaan hänet ja mutsin kotiin. Antti meni lentokoneella Vattulaan ja sieltä Uber-taksilla Vuolijoelle.

Vuolijoki on tätä nykyään keskisuuri kaupunki. Kaupunki on kasvanut Vattulan ansiosta. Enää ei ole jäljellä paljoakaan Kainuun korvista, varsinkin Etelä- ja Länsi-Kainuu ovat tiheästi asuttua seutua, kun taas Itä-Kainuussa on vielä metsiä. Keski-Kainuussa on ruma avohakkuu, jonka aiheutti muinainen Talvivaara-Terrafame kaivos. Louhos on nyttemmin suljettu, kun uraani on loppuun louhittu. Kaivosalueelle on rakennettu Tiia Parkin huvipuisto, jonka perustaja oli nimensä mukaisesti muuan Tiia niminen liikemies ammatiltaan luokkapedagogi. Opettamisen ohella hän perusti Kajaaniin ja Ouluun maineikkaat ilmaisutaiteen lukiot sekä huvipuiston Sotkamoon. Rahoitukset Tiia-neiti sai serkultaan, joka puolestaan oli varsinainen mediamoguli ja anonyymi nettikirjailija.

Koska Antti on riskimies, niinpä sai auttaa setänsä arkun kantamisessa. Epixin arkun päälle oli laitettu suuri Eurooppa-lippu koska äijä oli suuri eurooppalainen, joka usein höpisi eurooppalaisesta unelmasta.

Antilla oli huono mäihä, kun hänen kohdallensa sattui avaimenreikä, josta lemahti kaamea kalmanhaju. Eläessäkään Epix ei haissut erityisen hyvälle, saati sitten vainajana.

Antti löysi taskustaan pyykkipojan, jonka laitto nenäänsä, ettei tuntisi hirveää lemua mutta haju tarttui vaatteisiin niin, että hänellä oli epämiellyttäviä tuliaisia kotiin vietäväksi.

Hautajaisten jälkeen jaettiin Epixin pieni omaisuus. Maalaistalo jäi Matteukselle koska Oskari ei sitä halunnut, sillä hänellä on kesämökki Paraisilla.

Matteus on päättänyt antaa talon tyttärelleen kesämökiksi.

Matteuksella ja Leyalla on kolme jo aikuista lasta, jotka ovat vanhimmasta päästä Arska, Aki sekä Anu. Arska pelaa rugbyä Oulu Play Sands joukkueessa. Hän on joukkueen parhaimpia maalintekijöitä ja häntä on monesti haastateltu televisiossa.

Aki on työtöntyönhakija koska on käynyt spesiaalikoulun eli sama kohtalo kuin Johannalla.

Anu on töissä radioasema Lite DABissa, joka lähettää koko Kainuussa.

Lite DAB on suosittu musiikkikanava, varsinkin humoristinen iltaohjelma *Dj Vain Cybermanshow*. Se on kunnianosoitus muinaiselle nettikameramies *Cybermanille*, joka perusti ikioman Big Brother kodin, jossa lukemattomat webbikamerat filmasivat häntä vuorokaudet ympäri. Nettikamera kiinnostus lopahti, kun sairastui nenäsyöpään niin, että räkäviisari jouduttiin poistaa, muttei itse syöpää pystytty eliminoimaan.

Lite DAB:in alkuperäinen nimi oli Ratorules.com ja lähetti ainoastaan netissä ja sitten kanavalla on ollut useita nimiä kuten *Rockrules* ja lähettänyt jopa videoblogia. Cybermanin kuoleman jälkeen alettiin kerätä rahaa Ratorulesin uudelleen perustamista varten, kunnes eriskummallinen liikemies, Jim-Adolf Brandzer, tuli ja lunasti Cybermanin jäämistön ja perusti Radio Liten, joka sittemmin siirtyi DAB-verkkoon ja nimettiin nykyasuun.

Radioasema on puhdas musiikkiradio, paitsi iltaisin lähetettävä säpinäohjelma Dj Vain Cybermanshow. Lähetyspaikkakunta oli aluksi Siikalatva mutta tätä nykyään Lite DABin studio sijaitsee Vattulan Digilän kaupunginosassa, aivan keskustan tuntumassa, mutta lähetin sijaitsee Sukevalla koska radioasema on rekisteröity sinne.

Johanna aloitti kolmannen lukiovuosikurssin, joka tarkoittaa sitä, että hän on puolivälissä opinnoissaan. Ammatillisesti hän ei tule paljoakaan hyötymään opinnoistaan koska kyseessä on lukiospesiaalikoulu mutta henkilökohtaisesti hän kehittyy valtaisesti. Konsumtio-opintolinjalla opetellaan arkipäiväisiä askareita, kuten pyykin pesua, raha-asioita sekä ruuanlaittoa.

Septemberissä Johanna PAOasi eli praktinen ammattiin orientointi eli työharjoittelu, joksi hän itse PAO:aa kutsuu.

Tällä kertaa työpaikka oli liittovaltion sähkölaitos Europower, joka on syntynyt usean eurooppalaisen sähköjätin yhteenliittymästä. Aikoja sitten Europoweriin ovat integroituneet muun muassa Fortum sekä Vattenfall. Europower on valtiollinen energiayhtiö, jonka omistaa Euroopan federaatio osavaltioineen.

Johannan työharjoittelupaikka oli Europowerin digimaster -osastolla, jossa huolletaan sähköpostipalvelimia sekä jaetaan paperipostia. Kaikkea ei voi lähettää sähköisesti, vaikka ollaankin sähkölaitoksella.

Digimaster-osastolla työskentelee viisi henkilöä; isorintainen digimestaritar Pertta Lähdevirta, ruipelomainen Jonna Lyyra, ruskeasiilitukkainen Markus Anttila, vaaleasiilitukkainen, suurin piirtein Johannan ikäinen Masi Vuorio sekä kopiointitekniikko Iiro Irkku.

Pertta on Johannan yhteyshenkilö, joka on hyvin humoristinen ja tekee iltaohjelmaa Radio Luontoilta, jossa on kuuntelijakilpailuja sekä paljon säpinäviihdettä.

Radio Luontoilta on perustettu kauan sitten Espoossa ja perustaja oli nettiradiomies, populistien innokas kannattaja, Mikko *DjPois* Rouhiala. Vuonna 2004 tämä perusti Radio Luontoillan harrastajanettiradiopalvelin Toimii.netiin. Sitten usean vuoden jälkeen äijä onnistui saamaan FM-radioluvan pääkaupunkiseudulle ja niin Radio Luontoillasta tuli ihan oikea säpinäkanava, joka lähetti oikeistopopulistien vale uutisia yhteistyössä uusnatsien MV-lehden kanssa.

Mikko Rouhialan kuoleman jälkeen radioasemaa uudistettiin ja kanavalla alkoi ihan oikeat uutiset, jolloin skandinaavinen mediatyhtiö JT Media osti Luontoillan. Konsernin pääpaikka on Tvåstadissa. JT Media omistaa myös pohjoissuomalaisen Radio Pohjolan, jonka pääpaikka on Oulu. Kainuun aluestudio sijaitsee Vattulan vanhassa vesitornissa, jossa Elisabeth Karjalainen asuu.

Mikko Rouhiala oli naimisissa ihmeperannuksen kokeneen vattulalaisen Heli Kuusikummun kanssa. Ennen parantumista Heli oli monivammainen ja istui pyörätuolissa. Hän parantui, kun laivavarustajan poika Jim-Adolf Brandzer paransi hänet kaukoparannuksella ajatellen ja rukoillen, kunnes Heli tunsu sähkövirran kulkevan selkäpiissä ja tuli pakonomainen tarve nousta jaloilleen. Siitä lähtien hän ei enää istunut pyörätuolissa.

Sitten hän kävi Jim-Adolfin kanssa Espoon Iso omena kauppakeskuksessa tapaamassa Mikko Rouhialan.

Pikkuhiljaa Radio Luontoillan kuuluvuusalueetta laajennettiin Hämeeseen Forssan alueelle, jolloin Forssan taajuudelle tuli paikallista ohjelmaa. Yksi niistä on torstainen iltaohjelma *Putous*, jota Pertta Lähdevirta juontaa raitistuneen alkoholistin kanssa.

Espoon keskustassa Mikko Rouhialan ensimmäisen kotitalon kohdalla on äijän näköispronssipatsas. Vihervasemmisto tapaa usein käydä kuseksimassa patsaan juurelle koska tämä oli tukenut silloisia perussuomalaisia.

Radio Luontoillan paikallislähetysä lähetetään Forssan Kulttuuritalolta. Kanava on yksityinen lähiradio ilman voittointressejä. Kanava ei suoraan kilpaile julkisen palvelun EBU Radio Three Townin kanssa vaan lähettää Forssan ja sen lähialueen yhdistysten ja seurakuntien ohjelmaa. Joku aika sitten Radio Luontoillassa oli myös Forssan Kainuu-seuran tiedotusohjelma. Muutaman kerran Kaarlo Kivinen luki seuran tiedotuksia ja siinä välissä kertoi kaksimielisistä vitseistä niin, että kukkahattutädit vetivät herneen nenäänsä ja valitsivat kansalliseen *Tutkintalautakuntaan* niin, että Kainuu-seuralta evättiin lähetysaika. Tämä tempaisu huvitti Kivisten veljeksiä mutta hermostutti Oskaria ja Hissua, kun nuorimmainen on noin rivo suustaan. Kyllä he tietävät, että poika on tullut isäänsä, sillä myös Oskari on hyvin härski.

Pertan apujuontaja Leena Hefner-Herpeenluomalla on tarttuva nauru. Radiolähetyksissä he hassuttelevat ja kertovat vitsejä, ihmeen kaupalla kukkahattutädit eivät näy hermostuvan. Ehkä Kaarlön tapauksessa kyseessä oli hieman syrjintää, kun äijä puhui Kainuun murteella, kun taas Pertta ja Leena puhuvat Hämettä.

Ohjelman pääsponsorina on raittiusliike *No Alcohol* eli ohjelmassa ei kannata kertoa juoppokaskuja. Kerta Pertta on humoristi ja on todellinen tulisielu, niinpä tähän otettiin yhteyttä, jotta Radio Luontoillan Forssan paikalliskanava saisi lisää kuuntelijoita ja sitä kautta mainostuloja. Pertta on hyvä juontaja raittiusliikkeen sponsoroimalle ohjelmalle koska nauraa voi ilman viinaakin.

20 septemperiä Johanna sattui mainitsemaan huomisesta kaksikymmentäyksi vuotissyntymäpäivästään, lapsellinen kun on. Seuraavana päivänä, kun oli työpaikkansa pääsisäänkäynnin edustalla Itäisen pitkäkadun puolella, niin silloin porttipuhelimesta alkoi kuulua onnittelulaulu. Työkaverit hoilasivat reseptiossa porttipuhelimen mikrofoneihin. Sisälle tultuaan Johanna naurahti: "Mie kun luulin, että palokunta on tulossa!" johon työkaverit nauroivat ihan katketakseen: "Emme kai ole ihan niin huonoja laulajia?", johon Johanna: "Ainakin melekein!"

Työkaverit olivat ostaneet hänelle syntymäpäivälahjaksi kokoelma musiikki-USB-kalikan, jonka päällä lukee; *Hän sanoi...* Kalikan nimi tulee tämän hetken suosituimman iskelmälaulaja Antero Lennueuron samannimisestä kappaleesta. Hänen läpimurtohittinsä on *Kukkia tukassa*, jota Milton fanittaa yli kaiken ja sen vuoksi myös Johanna alkoi kappaletta kuunnella innoissaan, vaikkei kappale ole mikään kaksinen, semmoinen peruspurkka poppia, jopa ärsyttävämpi, kuin Joonas Lakkamaan renkutukset. Johannan työkaverit eivät tiedä, että koulukaverin kautta hän fanittaa Anteroa. Onneksi sentään hän ei ole ihan kaikkea mennyt läpättämään.

Kokoelmamusiikkikalikalla on muitakin artisteja kuten oopperalaulaja Lorenz Haukkalan *Sinfonia*, jossa tämä laulaa rinta rottingilla.

Musiikkikalikan lisäksi Johanna sai Europowerin kantokassin, jossa on sähkölaitoksen logo. Kun hän sai nämä lahjat, niin silloin Johanna päätti, ettei enää koskaan kertoisi työpaikoilla syntymäpäivästään, vaikka olisi niin mukava saada paljon tavaraa. Häntä alkoi ujostuttaa, että mitä isä ja äiti nyt sanoisivat, kun tulee kotiin Europower laukku ja musiikkikalikka mukana. Bussissa kotimatalla hän pohti kuumeisesti selitystä lahjoilleen. Hän päätti väittää, että työkaverit olisivat nähneet tietokannoista merkkipäivänsä.

Syntymäpäivää edeltävänä päivänä Pertta kehotti Johannaa kuuntelemaan *Putous* -ohjelmaa, jossa lupasi onnitella. Johanna kehotti olla mainitsematta nimeä mutta nimikirjaimet sentään voisi mainita. Tämä vain sen vuoksi, etteivät vanhemmat saisi selville, että on mennyt läpättämään synttäreistään työpaikalla.

Kyllä Anna ja Antti itse tapaavat lähetellä syntymäpäiväonnitteluja Radio Three Townin torstai-iltaisiin kainuulaiseen onnitelu- ja makasiiniohjelma Tuplatuntiin, jota he usein kuuntelevat. Hämeessä asuu paljon kainuulaisia ja sen vuoksi tällä julkisenpalvelun radiokanavalla on päivittäin kainuulaista ohjelmaa.

Nyt työharjoitteluista lähtien Johannalle tuli ongelma, nimittäin kumpaa radiokanavaa kuuntelisi torstai-iltaisin; Radio Three Townia vai Radio Luontoiltaa? Aikaisemmin hän on kuunnellut ensin mainittua. Torstai-illalla päivää ennen syntymäpäiväänsä hän viritti radionsa Luontoillan taajuudelle. Vanhemmille hän ei sanonut sanaakaan koko ohjelmasta. Tuskinpa heitä olisi kiinnostanut hämäläinen säpinäohjelma, kun samaan aikaan Radio Three Townissa on parempi ja asiallisempi Kainuun kielinen viihdemakasiiniohjelma. Tosin kainuulaisuontajat ovat usein kielivammaisia, jotka sönkkäävät ja sekoilevat sanoissaan. Johanna salaa fanittaa ainakin nuortenohjelmajuontajia Nisse Hyrskyä ja Kassu Pulkista, eniten hän fanittaa ensin mainittua etunimensä takia.

Anna ja Antti inhoavat näitä kahta pojankloppia, joksi he heitä kutsuvat koska heidän juontamassaan nuortenohjelmissa ihannoidaan huumeita, ainakin musiikki valintojen perusteella.

Joka torstai-iltainen Radio Three Townin Hämeen kainuulainen Tuplatunti on vähän samankaltainen kuin Radio Luontoillan Putous mutta hieman asiallisempi koska radioasemahan on julkisenpalvelun kanava. Luontoiltaa kuuntelee lähinnä kantahämäläiset, jos televisiosta ei tule mitään erikoista.

Nyt Johanna kuuntelee vaivihkaa huoneessaan Radio Luontoillan Putous -ohjelmaa. Hän äänittää onnittelet tietokoneelle ja laittoi sen kotisivulleen, jonne loi salasanasuojatun mapin. Äskettäin hän on oppinut, että kuinka luodaan salasanasuojattu mappi.

Mappiin hän tallentaa kertomuksia, joissa kirjoittelee kohelluksistaan koulussa, etteivät isä ja äiti saisi tietää hänen lapsellisuustensa.

Totta kai Anna ja Antti epäilivät, että tytär on todennäköisesti mennyt työharjoittelupaikalla läpättämään synttäristönsä. Tuskinpa digimestarit etsisivät syntymäpäiväsankareita tietokannoista, kuten Anna asiaa vatului.

Ehkä joskus tulevaisuudessa voisi pikkuhiljaa poistaa salasanasuojauksen mutta ainoastaan sitten, kun hän asuisin omassa kämpässä ja olisi perhe, ajattelee Johanna haikeana. Ajatus ahdistaa häntä; miten perhe perustetaan, kun ukon hankkiminen on työn alla; kukaan ei halua minua akaksi, vatului Johanna.

Radiossa Pertta aloitti onnittelet näin sanoen: "Viimekerrallahan sanoit jotain kainuun murteella... Mä oon harjoitellut ja harjoitellut kovasti, mutten onnistu... aina vaan tulee kirjakieltä ja Hämeen murretta... ", sanoo Pertta Lähdevirta, jonka tuoli pienessä radiostudiossa natisee uhkaavasti, sillä tämä ihramahainen akka painaa kuin teurasjäte. Apujuontaja Leena esittää kysymyksen: "Missä oot harjoitellut Kainuun murretta?", johon Pertta: "Se on vähän erikoinen juttu, sitten, haluaisin onnitella erästä pimua kaksikymmentäyksi vuotissyntymäpäivänjohdosta, mutta tämä haluaa olla salainen...". Leena keskeytti: "Kuka hän on, mitkä nimikirjaimet?", johon Pertta: "Sitä en paljasta, sillä hän haluaa olla salainen... jos he haluavat olla salaisia, niin ehdottomasti emme paljasta mitään, joka tapauksessa huomenna juhlistamme häntä työpaikalla, niin teemme!"

Johanna oli hyvillään, kun sai anonyymit onnittelet radioteitse. Hän oli niin iloinen, että hipelöi nenäänsä ja ylähuulta, aivan kuten hänellä on tapana tehdä innostuessaan.

Tästä lähtien torstai-iltaisain hän alkoi kuunnella Luontoillan Putousta. Radio Three Townin Tuplatuntia hän kuuntelee silloin, kun isä ja äiti ovat lähettäneet siihen onnittelet perheenjäsenille tai jollekin sukulaiselle.

Antti ja Anna tapaavat soittamisen sijasta lähettää sähköpostionnittelet, ettei tarvitse änkyttää suorassa radiolähetyksessä. Heille riittää mainiosti juontajien sönnkkäminen.

Tässä joku aika sitten Anna päätti osallistua Tuplatunnin puhelinkilpailuun, jossa piti arvata iskelmälaulaja Pepsi Peralan oikea nimi. Anna sattui tietämään vastauksen ja soitti suoraan lähetykseen sanoen: "Laulajan oikea nimi on *Pekka-Aake Tommi Perala!*" juontaja Hermannin Honkanen naurahti: "Mistä ihmeestä arvasit... Onko meidän kilpailumme aina niin heleppoja, vaikka me täällä studiopalatsissa yritämme laittaa viisaat peämme yhteen ja keksiä kilpailuja, jotka joku jossain vaiheessa arvasi, muttei heti?" Anna ujosti naurahti: "Hehheh, ainakin mulle vastaus oli ihan heleppo." Sitten juontaja kysyi kyseisen artistin yhtyeen nimeä, johon Anna ei osannut vastata, mutta taustalla Johanna kävi kuiskaamassa, että se on *Peralan Kori*. Juontaja sattui kuulemaan kuiskauksen ja naurahti: "Siellä kuiskaaja sanoi jottain..." johon Anna: "Juu, nuorempi polovi tuntuu tietävän, että se on Peralan Kori." Juontaja Honkanen soitti fanfaarin. Anna voitti Pepsi Peralan musiikki-USB-kalikan nimeltä *Korkeaa tasoa*.

Työharjoittelussa Johanna ehti hieman ihastua vaaleasiilitukkaiseen Masiin mutta päätti pitää ihastuksensa salassa, kun on työpaikalla. Kun radiosta tuli iskelmä pop-laulajatar Niina Virtalan hittikappale *Pojat puhuu rakkaudesta mutta naiset ei tee mitään*. Kappale kiihotti Johannaa niin, että tunki, kuinka munasolu alkoi aktivoitua ja salaa ihaili Masia.

Työharjoittelu päättyi kahden viikon kuluttua. Eräänä iltana Pertta soitti Johannalle kotiin ja kysyi jos tämä lähtisi konttorimessuille Turkuun. Totta kai hän suostui. Häntä on aina kiehtonut messut koska sieltä saa ilmaiseksi vaikka mitä pikku kamaa sekä karkkeja. Hän sai koulusta vapaata koska messuvierailuthan ovat opettavaisia.

Mukana messuilla oli kopiointitekniikka liro, joka on hyvin lihava jopa lihavampi kuin Pertta. Johannalle muistui mieleen kaupungintalon Raija ja ajatteli itse mielessään, että ovatko kaikki kopiointitekniikot läskejä. Siltä vähän vaikuttaa, ajatteli hän. Myös digimestarit vaikuttavat olevan lihavia, ajatteli Johanna.

Onneksi hän kykenee ajatella hiljaa itsekseen, kun taas monet muut funktiorajoitteiset ajattelevat ääneen niin, että helposti tulee konflikteja.

Juuri liikalihavuuden takia Pertta sai veritulpan jalkaansa, joka tapahtui vähän ennen messuja mutta hän pystyi kuitenkin lähteä tälle tärkeälle messuretkelle, jonka työnantaja kustantaa. Messuilla hän könkkäsi erikoishydraulisilla kainalosauvoilla.

Messut ovat Finnish Fair messukeskuksella Kupittaalla. Vastapäätä on Turun suuri ylpeyden aihe, *Jussi Vares Parkin* huvipuiston pääsisäänkäynti.

Messuilla suuri eurooppalainen metsäyhtiö Big jakoi geenimanipuloituja kuusen taimia ja tietenkin Johanna otti omansa, kun sai ilmaiseksi. Kuusen hän tulee istuttamaan kotipuutarhaan. Ei nykyiseen puutarhaan vaan Kivisten uuteen, nimittäin äskettäin isälle ja äidille on myönnetty omakotitalotontti Honkalehdon omakotialueelta, joka sijaitsee Vironmäen ja Puolikkaan välissä.

Tontilla on aikaisemmin ollut siirtolapuutarha, joka siirrettiin Ylicityn kauppakeskuksen yhteyteen.

Antti vittuuntui vuokralaisten alituisen ininöihin. Erityisesti häntä ottaa kupoliin alakerran Eeka Palmuniemi, joka on kova valittamaan kaikesta. Eräänä sunnuntai-iltana Palmuniemi tuli valittaman ihan kaikesta. Hän väitti, että hänen asuntoonsa olisi kätkeyty piilokameroita ja mikrofoneja sekä keittolevy olisi kupera. Kaiken kukkuraksi Eeka haiskahti vanhalle viinalle eikä älyynyt lähteä pois ennen kuin Anna vihjasi, että huomenna joillakin on työpäivä, jolloin Palmuniemi lähti hyvin hitaasti ja vielä lopuksi olisi tahtonut nähdä vuokranantajan kirjanpidon. Tietenkään Antti ja Anna eivät näyttele kirjanpitoa kaiken maailman sosiaalisammakoille, jollainen Eeka itse asiassa onkin, kun vieroksuu työntekoa. Eeka mielellään makailee sohvalla olutta litkien. Siinä sivussa rassaa Hayosikoaan, joka on Eeka Karjalaisen autoa vanhempi ja huonompi.

Muutama vuosi sitten Eeka Palmuniemi vuokrasi samassa talossa olevaa autotallia, joka äskettäin sanottiin irti, kun heräsi epäilyjä, että mulkero valmistaisi siellä huumausaineita. Siitä ei ollut todisteita mutta tallin lattiakaivo haisee yhä kemiallisille aineille. Haju oli niin voimakas, että se meni yläpuolella olevaan asuntoon. Juuri sen vuoksi Oskari ja Hissu vielä vanhoilla päivillään ostivat pienen omakotitalon lähistöltä, Vironmäentie 10:stä.

Autotallin menetys oli Eekalle kova paikka, kun nyt joutuu rassata autoaan taivas alla. Eeka väitti, että Kivisten uusi talo rakennettaisiin hänen rahoillansa, sillä äskettäin Antti oli korottanut vuokraa, kun kiinteistövero on noussut. Tämäkin väite pisti Anttia vituttamaan ja sanoi suoraan, ettei meidän raha-asiamme kuulu pummeille. Eeka lähti ovet paukkuen ja vielä postiluukusta hän huusi: "Ime munaal!" ja räjäytti luukun kiinni ja lähti tömistellen kämppäänsä. Jos tonttia ei olisi saatu, niin silloin todennäköisesti Antti häätäisi alakerran pummin mutta nyt hän ei viitsi ryhtyä moiseen sirkukseen koska todennäköisesti mulkero valittaisi vuokralaisyhdistykseen.

Viikonloppuisin Kiviset tapaavat olla tontilla raivaamassa risuja. Jos on hyvä tuuri, niin maaperään saattaisi jäädä entisen siirtolapuutarhan aikaisia marjapensaiden sekä vihannesten siemeniä. Johanna istutti messuilta saamansa kuusentaimenen tontin perälle.

Hissu ja Oskari ovat tohkeissaan, kun pojan perhe alkoi rakennuttaa uutta omakotitaloa ja neuvoivat mihin kohti kannattaisi istuttaa kasveja sitten kun talo on pystyssä.

Eräänä syyspäivänä Johanna osti pelikonsoli Ullet kuusineloseen peliadapterin uusia peli-USB-kalikoita varten sekä saneluohjelman. Tietokoneelle hän ei ole onnistunut löytää halpoja saneluohjelmia mutta Ulletiin löysi saneluohjelma *Star Talkerin* kauppakeskus Öhmanin lelukaupasta, jossa on pelikonsolinurkkaus. Lelukauppa on kauppakeskuksen yläkerrassa Café Öhmanin takana.

Työharjoittelun päättyessä apupedagogi Reijo Rikilä kysyi Johannalta, jos kysyisi Europowerilta hänelle töitä, kun näytti siltä, että Johanna viihtyi siellä erinomaisesti. Johanna vastasi, että haluaa käydä ensin lukion loppuun. Siinä hän teki suuren virheen, jota hän tulee vielä katumaan. Nyt olisi ehkä ollut hyvä tilaisuus saada vakituisen työpaikan. Johanna helposti juuttuu rutiineihin niin, ettei voisi ajatella tehdä muutoksia. Toisaalta hän saattaisi lopettaa lukion kesken koska sehän on lukiospesiaaliskoulu. Hän kuitenkin haluaa jatkaa lukiossa koska alun perin niin on päättänyt. Häntä ottaa pattiin spesiaaliskoulun tursakkeet. Tavalliset, normaalilukiolaiset, tapaavat usein yleistää kaikki spesiaaliskoululaiset ja kertoa perinteisiä CP- ja mongoloidivitsejä. Tämä on todella rankkaa.

Tietenkin Johanna yrittää olla välittämättä mutta se on joskus vaikeaa, kun koulunkäytävällä ohi kulkiessaan saa nähdä ilkkuvia nuoria käsivarsi väpättäen rinnan päällä. Se tuntuu rankalta, kun normaalilukiolaisten joukossa on komeita eurokarjuja.

Johanna olisi mieluummin normaalirajoitteisten lukioluokassa, jotta olisi paremmat mahdollisuudet hyväpalkkaisiin työpaikkoihin. Kyllä hän pärjäisi hyvin tavallisessa lukiossa paitsi matematiikantunneilla. Juuri laskennon takia hän on joutunut spesiaaliskoulurumbaun. Nyt työharjoittelu jakson päättyessä hän teki melkoisen virheen, kun heti tyrmäsi apupedagogin ehdotuksen palkkausneuvotteluista.

Parhaillaan koulutusyhtiö Suner Oy neuvottelee Hämeen alueparlamentin kanssa spesiaaliskoulujen ja Daily Activityn yksityistämistä. Suner on jo hankkinut varastorakennuksen Zumilasta. Yhtiö aikoo katsoa, jos koulujen ja päivätoiminnan keskittäminen mahtuisi kyseiseen rakennukseen vai pitäisikö rakentaa isompi rakennus. Ensin politikoiden pitää hyväksyä idea. Sunerin onneksi Hämeen alueparlamentissa on porvaripuolueita, joiden kanssa on helpompi tehdä yhteistyötä kuin Workers Party puolueen kanssa.

Novemberin puolivälissä Janette Kivinen täyttää 20vuotta.

Anna alkoi miettiä, että minkä onnittelukappaleen valitsisi kummitytölleen. Onnittelut hän lähetti Tuplatunnin kautta, kun tietää ainakin Astan kuuntelevan kyseistä kainuulaista makasiiniohjelmaa. Johanna ehdotti äidilleen, jos lähetettäisiin onnittelut myös Radio Luontoillan Putoukseen, jossa se Europowerin akka lukisi onnittelut ja soittaisi fanfaarit. Näin Johanna tapaa kutsua ihmisiä. Ainoastaan Kaarlo-setää hän kutsuu oikealta nimeltä mutta Fridaa hän kutsuu Kaarlon akaksi. Myös kummitätiään hän kutsuu toisten akaksi ja Vernerä toisten ukoksi.

Vanhemmat kuulivat Pertan äänen, kun tämä muutama viikko sitten soitti ja kysyi jos Johanna lähtisi mukaan konttorimessuille. Hän soitti perheen kommunikaatiolaitteeseen, kun Johannalla ei vielä ole matkapuhelinta. Jaana-Marillakaan ei vielä ole omaa kännykkää. Anna ja Antti pohtivat, jos hankkisivat tyttärilleen omat puhelimet nyt, kun he alkavat olla isoja akkoja.

Anna ei suostunut lähettää onnitteluita siihen hirveään mekastuskanavalle, joksi hän Luontoiltaa kutsuu. Anna ei voi käsittää miksi radiossa pitää räkättää. Hän on monesti kuullut tyttären huoneesta Radio Luontoillan meininkiä; aikuiset akat räkättävät toistensa jutuille ja siinä välissä ottavat puheluita vastaan. Musiikki on ihan okei mutta se räkätys. Sitä Anna ja Antti eivät voi ymmärtää. Heistä Radio Three Townin Tuplatunti on monta kertaa parempi, vaikka siinäkin on sönköttäviä juontajia, joita he kutsuvat kielivammaisiksi.

Three Townin keskipäivän kaksikielinen onnitteluohjelma Lounaslautanen-Lunch Plate on lakkautettu ja tilalle tuli kainuulainen Tuplatunti sekä englanninkielinen onnitteluohjelma *Congratulation*, joka on keskipäivällä. Anna tapaa kuunnella myös tämän englanninkielisen onnitteluohjelman koska siinä soi toisenlainen musiikki. Tuplatunnissa soitetaan enimmäkseen kainuulaista iskelmää. Taannoinen Pepsi Perala on lähtöisin Kainuusta, joka nyttemmin asuu Virossa.

Lauantaisin samalla radiokanavalla on kainuulainen viihdeohjelma Paikallinen, jossa ei ole onnitteluosuutta.

Joskus Johanna kuuntelee Turun radion kainuulaista lauantai-iltaohjelmaa Löylyn lyömät, jota juontaa pornoääninen Ulpu Risula, kuulostaa siltä, että akka olisi kova sähkökupakkainen.

Johanna ehdotti serkun onnittelukappaleeksi huumoripunkyhtye *Eno Penon* biisiä *Daily Activity Dance* mutta siihen äiti ei suostunut koska kyseinen kappale on hyvin härski, jossa pilailaan funktiorajoitteisten kustannuksella. Mitähän Astakin tykkäisi, jos onnittelukappaleeksi valittaisiin noin härski biisi, kuten Anna ajatteli. Tokkopa juontaja olisi edes suostunut sitä soittamaan ja sönköttänyt härskistä kappaleesta.

Sitten Johanna ehdotti kiltimpää ja rauhallisempaa kappaletta, jonka esittää maineikas iskelmälaulaja Risto Järvelä ja on *Mun ikioma Gran Canaria*. Kappaleen on sanoittanut hämäläinen bisinikkari Roope Säde. Tämän kappaleen Anna hyväksyi onnittelukappaleeksi.

Myös Oskari ja Hissu onnittelivat Janetteä saman radio-ohjelman välityksellä, joka osoittautui Oskarille viimeiseksi onnitteluksi, nimittäin saman viikon keskiviikolla päivää ennen Tuplatuntia hän tuupertui olohuoneen lattialle. Hissu hädissään soitti keskimmaiselle pojalleen, kun oli niin shokissa, ettei kyennyt soittamaan hätänumeroon ja sitten änkyttää Kainuun murteella.

Niinpä Antti soitti isälleen ambulanssin ja juoksi vanhempiensa talolle odottamaan sairaankuljetusautoa. Antti saapui vähän ennen ambulanssia, kun talo on muutaman korttelin päässä.

Oskari Kivinen kiidätettiin Forssan ja Jokioisten yhteiseen sairaalaan, joka sijaitsee Salomäen kaupunginosassa, jonne ollaan parhaillaan rakentamassa omakoti- ja pienkerrostaloja.

Seuraavana päivänä sukulaiset kävivät katsomassa tajuttomana makaavaa Oskaria. Hissu oli aivan shokissa. Hän yritti puhua miehelleen, että tuossa pöydällä on todella hienoja kukkasia ja kehotti edes vilkaisemaan mutta ukko ei liikahtanutkaan. Hissu sanoi, ettei hän halua vielä leskeksi mutta ukko ei reagoinut mutta oli kuitenkin elävien kirjoissa ainakin sydänfilmin mukaan. Aivofilmissä näkyi punaisia tahroja valkoisella pohjalla ja keskellä vilisi kryptisiä viisi kirjaimisia koodin pätkiä.

Oskarilla todettiin päänsisäisiä verenvuotoja, jotka aiheutuivat veritulpasta.

Hänellä on melkoinen kaljamaha ja lisäksi ukolla on ollut pitkään huono verenkierto. Päivää ennen veritulppaa hän oli saanut uusia verenohentavia lääkkeitä, jotka irrottivat kalkkeutumia verisuonista mutta samalla kalkkeumat muodostivat verisuonitukoksia, jotka ajelehtivat verisuonia pitkin aivoon ja jossa hiuksen ohuet verisuonet repesivät.

Vielä keskiviikko päivänä hän kävi Antin luona rupattelemassa, kun olo oli erittäin hyvä. Hän pohti, jos vielä rakentaisi toisen tynnyrisaunan myyntiin.

Muutama vuosi sitten Matias ja Kakadu tilasivat Oskarilta tynnyrisaunan, joka kuljetettiin peräkärriellä Viipuriin heidän kesämökillensä, joka sijaitsee lähellä Koivistoa. Tynnyrisauna päätyi Forssan Aviisi lukulaitelohen Kainuu palstalle. Silloin Eeka Palmuniemi oli palstan toimittajana mutta sitten sai potkut, kun oli morkannut hämäläisiä urheilijoita. Kaikkeaa tästä poika ja isä keskustelivat keskiviikko iltapäivällä, eivätkä osanneet aavistaakaan mitään tulevasta.

Torstai-illalla, kun Tuplatunnin onnitteluosuus alkoi, niin silloin Hissu asetti miniradion miehensä korvan juureen, jotta tämä kuulisi ja ehkä samalla piristyisi. Hän otti Oskaria kädestä kiinni ja kehotti antaa pienen merkin, jos kuulisi. Ukko hieman koukisti sormiaan, jolloin Hissulle tuli toivonkipinä miehensä paranemisesta. Kyllä Oskari kuuli radio-ohjelman, muttei kyennyt puhumaan ainoastaan hieman koukistaa sormiaan. Hän kuuli ja tunsu kaiken, muttei kyennyt puhumaan.

Vaimon kosketuksesta hänelle tuli kummallinen assosiaatio nuoreen vaaleatukkaiseen Eliniin, vaikkei edes tunne sen nimestä pimua. Onneksi ajatus ei näkynyt aivofilmissä mutta erektio näkyi toimivan niin, että keskiruumiin kohdalla peittoon muodostui kohoama. Hissu huomasi tämän ja sekini herätti toivoa toipumisesta. Hissu ajatteli, että ukolla näkyy pelit ja vehkeet toimivan, vaikka on 64-vuotias.

Oskari Kivinen ei toipunut vaan poistui tästä maailmasta perjantai-illalla. Lääkärien mukaan kuolema tapahtui täysin kivuttomasti. Kuolinhetkellä aivomonitoriin ilmestyi teksti; *Do not do anything, the brain will turn itself off*. Tätä lääkärit ihmettelivät, kun tavallisesti valvontalaite piirtää pelkkää viivaa sydänfilmin tavoin. Aivoinformaation ilmestyttyä sydän lakkasi lyömästä eikä käynnistynyt, vaikka kuinka yritettiin. Aivoinformaatiotekstin jälkeen aivomonitori sammui, jolloin Oskari Kivinen oli kuollut.

Kuollessaan Oskari näki pitkän tunnelin, jonka toisesta päästä loisti voimakas valo. Vahva voima ohjasi hänet kohti valoa. Tunnelin puolivälissä hän näki punaisen hissinoventä mutta sinne hänellä ei ollut pääsyä. Voima ohjasi hänet suoraan kauniille kukkaniitylle, jossa tapasi veljensä Epixin, joka tervehti iloisesti: "Kah, kukas se sieltä tulee?" johon Oskari: "No, tämmönen pikku mörkö Lapanen!". Sitten tuli harmaapartainen mies toivottamaan Oskari Kivisen tervetulleeksi taivasten valtakuntaan. Oskari kiinnitti huomiota kauempana tupruavaan reikään, joka on kukkien seassa. Hän kysyi harmaapartaiselta, että mitä kummaa savua tuosta reiästä tupruaa, johon harmaapartainen vastasi, että se on vain helvetin hormi, joka johtaa suoraan helvettiin, muttei siitä tarvitse välittää. Oskari hämmästytti, kun oli onnistunut elää synnittömästi. Näköjään pornokappaleiden kuuntelu ei ole niin hirveä synti, ajatteli hän.

Lauantaiaamulla, Novemberin harmaassa Forssassa, sukulaiset kävivät sairaalassa katsomassa Oskarista ruumista ennen kuin se siirretään ruumistorniin, joka on sairaalan vieressä. Kukkaa oli asetettu rinnan päälle ja kynttilä paloi pöydällä. Sängyn jalkopäässä multimediakamera filmasi Oskarista ruumista, jotta sukulaiset ja tuttavat muilla paikkakunnilla pystyivät jättämään hyvästit netin välityksellä. Tätä nykyään synnyttään ja kuolla suorassa nettilähetyksessä.

Johanna ja Jaana-Mari eivät halunneet käydä sairaalassa katsomassa ukkinsa ruumista koska he haluavat säilyttää elävän muiston. Oskari oli heille ainoa ukki, sillä Vattulan ukki kuoli vuotta ennen Johannan syntymää.

Muutaman päivän kuluttua Oskarin poismenosta myös Hissu sai veritulpan päähän mutta onneksi se ei ollut yhtä paha mutta hän tuli hajamieliseksi eikä kyennyt tekemään mitään taloustöitä eikä keskittyä mihinkään. Hän puhui sekavia kuten esimerkiksi, että Oskari olisi valmistanut kahvijuomaa virtsasta ja sitten virnuillut. Tämä tuskin pitää paikkaansa, sillä Oskari oli hyväsydäminen. Kyllä Oskarilla ja Hissulla oli erimielisyyksiä mutta niistä selvittiin, kun toinen meni toiseen huoneeseen mököttämään. Kun Hissu pahoitti mielensä, niin silloin hän meni makuuhuoneen vieressä olevaan pitkulaiseen tietokonehuoneeseen, jossa alkoi pelata Xbox peliä, jossa annetaan rumille ukonkõiriläille turpiin. Hän ei kuitenkaan halua pukeutua datapukuun koska se on hänen mielestään aivan liian hiostava, joka johtunee ylipainosta.

Decemberin alussa oli Oskarin hautajaiset. Hänet polttohaudattiin koska itse oli niin tahtonut. Monesti hän itse oli sanonut, ettei sitten häntä saa haudata matojen ruuaksi vaan polttaa siististi ja sitten tuhkaurna haudan lepoon, niin on Oskari määrännyt. Hän ei halunnut tulla sirotelluksi muistolehtoon koska silloin tuhkat voisi sekoittua jonkun tursakkeen tuhkien kanssa.

Hänet siunattiin Zumilan hautausmaan Toivon kappelissa, joka on keskellä hautausmaata Eurolan ja keskustan välissä. Zumilan hautausmaa on kaunis puisto, jossa on laajat nurmikentät sekä nurmikkokukkula. Kukkulan ja kappelin välissä on kaunis lampi. Lammen vieressä on muistolehto, jonne Oskari ei halunnut tulla sirotelluksi. Kukkulan takana on uurnahautapaikat.

Oskarin urna laskettiin lähelle suurta tammea nurmikkoisessa mäenrinteessä. Rinteestä näkee Eurolan pistetalot.

Hautakiveen asennetaan säänkestävä kuvaruutu, jossa vuorokaudet ympäri pyörii Kivinen Areena sivuston Livefilmaus. Näyttö toimii pienellä aurinkopaneelilla.

Hämeen lähes kaikki aurinkopaneelit valmistetaan Tampereen Virtauksessa. Muissakin hautakivissä on tätä nykyään kuvaruutu, jossa näkyy joko vainajan kuva tai hänen suosikkivideoonsa.

Hautajaispäivänä Hissu voi jo paremmin mutta käsistä puuttuu yhä voima. Kappelissa hän pudotti virsilukulaitteen kivilattialle. Onneksi se ei mennyt rikki. Todennäköisesti tämä langaton virsilukulaite on tehty kestävämmän pudotukset ilmeisesti Hissu Kivinen ei ollut ainoa sureva omainen, joka on pudottanut lukulaitteen.

Johannan vasemmalla puolella istui Jaana-Mari ja oikealla puolella seitsemänvuotias Jeesus. Heti kun liehuvatukkainen pastori mainitsi Jeesus Kristuksen nimen, niin silloin pikku Jeesus havahtui ja oli lähellä mennä alttarille.

Lopuksi alttarille kokoontui Forssan kainuulainen kirkkokuoro laulamaan hyvin kauniin ja vanhan virren nimeltä Kristallivirta, josta on tullut hyvin suosittu hautajaisvirsi eikä mikään ihme sillä se on todella kaunis laulu.

Kappelin alttarilla, kuten nykykirkoissa yleensä, on suuri kuvaruutu, jossa pyöri Oskarin ja Hissun kotivideo, joka välillä vaihtui kappelin livekuvaan. Multimediakamera filmasi automaattisesti kuvaruudun yläpuolella hautajaisvieraita niin, että vaalea tammiarkku näkyi nettiin.

Siunaustilaisuuden jälkeen hautajaisvieraat siirtyivät Hietalan seurakuntataloon muistotilaisuuteen. Seurakuntataloa vastapäätä Runkokummuntien toisella puolen on automaattioskio ja korttelikapakka *Treffit Fastfood*. Sieltä Kivisillä on tapana hakea pizzat tai täytetyt rieskat, kun kotikokkia laiskottaa. Runkokummuntie alkaa Vanha Tammelan tien risteyksestä ja päättyy Treffit Fastfoodin kulmille, jossa on bussien käännytyspaikka.

Hautajaisiin sekä muistotilaisuuteen saapui muun muassa Oskarin veljet Matteus, Ville ja Esko. Ville asuu Rokualla ja on ammatiltaan maatalouspedagogi. Esko on eläkkeellä oleva metsuritekniikko ja asuu Vattulan keskustassa.

Muistotilaisuuden jälkeen kokoonnuttiin Hissu-lesken luokse katselemaan digikuvia sekä juomaan hautajaiskahvit. Hissua järkytti, kun tahdon vastaisesti joutui leskeksi. Hän yöpyi Vernerin ja Astan luona koska ei uskalla olla yksin kotona, kun pelkää jos ukko ärtyisi kummittelemaan.

Kellariin hän ei uskalla mennä koska kuvittelee siellä lymyilevän humanoideja. Heti Oskarin poismenon jälkeen, kun Hissu oli kellarissa pyykillä, niin silloin yhtäkkiä nurkan takaa oli ilmestynyt hopeanvärinen hahmo, jonka tuntosarvissa oli mustat paukurat. Hahmo puhui metallisella kurkkuaänellä: "Hiss... Hiss... Hissu Tuu pyyhkimään!" Hissu hätkähti pahanpäiväisesti, hyvä kun ei saanut sydänkohtausta. Hän kysyi hahmolta: "No, mikä pittää pyyhkiä?" johon hahmo: "Pyyhi mun digitaalinen pyly!" Samassa hahmo poistui yhtä nopeasti kuin oli ilmestynytkin. Hissu kiireen vilkkaa juoksi kellarinportaat ylös asunnon puolelle ja lukitsi kellarinoven.

Myöhemmin hän kertoi tästä pojilleen mutta he eivät uskoneet vanhaa äitimuoriaan vaan luulivat tämän vain houraavan. Lisäksi Hissu kertoi myös toisen mystisen jutun, joka tapahtui tässä päivänä eräänä makuuhuoneessa, jossa hän sattui kuulemaan pornolaulua ja tunnisti sen ukkovainaan suosikkikappaleeksi, jota he ovat monesti kuunnelleet sängyssä nukkumaan mennessä.

Laulussa laulajatar laulaa porkkanasta, joka juuttui synnyttimeen ja sitten sinne juuttui myös kynttilä sekä paljon muuta tavaraa. Aikaisemmin häntä on joka kerta huvittanut tämä hassun härskilaulu mutta nyt hänestä tuntui karmaisevalta, kun pornolaulu tuntui tulevan rajan takaa. Vernerin alkoi tutkia asiaa ja löysi Oskarin puoleisen yöpöydän laatikosta päälle jääneen mp3-soittimen. Häneltä pääsi räkänauru ja sanoi pelokkaalle äidilleen: "Tässä on se sun mörkös!" Hissu katsoi sitä kummissaan ja laittoi soittimen taskuunsa ja myöhemmin antoi sen Johannalle koska tämä on suvun ensimmäinen lapsenlapsi ja toiseksi pitää kovasti äänentoistolaitteista.

Lähes jatkuvasti Johanna on radioiden ja musiikkisoittimien kimpussa äänittämässä musiikkia sekä radiotunnussäveliä musiikki-USB-kalikoille. Johanna on todellinen radiohullu, kuten Anna ja Antti ovat monesti todenneet.

Johanna tapaa usein äänittää parhaita paloja Radio Luontoillan Putous-ohjelmasta. Eräänä torstaina hän kuuli Miltonin soittavan suoraan lähetykseen, kun oli rupattelutuulella. Pertta vitsaili jätkän etunimestä ja väenteli sitä, miten sattuu ja sitten nauro i sukunimelle: "Hassu sukunimi, Kiinala, oletko kiinalainen?", johon Milton kysyi hänelle tyypillisellä pornoäänellä: "Se on MIINALA eikä mikään muu." Tämä aiheutti juontajissa räkänaurun, joka tarttui myös Johannaan niin, että äiti ihmetteli, että mikä on taas niin hauskaa ja meni katsomaan tyttären huoneeseen. Kun hän oli huomannut, että tytär räkättää sille älyttömälle mekastusohjelmalle, niin hän vain puisteli päätään ja sanoi: "Niinpä tietysti, todella älytön ohjelma!" Johanna ehti hieman äänittää Miltonin puhelua, jonka sitten tallensi pilvipalveluun ja linkitti kotisivulle ja suojasi salasanaan niin, ettei isä ja äiti kuulisi kyytiläisen ääntä.

Jouluaattona Hissu oli Antin perheen luona. Hän oli enimmäkseen omissa ajatuksissaan ja pohti omaa kohtaloaan leskenä ja kuinka nyt pärjäisi ilman Oskaria. Onneksi sentään hänellä on ajokortti, jotta pääsee kauppaan. Viinipunainen Roll myytiin, kun siinä oli jäykkäohjaus. Pojat autoivat äitimuoria ostaa valkoisen Hondan, jossa on automaattiohjaus sekä höyhänen kevyt ratti. Nyt viime aikoina Hissu ei ole paljoakaan autoillut, kun on tullut hajamieliseksi, parempi niin. Hänen mieltänsä lämmitti, kun on kolme ihanaa huolehtivaista poikaa ja ihania lapsenlapsia. Harmi vaan, kun ei jaksu mennä nuorimmaisen luokse, kun siellä on aina hirveä hässäkkä; emännän suu käy ihan solkenaan. Lapset sotkevat Kainuun murretta Hämeen murteen kanssa niin, että se kuulostaa ihan älyttömältä siansaksalta, kuten Hissu tapaa päivitellä. Leskirouva Hissu sai Antilta ja Annalta joululahjaksi lämpimät aamutossut sekä mustan nahkaisen minihameen, jonka sisäpuolella on ohut alumiinikerros.

Oskari ja Hissu olivat ehtineet ostaa kaikille lapsilleen marmoriset hedelmävadit, joiden reunalla on vilkkuvia ledejä. Lapsen lapsille he antoivat sadan euron joulusetelit, jotta nämä voisivat ostaa mitä haluavat, sillä aikuisille lapsen lapsille on vaikea ostaa mitään, kun heillä on jo kaikkea.

Uudenvuodenaattona Hissu oli Vernerin perheen luona. Päiväselteään hän käväisi nuorimmaisen luona kahvilla. Joka kerta Kaarlon ja Fridan luona häntä kummastuttaa sekasotku. Pöydät ovat aivan pyöreinä törkyä tyhjästä pizzalaatikoista tyhjiin Ugri Cola tölkkeihin sekä lataamattomia lukulaitteita lojuu lattioilla niin, että saa kävellä varovasti, ettei astuisi niiden päälle. Heidän ruokailuhuoneensa nurkassa on täysautomaattinen *Drone*, joka koko ajan on ilmassa soittaen iskelmää ja välillä laskeutuu lattialla olevaan lataustokkaan.

Eräänä talvipäivänä vuonna 2991 Hissulle tuli hirvittäviä vatsakipuja. Hän tekstasi eläkeläistuttavalle ja valitti kipeää mahaansa. Tuttava kehotti rentoutua, juoda lasillinen vettä ja hengittää rauhallisesti, jotta maha rauhoittuisi. Vatsakipu jatkui, niinpä hän meni Vironmäen hoitokeskukselle.

Piirilääkäri Anatoli Hulttio arveli kipujen johtuvan surusta. Hissu on varma, että kysymyksessä on kohtusyöpä, joka laukesi surun myötä, johon lääkäri tuhahti: "Housussasi on syöpä!". Hissu sanoi suorat sanat tälle hassu nimiselle lääkärille: "Ime munaas lekuri!" ja meni bussilla keskustaan, jossa on Forssan parhain yksityinen lääkäriasema City Doctors. Täällä hänet otettiin asiallisesti vastaan, jossa työskentelee Forssan pidetyin lääkäriteknikko Martti Saarinen, joka on aikaisemmin kirjoittanut ahkerasti sairaslomia Brandcarin työntekijöille, kunnes Insurance Cashin virkaintoiset virkailijat alkoivat valittaa leväperäisestä sairaslomien kirjoittamisesta, kun työnantaja on valittanut työvoimapulasta.

Martti Saarinen otti Hissulta moderneja superröntgenkuvia, joista selvisi, että naisella on kohtusyöpä, kuten tämä epäilikin. Ei auttanut muu kuin alkaa virittää laserskalpellia ja poistaa kohtu. Hissulle oli ihan sama, sillä hänhän on jo synnyttänyt kolme ihanaa poikaa ja toiseksi siittäjä on siirtynyt rajan taakse, kuten hän asian ilmaisi samalla, kun tohtori Saarinen alkoi puuduttaa leskirouvan mahaa.

Superröntgen on erittäin tarkka kehon sisäinen kuvaus. Kuvat ovat samaa luokkaa kuin tavalliset valokuvat, ja niistä heti tunnistaa jokaisen elimen koska kuvat ovat värillisiä. Jokainen orgaani näyttää eriväriseltä niin, että on helppo tunnistaa orgaanit. Sydän on perinteisen sydänmerkin näköinen.

Kohdun poistoleikkaus onnistui hyvin ja Hissu pääsi kotiin jo samana päivänä. Leikkaus tapahtui lääkäriasemalla paikallispuudutuksessa. Martti Saarinen ihan itse teki laserskalpellilla pienen viillon mahaan ja sitten yksinkertaisesti poisti kohdun, jonka jälkeen paikkasi laserin avulla leikkausviillon.

Joissakin tapauksissa kehoon lähetetään mikroskooppiseksi pienenetty lääkäri, joka avaruusaluksen avulla lenteele verisuonissa sekä suolistoissa poistaen epätoivottuja aineksia. Tämä parannuskeino on isommissa sairaaloissa. City Doctors lääkäriasemalla ei ole sellaisia välineitä.

Oskarin aivoverenvuoto olisi ehkä voitu parantaa mikroskooppisen lääkärin avulla muttei ehditty, kun kuolema tuli nopeasti kuin lampaan potkaisu.

Eräänä päivänä kotona Hissu innostui maalaamaan keittiön tuolin ja sitten hajamielisyttään istahti juuri maalaamalleen tuolille. Silloin hänellä oli yllään joululahjaksi saama musta nahkahame, joka meni ihan pilalle. Häntä alkoi harmittaa, kun hieno nahkahame on pilalla ja alkoi kiukuspäissään potkia keittiön kaapinovia ja suusta tuli kiukun pihinää.

Vernerin kehotti äitiään olla käyttämättä laserleikkureita sekä isävainaan lasersahaa, ettei vain sattuisi traagisia onnettomuuksia. Tähän Hissu naurahti: "Eivät ne laaserileikkurit ja sahat oo sen voarallisempia kuin ennekään!" Se on ihan totta mutta niiden mahdollinen käyttäjä on tullut hajamieliseksi, vastasi Vernerin. Tähän leskirouva tuhahti: "Housussasi on hajamieli!", jolloin poika riisui housunsa ja kurkisti housuihinsa ja hihkasi: "Eipä näy ei oo!"

Kevät talvella Antti ja Anna rupesivat rakentamaan omakotitaloa Siivekkäntie kuuteen. Tontti on hyvällä paikalla, sillä talon taakse jää pieni pitkulainen luonnontilassa oleva Siivekkäänpuisto, joka jää Vanha Tammelan tien ja Siivekkäntien väliin. Talon pohjoispuolelle tulee leikkikenttä, jonka toisella puolella on vastikään valmistunut Siivekkäntien asuntola funktiorajoitteisille. Eteläpuolelle tulee lähin naapuri, Yhden lapsen Kotkalan perhe.

Kivisten tilaama omakotitalo on valmis talopaketti, jonka toimitti taloyhtiö *Team Reindeer*, jonka paketteihin kuuluu runsaasti matskua kuten esimerkiksi huippumoderni keskustietokone, joka huolehtii kaikista sähkölaitteista, lämmityksestä sekä tarkkailee veden ja sähkön kulutusta. Tietokone ohjaa myös talopakettiin kuuluvaa murtohälytintä, joka kytkeytyy kahdenkymmenen sekunnin kuluttua poliisille. Uuteen taloon tulee myös poreallas, jonka voi ohjelmoida täyttymään tietyllä kellon lyömällä ja sitten puheääni ilmoittaa, että poreallas on valmis kylpemiseen. Porealtaan lisäksi on elektroninen kylpysaavi, joka lämpiää automaattisesti. Totta kai talopakettiin kuuluu myös täysautomaattinen sauna.

Taloa vastapäätä, Siivekkääntie kolmeen rakennuttaa kolmehenkinen Nukkun perhe, johon kuuluu Tuukka Vornanen, Kukka Nukku sekä kuusivuotias Doris. Tuukka on Kaijan vanhin poika, joka työskentelee Brandcarin koekuljettajana ja ajaa uudet autot ulos tehtaalta odottamaan auton kuljetusrekkaa tai junaa. Tuukka on usein sairauslomalla kipeän lonkkansa takia mutta lonkka ei vaivaa, kun hän käy ostoksilla Loimaan Torpilla, joka on suuri kauppakeskus kaupungin länsipuolella. Lääkäriin hän könnkääse kainalosauvojen avulla mutta Torpille mennessä kepit jäävät kotiin. Myös Kukka on hyvin laiska tekemään töitä, ainakin laillisia töitä mutta mielellään tekee pimeitä kuutamourakoita kampaamoissa. Kyllä hän silloin tällöin työskentelee laillisesti kampaamoissa mutta mieluummin leikkaa tukkia pimeänä. Kun Work Office ehdottaa hänelle töitä, niin heti rouva Nukku alkaa valittaa tyräänsä. Tyrästä ei ole tietoaakaan, kun hän työskentelee pimeänä.

Käytännössä Nukkujen talon rakentaa talofirma *Murkkujärvi* sekä Vernerin Kivinen. Tuukka ei vaivaudu edes auttamaan kattotiilien asentamisessa. Hän istuu kotonaan nojatuolissaan pelaillen Xboxilla fantasiapelejä. Kukka puolestaan istuu tietokoneen ääressä chattaillen Facebookissa. Pikku Doris leikkii lattialla vanhan tyhjän WC-ankan kanssa eikä pääse yksin ulos sillä vanhemmat eivät luota häneen, vaikka kohta puoliin täyttää viisivuotta.

Samana päivänä, kun Kivisten talopaketti saapui tontille, niin alkoi Texasin ja USA:n välinen salamasota. Vastikään itsenäiseksi julistautunut Texas hyökkäsi Louisianaan koska siellä on havaittu uraanesiintymiä. Texas yritti miehittää Louisianan mutta epäonnistui koska tynkä-USA asettui Louisianan puolelle, kun se vielä toistaiseksi on osa Yhdysvaltoja.

USA alkaa muistuttaa tilkkutäkkiä. Moni osavaltio on jo julistautunut itsenäisiksi. Keskilännen osavaltiot ovat muodostaneet uuden vapaakauppa vyöhykkeen.

Yhdysvaltojen joukot pakottivat Texasin vetäytymään Louisianasta. Rajalle muodostettiin kansainvälinen lentokieltovyöhyke. Sota kesti vain muutaman kuukauden koska USA:lla on yhä vahva armeija. Louisianassa keskustellaan parhaillaan itsenäistymisestä. Floridakin pyrkii tosissaan itsenäistymään mutta Key Westissä on USA:n laivastotukikohta eli itsenäistymisestä tulee vaikeaa.

Texasin diktaattorimainen presidentti on mustakieroviiksinen Sergio Hutchson, joka on innokas radiopuhuja ja pitää aamuohjelmaa Texasin suosituimmalla radiokanavalla, joka kantaa tämän nimeä. Texasin pääkaupunkiin Sergio on rakennuttanut useita palatseja, joissa äijä säilyttää makeisia, ainakin niin hän väittää. USA sekä Louisiana ovat varmoja, että äijän palatseissa olisi runsaasti joukkotukioaseita, muttei ole YK:n valtuutusta hyökätä.

Kun sota syttyi, niin silloin Anna huokasi, että onko tässä mitään järkeä rakentaa mitään taloa, kun se kuitenkin pian pommitettaisiin maan tasalle. Moni muukin on todella masentunut koska tämä valtameren takainen sota näkyy joka tuutista. Onneksi sota päättyi nopeasti mutta joidenkin mielestä liian aikaisin, sillä Texasin presidentti olisi pitänyt syrjäyttää ja tutkia kaikki palatsit. Heti sodan jälkeen Sergio-setä alkoi pullistella ja uhota naapureilleen.

Parhaillaan on laman merkkejä ilmassa. Moni on ylivelkaantunut edellisen vuosikymmenen nousukaudella sekä Euroopan ja USA:n välinen kauppa on häiriintynyt Louisiana-Texas sodan takia. Ilmassa on muutoksen merkkejä, jota kutsutaan The Reformiksi. Euroopan liittovaltio ei halua enää käydä kauppaa sotaa käyvän maan kanssa ja parhaillaan tutkaillaan, jos tynkä-Yhdysvaltojen sijasta voitaisiin solmia uusia sopimuksia Afrikan federaation kanssa. Venäjän kanssa on jo tehty vapaakauppasopimus.

Kivisten valkotiilinen omakotitalo valmistui main lopulla. Tällä kertaa ei ollut pitkä muuttomatka. Kun entinen asunto ja talo oli tyhjennetty, niin silloin Johanna filmasi jokaisen sopukan muistoksi. Filmauksen hän laittoi tietenkin Kivinen Areenalle. Heti, kun Hissu-mummosta aika jättää, niin silloin Johanna saa täyden vastuun suvun videosivustosta. Jo nyt hän tutustuu sivuston materiaaliin ja tuottaa jonkin verran uutta matskua, sillä mummo on hyvin hajamielinen niin, ettei oikein muista salasanoja. Heti Forssan mummon kuoleman jälkeen kotisivupalvelin tullaan siirtämään Johannan huoneeseen. Johannankin on vaikea salasanojen kanssa mutta onneksi hän on kirjoittanut salasanat muistiin pieneen paperiseen viininpunakantiseen vihkoseen, joka muistuttaa liittovaltion passia mutta sellainen se ei ole vaan ainoastaan sisältää netin passisanoja. Passin kokoista ja näköistä vihkosta Johanna säilyttää vaatekomeron päällä upouudessa huoneessaan, joka on vähän isompi kuin entinen huone. Seinän takana on pikkusiskon huone. Molemmista huoneista on ikkuna pihalle päin.

Siivekkäänpuiston takana näkyy silloin tällöin ohiajavien autojen kattoja, jotka ajavat Vanha Tammelan tiellä. Puistikon takana on Honkalehdon bussipysäkki eli Johannalla on lyhyt matka pysäkille ja kouluun. Hän menee jatkossakin samalla Puolikkaan bussinumero kakkosella, joka kulkee Vanha Tammelan tietä Puolikkaan ja Adjutantintorin välillä. Puolikkaan perällä on Pyökkien pääte pysäkki. Torilta bussi jatkaa Eurolaan. Torilla hän vaihtaa Hillon bussiin.

Johannalla on enää jäljellä yksi vuosi lukiota ja sitten on aika etsiä työpaikkaa. Oikeastaan hänen olisi pitänyt antaa apupedagogin aloittaa työhönottoneuvottelut Europowerin kanssa mutta, kun hän on hyvin itsepäinen niin minkä teet.

Juhannuksena Kiviset kokoontuivat ensimmäistä kertaa ilman Oskaria Paraisten mökille, jota lapset kutsuvat yhä ukin mökiksi.

Vaikka Hissulla on ajokortti, niin silti hän menee mökille Vernerin kyydissä. Parempi niin, sillä hajamielisenä saattaisi sattua vakavia onnettomuuksia. Hissu ajelee ainoastaan paikallisajoja ja nekin tahtovat olla melkoisia suorituksia. Saa nähdä miten pitkään pieni Honda sekä sen kuljettaja ovat ehjiä.

Mökille tuli myös Matias ja Kakadu, jolloin kuusivuotias Gaga-Sisko kiintyi täysin tuntemattomaan Hissu muoriin. He istuivat mökin puutarhakeinussa ja rupattelivat keskenään. Keinun takana on suuri pihakoivu, joka seisoo pienen mäennyppylän päällä niin, että mukavasti varjostaa keinua. Koivun vieressä on metallista valmistettu tuulimylly, joka rämisee heti kun tuulee. Vernerin on tehnyt tämän pienen metallisen tuulimyllyn, ilmeisesti työpaikalla työnantajan materiaaleilla eli E-Store löytö. Antti puolestaan on työkavereidensa kanssa värkännyt rautahirven eräälle tammelalaiselle huoltoasemanomistajalle, joka on erään työkaverin tuttava. Aikaisemmat koristehirvet on varastettu niin, että huoltamon omistaja pyysi kaveriaan valmistaa uuden raskaamman koristehirven valuraudasta. Hirven takajalkaan tekijät kirjoittivat hitsillä *Design by Antti & Co.* Huoltoaseman palvelualue on nimeltä Kolme hirveä, vaikka onkin vain yksi hirvi sen edustalla.

Puutarhakeinussa Hissu kertoi pikkuvanhalle Gaga-Siskolle miehensä poismenosta, niin silloin tämä lohdutti: "Ei saa surettaa, ollaan ikuisesti kamuja!" Hissua huvitti, kun pikkutyttö puhuu näin järkeviä. Tämä huvitti myös Kakadua sekä Matiasta, jotka istuivat puutarhatuolilla, keinua vastapäätä. Keinun vieressä on pienoinen lasikuidusta valmistettu suihkuallas, jonka reunalla seisoo pissapoikapatsas, joka pissaa altaaseen. Johanna huvittaa pissapojan penis ja usein kikattaa itsekseen, kun katselee suihkuallasta sekä vesipissakaaren alkupäätä.

Mökille saapui myös Nukkun perhe. Gaga-Sisko ja Doris leikkivät keskenään. He ovat saman ikäisiä. Harmi vaan, kun he asuvat kaukana toisistaan niin, etteivät voi tapailla toisiaan. Nämä kaksi tyttölasta leikkivät lääkärileikkejä mökin yläkerrassa. Tuuletusparvekkeelta he heiluttivat injektioruiskua, jonka he itse nikkaroivat puupölkkyistä, joka muistuttaa paremminkin asfalttiporaa kuin lääkiruiskua.

Juulissa Antin ja Annan perhe lähtivät tavanomaiselle kesälomamatkalle sukuloimaan. Tällä kertaa he menivät Pohjanmaan kautta, kun Anna tahtoi rupertella ainoan siskonsa kanssa.

Siiri asuu tätä nykyään Laihialla. Hänellä on toistaiseksi kaksi asuntoa, joista yksi Vaasassa ja toinen Laihian ulkopuolella maaseudulla pienen tekojärven rannalla. Tekojärvi on nimetty Himajärveksi, jossa ei ole kaloja. Kalojen istutusta on harkittu mutta sehän maksaisi maltaita eikä nuukat laihialaiset semmoiseen kykenisi.

Tässä hiljattain Siiri Ohimo tapasi laihialaisen maajussi-robotiteknikko Pera Kataisen. Tähän asti Siiri-rouva on vetänyt matalaa profiilia äijän suhteen mutta nyt päätti paljastaa pikkusiskolleen tämän ihanan laihihialaismiehen, joka on hyvin laiha ja hintelä, oikea stereotypia laihihialaisista. Avioeron jälkeen Siiri on käyttänyt Henkan sukunimeä koska lapset ovat tottuneet siihen. Nyt Siiri ja Pera suunnittelevat naimisiin menoa mutta toistaiseksi he aikovat katsoa ja kuulostella miltä sydän kuulostaa.

Kiviset menivät ensin Siirin Vaasan asunnolle, kun eivät tiedä missä päin Laihia asuu Siirin uusi ukko.

Anna nauroi maha kippurassa, kun sisko ehdotti, jos he käytäisiin Peran luona: "Mikä ettei, miten nuuka on se siun laihialainen ukkos mahtaa olla?" johon Siiri vastasi: "Ei Pera oo erityisen nuuka, ei sen nuukempi kuin mejän Volmarikaan!" ja nauroi makeasti niin, että rinnat hytkyivät ja sähkötupakka huulien välissä väpätti.

Laihialle Kiviset ajoivat Siirin perässä. Hänellä on yhä Kia10 Nano henkilöauto, joka kuluttaa uskomattoman vähän biokaasua.

Matkalla Laihialle he kävivät Siirin opastuksella Nuukala-Snålbo vahakabinetissa, joka sijaitsee Vaasan ja Laihian puolivälissä. Siiri tahtoi näyttää tämän upean vahakabinetin, jotta Kivisiltä karisisi pois ennakkoluulot laihialaisista, kuten hän vitsaili.

Nuukalan vahakabinetti on Pohjanmaan suurin eikä se ole nimensä mukainen vaan erittäin monipuolinen. Siellä on kaikki Suomen ja Euroopan merkittävimmät yrittäjät ja poliitikot vahanukkeina. Vahakabinetin lisäksi alueella on luksusleirintäalue sekä miniatyyrimaa, jossa on tunnettujen eurooppalaisrakennusten pienoismallit taivas alla.

Vahakabinetissa Johanna filmasi multimediakamerallaan jokaisen vahanuken, joka näkyi liveinä Kivinen Areenalla. Filmaus tallentui automaattisesti videosivuston filmiarkistoon.

Johanna ihastui mustaviiksiseen liikemiesnukkeeseen, jonka nimi lukee pienessä valokyltissä; *Jim-Adolf Brandzer, jokapaikanhöylä, serkkurakastaja, entinen hullu*. Johanna kiihotti, kun oli lukenut, että tämä muinainen vattulalainen mies oli naimisissa serkkunsa kanssa ja sitä ennen on ollut mielisairaalassa. Johanna ajatteli itse mielessään, että meikämandoliinin mielenterveyskin silloin tällöin on niin tai näin sekä myös minä on heikkona serkkuihin. Ehkä myös minusta tulisi kivenkova liikenainen, ajatteli Johanna samalla, kun ihasteli nukkea. Hänestä Jim-Adolf vahanukke vaikuttaa seksikkäältä; mahtavat mustat paksut viikset sekä kantikas leuka, ajatteli hän.

Tästä lähtien Johanna alkoi itse mielessään pohtia, että jos olisin poika, niin kuinka seksikäs olisinkaan. Sukupuolenvaihdosta hän ei kuitenkaan aio tehdä, sillä hän on aivan liian homofobinen ja telkkaria katsoessa usein kiukuttelee ja uhoaa julkkishomoille ja julkilesboille.

Suomen tunnetuin lesbopariskunta on Jonna Kartelli ja Marjo Edelman, jotka asuvat Helsinki Cityssä ja suunnittelevat lapsiadoptiota. Joka kerta, kun Johanna näkee tai kuulee tästä pariskunnasta, niin heti hän alkaa kiukuttelemaan ja uhoamaan, että nuokin lesbon retaleet pitäisi eliminoida.

Tietenkin vanhempia ärsyttää tällaiset rasistiset puheet ja pelkäävät jos tyttö höpisi tuollaisia kouluissa tai netissä, jolloin tiedustelupalvelu alkaisi tarkkailemaan koko perheen puuhia.

Tietenkään Johanna ei oikeasti halua ketään satuttaa, ei edes homoja ja lesboja eikä edes osaa aavistaakaan mitä tuleman pitää.

Vaikka Johanna on homofobinen, niin silti hän kiihottuu, jos ajattelee olevansa poika, jolla olisi j-kirjaimella alkava etunimi. Ihan kuin tällä Jim-Adolf vahanukella. Ehkä joskus pitäisi kirjoittaa kertomus, jossa olisin poika, pohtii Johanna, samalla kun katsoo Jim-Adolf vahanukkea ja koko ajan multimediakamera filmaa nukkea.

Vahakabinetin vieressä on kauppakeskus Calypso Park, jossa he kiertelivät ja tekivät edullisia laihialaisia ostoksia.

Antti olisi tahtonut ostaa Peralle marjaviiniä mutta Anna ei siihen suostunut, kun vielä ei vielä tiedä millainen äijä on juovuspäissään. Tietenkin Anttia vitutti, kun aikuinen mies ei saa ostaa toisella miehelle viiniä, kun heti akka nakuttaa vastaan. Viinin sijaan Antti osti Peralle uusimman miehille tarkoitetun lukulaittelehti *Kingi Pornon*. Anna katsoi happamasti, kun ukko laittoi lukulaitteen ostoskärryyn samalla kun sanoi, että tämä olisi hyvä tuliaislahja Kataiselle. Anna ajatteli, että porno julkaisu on viinipulloa parempi vaihtoehto. Hän tietää, että tämä Pohjanmaalainen miesten pornolehtilukulaite on kesympi kuin naisten vastaavat julkaisut.

Loppu päivän Anttia vitutti kuin pientä eläintä, kun akka ei antanut ostaa Peralle viinipulloa ka pohti, jos jollain tavalla onnistuisi vaihtaa vaimonsa vanhimpaan tyttäreen mutta se olisi mahdoton tehtävä, vatuloi Antti samalla, kun ajoi autoa ja peruutuspeilistä vilkuili Johanna. Joka kerta, kun hän katsoo tytärtään, niin housuissa alkaa seistä. Tunne on sietämättömän tuskallinen. Ihastus tapahtui muutama vuosi sitten kesälomamatkalla halpahintahotellissa.

Iltapäivällä he tulivat Kataisen maatilalle, joka ei ole kovin suuri mutta Kivisistä se näyttää paratiisimaisen mahtavalta. Peralla ei ole omia peltoja eikä karjaakaan vaan marjapensaita, ryytimaa sekä elektroniikkaverstas, jossa tämä parantelee ja ohjelmoi viihderobotteja. Kesellä pihaa on keltainen kaksikerroksinen asuin talo, jonka ulkokuistilla nököttää mustanharmaa mötökkämäinen viihderobotti, jonka kyljessä olevassa kuvaruudussa lukee robotin nimi; *Kaarlo Robotti*. Himajärven rannasta rullaa pienempi mustanvalkoinen viihderobotti *Miisu Tronic*. Siiri nosti autostaan oman viihderobottinsa nimeltä *Hani Salkkari*. Kaarlo Robotti on Peran vanhin viihderobotti ja se on talonvahti. Heti, kun talon edustalle tulee outo auto, niin silloin robotti alkaa piipittää. Nytkin, kun Kivisten auto ilmestyi portin suulle, niin talon kuistilta alkoi kuulua melkoinen piipitys niin, että Johanna ja Jaana-Mari luulivat, että täällä on tipuja.

Portilla on vihreäksi maalattu autokatos, jossa seisoo Peran *Nissan Moon Electric* henkilöauto, jonka akku kestää yllättävän pitkään. Yhdellä latauksella pääsee jopa Vattulaan, kehui Siiri. Autokatoksen vieressä on Peran isävainaan auton romu, valkoinen *Hayosiko P6*, jossa on tosi keho biokaasu moottori, joka kuulostaa ihan suhina pierulta, aivan kuin saattaa odottaa tältä japanilaiselta halpa-automerkillä.

Pera on innokas Xbox pelaaja ja on aivan hulluna fantasiapelien ja elokuvien perään. Joka ilta hän katsoo TV6 kanavalta tieteissarjaa *Star FM Gate*, jossa kummalliset tursakkeet himoitsevat narsistista tyttöä, johon myös päähenkilö *Nylonman* on kiintynyt. Nylonman käyttää tursakkeita vastaan salaisia taikojaan, joita tämä värkkää ties mistä arkipäiväisestä esineistä.

Seuraavana päivänä Kiviset jatkoivat lomamatkaa kohti Vattulaa. He ajoivat pieniä sisämaan teitä pitkin kohti pohjoista. He kääntyivät itään Kärämäen kiertoliittymässä ja sitten Otanmäessä pysähtyivät elintarviketäydennykseen. Otanmäki on kasvanut keskisuuren kaupungin mittoihin ja siellä on köysiratabusseja, jotka kulkevat katujen yläpuolella vajereiden varassa.

Sillä välin, kun perheenjäsenet olivat kaupassa, niin Johanna odotti autossa. Joutilaana hän alkoi tutkia seudun radioasemia ja löysi viihdekanava Lite DABin ja ihastui sen musiikkitarjontaan ja iskulauseeseen; *Radio Lite DAB on Pohjois-Suomen parhain Lite DAB*. Hän äänitti slogaanin mummoltaan saadulla musiikkisoittimella. Tunnussävelen hän latasi kotisivulleen, jossa hänellä on radioasemien esittelysivu. Sivulla hän kuvailee suomalaisia radioasemia. Tämä Lite DAB tunnari on mukava kesälomamuisto, ilmainen matkamuisto. Johanna ei tiedä, että isän serkkutyttö on töissä kyseisellä radioasemalla.

Kun ruokaostokset oli tehty, niin silloin he jatkoivat matkaa kohti Vattulaa, jonne ei enää ollut pitkästi. Vattulassa he olivat tavalliseen tapaan noin viikon, jolloin ehdittiin hyvin sukuloida. Setä-Matteuksen luona he kävivät vain yhden kerran koska muuten tämä ja Leya houkuttelisivat heidät kesämökilleen, Ärjänsaareen, jossa olisi juopottelu vaara sillä äijä on kausijuoppo. Ärjänsaareen pääsee vain veneellä eli siellä Johannalla ei aika kuluisi, kun ei pääsisi mantereelle. Hän on melkoinen cityihminen eikä oikein viihdy luonnonhelsingissä.

Ärjänsaaren siltaa on monesti suunniteltu mutta aina vaan joku viherpiipertäjä on hankkeen kaatanut. Tätä nykyään Ärjässä on pienoinen lomakylä eli ehkä voisi löytyä aktiviteettiä city-Johannalle, pohti Anna. Antti puolestaan itse mielessään pohti, jos mentäisiin Setä-Matteuksen mökille, jossa tytär voisi vetää perseet olalle ja sitten, kun tämä sammuisi, niin voisin hyväillä tämän kehoa mutta ongelmaksi tulisi liian monta silmää. Eri juttu, jos olisin kahden kesken tytön kanssa, ajatteli Antti ja päätti olla menemättä Ärjään. Myös vaimo on samaa mieltä, kun pelkää, jos ukko innostuisi juopottelemaan ja sitten olisi vaarana onnettomuus tai sairauskohtaus.

Muutama vuosi sitten Hissu oli kertonut miniälleen, että tämä on huomannut, ettei viina sovi Antille, kun juovuspäissään tämä alkaa mököttää eli viina painaa sydänhermoa. Tämän tiedon takia Anna yrittää kaikkensa, ettei ukko lupautuisi setä-Matteuksen mökille eikä David Porilaisen kanssa krouviin. Niinpä Anna yrittää järjestää pikkuveljensä luokse grillijuhlia. Totta kai hän hankkii makkarat ja grillilihat. Myös Eekan luona on pienoinen juopotteluvaara, kun äijällä on pontikkapannu saunan lauteiden alla. Pontikan hän tapaa terästä kannabislehdillä.

Mikä hassuinta, Eekan naapurissa asuu eläkkeellä oleva rikostutkija Bertil Peltinen, joka on yksi Eekan pontikan ostajista.

Siskon perheen käydessä kylässä Eeka tarjoaa pontikka maistiaiset. Johannalle ja Jaana-Marille hän tarjoaisi mielellään, jos näiden vanhemmat eivät olisi läsnä. Hän ei myöskään uskalla kertoa omalle äidillekään pontikasta, kun tämä on vanhoillislaestadiolainen. Siitä se saarna syntyisi, kuten Eeka Karjalainen on monesti ajatellut samalla, kun touhuaa pontikkansa parissa.

Kesäloman aikana Johanna ilmoittautui Elftonsson´s Traffic School autokouluun, jotta saisi ajokortin ennen pikkusiskoa.

Autokoulu sijaitsee keskustan eteläpuolella Ritarikadulla keltaisen tiilitalopitkon kellaritiloissa. Autokoulun harjoitusauto on sisäpihan puolella eli silloin pitää kyetä peruuttaa pitkää kapeaa käytävää pitkin kadulle.

Autokoulupedagogi on vaalea, siilitukkainen Lasse Elftonsson, joka vaikuttaa hyvin nuorekkaalta äijämäiseltä. Autokoulun reseptiossa työskentelee keski-ikäinen Maija-Riitta, joka puhuu virkaintoisesti Suomen kirjakiellellä, kun taas Lasse välillä puhuu nuorekasta Hämeen murretta.

Autokoulun ohella Johanna harjoittelee autolla ajoa äitinsä kanssa. Antti ei kykene opettaa vanhinta tyttärtään autolla ajossa, kun on kovasti rakastunut tähän. Autossa liikkuvassa käsivarsi nykisi halaukseen, ajattelee Antti samalla, kun kotona odottaa, kunnes vaimo on käyttänyt tyttärtään ajoharjoittelussa.

Syksyllä alkoi Johannan viimeinen lukiovuosi. Sitten onkin aika alkaa etsiä töitä mutta niitä tahtoo olla hyvin niukasti, sillä yleismaailmallinen matalasuhdanne on uhkaavasti tulossa.

Euroopan federaation ja Yhdysvaltojen välinen kauppa on kesän aikana lähes täysin lakannut.

Augustin alussa USA:n liittovaltio lakkautettiin virallisesti. Tilalle tuli useita pieniä valtioita. Suurin on itärannikon Ameria sekä Florida, jonka eteläkärjessä on Amerian liittovaltion laivastotukikohta, joka on periytynyt USA:lta. Floridan hallitus on hyväksynyt tukikohdan olemassaolon koska uusi Amerian liittovaltio on vahvempi sekä Yhdysvaltojen perillinen.

Amerian federationin pääkaupungiksi tuli Washington DC ja presidentti istuu yhä Valkoisessa talossa, jota on moneen otteeseen laajennettu ja remontoitu.

Amerian presidentti on harmaatukkainen alkoholisoitunut *Ben Jesh*, jonka nyt kansa valitsi presidentiksi, jolloin Yhdysvallat virallisesti lakkasi olemasta ja samalla sen viimeiseksi jäänyt presidentti Michael Gorge syrjäytettiin. Gorge oli lomalla Key Westin laivastotukikohdan yhteydessä. Sillä välin vanhoillisrepublikaanit yrittivät vallankaappausta, jotta estettäisiin Yhdysvaltojen hajoaminen. Ben Jesh valittiin suoraan panssarivaunun katolta, jossa tämä heilutti keltaviherpuna raidallista Amerian lippua, jonka keskellä on punainen sydän. Siinä ei tarvittu mitään vaaleja eikä kansanäänestyksiä.

Lähes kaikki olivat yksimielisiä, että USA:sta pitää päästä eroon. Ainoastaan vanhoillisrepublikaanit jäivät näppejään nuolemaan. Heitä otti pattiin, kun aikanaan erehtyivät antaa Michael Gorgelle suuret valtuudet ja hyväksyivät The Reform uudistuspolitiikan.

Venäjä lupasi tukea rahallisesti tätä uutta Amerian liittovaltiota. Venäjän presidenttinä on tätä nykyään Jurij Puskin senior, joka tässä hiljattain pelasti Mongolian itsenäisyyden, kun Kiina oli hyökännyt sen kimppuun. Vaikuttaa siltä, että Kiina oli ottanut mallia Texasista. Mongoliasta on löytynyt suuri kulta- ja malmiesiintymä ja sitä Kiina yritti havitella itselleen mutta siihen Venäjä ei suostunut koska oli ehtinyt solmia Mongolian hallituksen kanssa kauppasopimuksen, josta myös Eurooppa hyötyisi.

Moni kritisoi, että Venäjä lopetti sodan liian aikaisin, sillä Kiinan diktaattorimainen presidentti Sax Hux, jäi valtaan. Hän on tapattanut monia toisinajattelevia. Sax Huxin esikuva on Texasin Sergio Hutchson. Äijät tapaavat chattailla TiK Tokissa ja lähetellä tekstiviestejä. Kun jommallakummalla on vatsakipeä, niin silloin he avautuvat toisilleen. Texas ja Kiina ovat ajautuneet äärioikealle.

Augustissa samana päivänä, kun Yhdysvallat lakkasi olemasta, Euroopassa alkoi koulut.

Johanna olisi halunnut ottaa autokoulun ajo tunnit kouluajalle mutta siihen pedagogit eivät suostuneet. Iltapäivällä, kotona, hän kiukutteli äidilleen, että jo ovat markkinat, kun ei saa tehdä mitä haluaa ja varmasti USA:ssa olisi vapaampaa, johon äiti naurahti: "Ei varmasti oo, sillä tänään Yhdysvallat on historiaa!". Johanna meni olohuoneeseen ja laittoi päälle uutiskanava Euronews, jossa poliittiset asiantuntijat keskustelivat ja vatuloivat, että mitä nyt seuraa, kun USA lakkautettiin ja tilalle perustettiin pienempi Amerian federaatio. Dollari säilyy rahayksikkönä mutta luonnollisesti kolikot ja setelit uusitaan, kun pitää poistaa USA:n tunnukset. Vielä ei tiedetä, ei ainakaan Euroopassa, että mitkä valuutat tulevat USA:n entisille osavaltioille. Selvää on ainoastaan se, että Etelä- ja Pohjois-Dakotassa on äskettäin otettu käyttöön ihka uusi rahayksikkö, *Cap* samoin Minnesotan valuutaksi tulee *Soil*. Vielä ei tiedetä näiden uusien valuuttojen arvoa.

Amerian uusvanha Dollari on suurin piirtein samanarvoinen kuin aikaisemmin.

Johanna, kuten muutkin eurooppalaiset, hämmästyivät kun Yhdysvallat lakkautettiin, kun sen olisi pitänyt olla ikuinen. Suomessa hoksattiin ikivanha iskelmäklassikko Väliaikainen; *kaikki on vain väliaikaista...*

Johannan ei auttanut muu kuin ottaa ajotunnit kouluajan jälkeen. Onneksi autokoulu sijaitsee ihan kävelymatkan päässä lukiolta. Välissä on vain Hirvisuonpuisto, jonka keskellä on multiareena sekä ulkoilmakuntosali. Puiston toisella puolella on Hirvisuonkoulu ja poliisitalo. Sitten tulee kerrostalo rykelmä, jonka takana on keskustan läpikulkutie Pimunkatu, jonka länsipuolella on useita sivukatuja, joista yksi on Ritarikatu. Johannasta on tulossa teiden ritari. Hän ei osaa aavistaakaan, että kuina tiukassa on ajokortti.

Autokoulussa hän ajaa hopeanvärisellä Volkswagen Passatilla. Vähän myöhemmin autokoulun omistaja Lasse Elftonsson vaihtoi punaiseen Brandia9000 henkilöautoon.

Koko syksyn Johanna otti ajotunteja ja joulukuun 1992 oli liukkaankelinharjoittelu Turun pohjoispuolella *Kaislan* kaupunginosassa. Lähettyvillä on Turku City Airport lentokenttä, jonka siirtämistä Turun päälentokentälle kaavaillaan. Päälentokenttä on Turun ja Raision välissä Lantalalan kaupunginosassa. Sieltä on lentoja ympäri maailmaa. Helsinki-Vantaan lentokenttä on isompi.

Liukkaankelinharjoitusta varten Johanna sai koulusta vapaata. Mukana oli muitakin autokoululaisia, suurin piirtein Johannan ikäisiä tyttöjä ja poikia. Osa pojista oli Johannan mieleen, jopa kiihottui valtaisesti mutta ujouden vuoksi ei tohtinut tehdä lähempää tuttavuutta. Autossa matkalla Turkuun koko ajan Johannan käsivartta nyki halaukseen mutta hän joutui pinnistää itseään olla halaamatta. Häntä harmittaa, kun yläasteella oli tuhlannut halauksia Mattiin ja Monniin. Muuten Johanna olisi ollut rento, sillä autokoulussa hänellä ei ole silmälasit päässä, kun ilmoittautuessa oli rillittä.

Paluumatkalla he pistäytyivät Turun Keksien tehtaanyymälässä, josta Johanna osti suuren kassillisen suussa sulavia pintaviiallisia keksejä tosi halvalla.

Ajokortin teoriakoe oli aprillissa, jonka neiti Kivinen selvitti toisella yrittämällä ja sitten onkin inssikoe jäljellä, joka osoittautui vaikeaksi, kun ei saa tulla pienintäkään virhettä. Teoria- ja ajokokeet ovat Kaarlon kaupunginosassa vastapäätä ruokakauppa *K Lähi Myllyä* saman kadun varressa kuin Vetehisenkoulu eli teoriakokeeseen hänellä ei ollut pitkä matka koulusta.

Teoria- ja inssiajo tilojen vieressä on pikaruokala Split Fastfood. Viereisessä samanlaisessa punaisessa tiilitalo pitkossa on automaattioskki. Toisella puolen on tieportti nimeltä Eurolan portti, joka menee valtatie kakkosen ali. Valtatien toisella puolella eli Eurolassa on kerrostalo kortteli Siemenastia; jossa punaiset tiilitalot ovat pitkässä rivissä.

Syksyllä 1991 Johannan luokalla aloitti uusia oppilaita, jotka käyvät lukion ensimmäisellä vuosikurssilla. Yksi heistä on Roope Jussila, johon Johanna ihastui korviaan myöten. Pojan pitkä keskiruskeatukka on kammattu pystyyn. Johannasta Roope on monta kertaa komeampi kuin Matti, Monni ja Milton yhteensä. Roopella on ihanan pornahtava puheääni, pornahtavampi kuin Miltonilla. Hän on normaalipainoinen, kun taas Milton on melkoinen patukka, ainakin Johannan mielestä. Tietenkään Roopekaan ei vetele vertoja Ninoille mutta on lähinnä normaalirajoitteista eurokarjua.

Pitkään aikaan Johanna ei ole nähnyt Nino Järvimerkkiä, Backmanista puhumattakaan. Hän kaippaa ikuisesti Nino Backmania niin paljon, että tekee kipeää. Järvimerkistä hän ei oikein uskalla unelmoida koska silloin enon luona vierailut olisi liian stressaavaa, kun saisi koko ajan pelätä, että milloin se komistus tulisi.

Johanna kuuli, että myös Roopella on tyttöystävä, joku Minea Erccala. Tällä kertaa hän päätti yrittää välttää vanhoja virheitä kuten esimerkiksi liiallista tuijottamista sekä lemmen tuputtamista mutta siitä tuli tosi vaikeaa, kun Amor alkoi kiusata lemmeohjustensa kanssa. Lisäksi Roope on melkoinen vekkuli ja tahallaan kiihottaa rakastunutta tyttöä, kuten esimerkiksi hieroo tämän reisiä niin, että neiti Kivisen munasolu ihan turhaa aktivoituu.

Johannan onneksi Roope on järkevämpi kuin Monni ja Matti, kun haluaa olla vain kaveri kaveripohjalta eli samaa kaliiberia kuin Milton mutta miellyttävämpi, kun tällä ei ole samanlaista äitelää hymyä. Johannan ei tarvitsisi ujustella Roopen kohdalla, jos tämä olisi sinkku eli leikiten pysyisi näyttää jätjän vihkupallin päällä mutta harmi vaan, kun tämä ei ole sinkku.

Johanna on myös heikkona lyhytvaaleatukkaiseen pitkäkasvuiseen Viktor Erkkilään, joka on myös uusia luokkakavereita. Vaikka Viktor on pitkäkasvuinen mutta kuitenkin suloisempi kuin Christian Uridium. Johanna hieman pelkää outolintu Viktoria koska tämä on vekkulimaisempi kuin Roope.

Septemberin puolivälissä Johannalla on neljän viikon PAO jakso. Nyt lukion viimeisellä vuosikurssilla hänellä tulee olemaan enemmän työharjoitteluita, kun vuoden kuluttua toivon mukaan hänellä olisi ansiotyö. Tällä kertaa hän sai työpraktiikkapaikan Hämeen Sosiaali- ja terveys keskushallinnosta, joka sijaitsee Jokioisten keskustan kupeessa Niittytien päädyssä.

Kerta hänellä ei vielä ole ajokorttia, niinpä joutuu mennä bussilla. Onneksi Jokioisten bussi menee Vanha Tammelan tietä ja pysähtyy Siivekkäänpuiston kohdalla. Jokioisissa hän jää pois bussista kommunikaatiolaitetehtaan kohdalla. Tehtaan omistaa suuri pohjoismainen elektroniikka- ja mediakonserni JT Media, jolla on samanlainen tehdas Skandinavian Mellerudissä. Hämeen Sote keskushallinto on kommunikaatiolaitetehtaan takana punaruskeassa kolmekerroksisessa tiilirakennuksessa. Pääsisäänkäynti on Niittytien puolella, joka on lyhyt tiepätkä, jonka varrella on Jokioisten vanha hautausmaa.

Aluksi Sote keskushallinto oli Hämeenlinnassa mutta sitten virastoja on hajautettu ympäri maakuntaa. Jokioinen on Hämeen Sote pääkaupunki.

Parhaillaan koulutusyhtiö Suner Oy neuvottelee myös Hämeen Sote hallinnon kanssa, jotta yksityistettäisiin toimintarajoitteisten hoivapalvelut Sunerille, joka suunnittelee sijoittaa Daily Activityn ja spesiaalikoulut Forssaan, kun se on yksi Hämeen suurimmista kaupungeista heti Hämeenlinnan jälkeen.

Johannan työtehtäviin kuuluu muun muassa kirjoittaa USB-muistitikkujen etikettejä, jotka arkistoidaan kellarissa olevaan pölyttömään data-arkistoon. Jokaisen kävijän pitää pukeutua valkoisiin suojavaatteisiin, ettei herkkiin USB-muistitikkuihin menisi pölyä.

Johanna saa työskennellä vapaana olevassa konttorissa ja käyttää huippumodernia MBD-tietokonetta. Hän alkoi tuntea itsensä isoksi kihoksi, vaikka onkin pelkkä työharjoittelija. Etikettien ylijäämä marginaaliin, joka normaalisti heitetään roskiin, hän kirjoitti; *Kakkanen & Co*, jonka liimasi ruokatunnilla kommunikaatiolaitetehtaan ruokalanoveen, jonne hän sai lounasaseteleitä.

Hän alkoi kuvitella, että omistaisi kyseisen tehtaan. Tästä hän ei kertonut kenellekään vaan itse mielessään leikki kivenkovaa liikenäistä. Lounastaessa hän hiljaa itse mielessä kikatti, että mitähän ihmiset tuumaavat, kun näkevät Kakkanen & Co tarran ovesa. Hän olettaa, ettei paljastuisi eikä vielä olekaan paljastunut. Hän ei tule ajatelleeksi, että oman pään mukaan kujeillessa kujeruokahalu sen kuin kasvaa ja helposti mopo voi karata käsistä. Hän ei uskalla eikä kehtaa liimailla tarroja Sote keskushallinnon oviin koska sehän on työpaikka. Itse työtehtävät hän sentään hoiti moitteettomasti ja sai hyvän työnaisen maineen. Voi olla, että vuoden kuluttua saisi töitä tästä samasta paikasta. Johannalla on sydän toivoa täynnä mutta hetkelliset lapselliset päänäpistot voivat romuttaa hienon työnaisen maineen, mutta sitä hän ei vielä kykene ottaa huomioon.

Tällä hetkellä Sote keskushallinnon päälliköt ovat ihan haltioissaan, että lukiospesiaalikululainen Johanna on hyvin ahkera, työnantajan unelma duunari, joka tulee toimeen ihmisten kanssa.

Sote keskushallinnon toisessa kerroksessa on kahvila, jossa on samaan aikaan työharjoittelussa luokkakaveri Timo Temapoeg. Kahvitauoilla hän ja Johanna rupattelevat, sillä poika on hyvin puhelias, sairaalloisen puhelias. Johanna ja Timo saivat harjoittelupaikalta valkoisen Sote villapaidan, jossa on Hämeen maakunnan tunnus.

Neljän viikon kuluttua Johanna ja Timo palasivat takaisin koulunpenkille. Johannan onneton sydän jatkoi sykkimästä ihanalle Roopelle.

Eräänä syksyisenä perjantaina Roope houkutteli hänet Jokioisten FLNA yhdistyksen diskoon. FLNA tulee sanoista Funktorajoitteiset nuoret ja aikuiset.

Koulun jälkeen Johanna pyysi isää kuskiksi. Totta kai Antti suostui, jotta tytär löytäisi sen oikean ja sitten päästäisiin tanssimaan häitä. Ehkä avioliitto rauhoittaisi ja *naisistaisi* tyttären, kuten Antti ja Anna tapaavat keskenään pohtia.

Autossa matkalla Jokioisiin Anttia himotti, kun kaunis tytär oli kydyssä, muttei voinut käydä tähän käsiksi tai muuten olisi paljastunut ihastuksesta.

Disko on Maarianlaaksonkoulun liikuntasalissa samannimisessä kaupunginosassa Jokioisten itäpuolella.

Johanna sai luvan tanssia Roopen kanssa muutaman diskotanssin, muttei yhtään hidasta koska paikan päällä on tämän tyttöystävä Minea, jolla on tehtävänä virvokkeiden myynti ja sen vuoksi tällä ei ollut mahdollista tanssia poikaystävänsä kanssa.

Johanna näki, että Minealla on tyypillinen kurvikas missin kehonrakenne ja siitä hän oli kateellinen. Hänen ei tarvitse olla yhtään kateellinen koska itsekin on hyvin kaunis nuori nainen, kunhan vaan jättäisi joutavuudet pois. Hänellä on ollut huonoa tuuria poikarintamalla, joka johtunee hänen lapsellisista asenteistansa toisiin ihmisiin sekä silmälaseista johtuvasta jäykkyydestä.

Kotioloissa hän ei tietenkään tapaa komeita eurokarjuja mutta Matiaksen ja Kakadun luona hän kiihottuu valtaisesti, jos Nino tulisi äitinsä luokse. Myös Eeka-enon luona Johannaa alkaa himottaa, jos ihana Joonas olisi paikalla. Ujouden ja lapsellisuuden vuoksi hän ei uskalla luontevasti tehdä tuttavuutta muuten kuin kädestä pitäen tervehtiä. Viime aikoina Johannan kädenpuristamiset on alkanut luonnistaa mutta tervehdyshalaukset tuottavat ongelmia. Johanna on todella tunnevarmainen, kun vapaa-ajalla ei uskalla lähestyä komeaa poikaa. Koulussa hän on hitusen rohkeampi mutta harmi vaan, kun kaikki näyttää olevan varattu ja tai muuten vaan eivät halua häntä akaksi. Todennäköisesti pojat aistivat hänen jäykkyytensä, ihan kuin tämä olisi stressaantunut. Kaikkia muita luokkakavereita Johanna kutsuu itse mielessään tursakkeiksi. Kaikkia niitä, joita hän rakastaa, hän kutsuu itse mielessään normaaleiksi sekä hyväiksi. Tällä hetkellä Roope ja Viktor ovat hyviä. Timo on läski tursake, kuten Johanna tapaa itse mielessään ajatella samalla, kun opettelee ruuanlaittoa tai leipomista. Häntä ei oikein kokkaaminen kiinnosta, kun ensin pitää juurekset pestä ja kuoria ja sitten keittää minuuttitolkulla, joka on hänestä ikuisuus.

Myöhemmin syksyllä Johannalla on taas PAO-jakso. Tällä kertaa hän on kahden viikon ajan Pokavirran konttoritukussa, joka sijaitsee ihan kävelymatkan päässä kotoa Kardaantie 11. Vastapäätä, tien toisella puolen on aikaisemmin ollut Volkswagenin autokauppa Klemmarimaa, joka muutama vuosi sitten muutti isompiin tiloihin Jokioisten Poppilaan Three Town Centeriin, joka sijaitsee Jokioisten ja Loimaan välissä. On tarkoitus tehdä Three Town Centeristä Ylicityn ja Loimaan Torpin kilpailija. Three Town Centerin länsipuolelle, Metsälään kaavaillaan uutta suurlentokenttää mutta ympäristöihmiset ovat hanketta vastaan.

Johanna kannattaa lentokenttää hanketta mutta hänhän on vain pieni ratas isossa koneistossa ja kaiken kukkuraksi ujopiimä. Koulussa hän on sanonut toisen ryhmän pedagogi Gerhard Ryrille, että Metsälän lentokenttä olisi kiva juttu, jolloin Gerhard tuhahti, ettei sinne pidä rakentaa mitään lentokenttää, kun siellä on niin ihanan rauhallista. Silloin Johannalla oli mieli sanoa pari valittua sanaa tai sitten lyödä tätä kehityksen jarrupalaa kuonoon mutta onneksi sentään hän ei käynyt pedagogiin käsiksi tai muuten olisi tullut melkoinen sirkus. Todennäköisesti Johanna olisi saanut lisää diagnooseja, ettei kykene pidätellä tunteitaan. Johanna tunsu kiihtyvän mutta onneksi pystyi pitää pokkansa. Itse mielessään hän pitää peukkuja Metsälän lentokentälle, josta ei kannata puhua tuolle ihilistille, kuten hän itse mielessään ajattelee. Joskus hän mielenosoitukseksi vittuillakseen, sanoo Gerhardille, että pitelee peukkuja Metsälän lentokentälle. Gerhard lukeneena ihmisenä vain hymyilee eikä ala kiistelemään, sillä pedagogien tulee olla neutraaleja. Siinä hän onnistuu melko huonosti, sillä hän on on aktiivisena paikallisessa Workers Party puolueessa ja vaalien alla pyrkii vaivihkaa kehuaan omaa puoluettaan ja moittii muiden puolueiden vaalitekstejä.

Pedagogit inhoavat eniten vastaperustettua protestipuolue *Nova demokratio*, joka pyrkii Suomen sekä liittovaltion parlamentteihin. Suomen osaston pääjuhut ovat kreivitär Jaana Vaksi ja bisnesnainen Berit Kallela, joka omistaa Valkeakosken Kesämaa nimisen vesipuiston.

Kiviset ovat muutaman kerran käyneet polskimassa Valkeakosken Kesämaassa. Jaana-Mari on innokkain lähtemään Kesämaahan mutta läskirumbainen Johanna vierastaa vesihuvipuistoa koska siellähän pitää olla ilman paitaa.

Alkusyksystä oli Suomen senaattivaalit ja Antin perhe äänesti tätä uutta protestipuoluetta. Johanna piirteli piirustuslaitteilla hahmotelmia, että miltä yhteiskunta näyttäisi, kun ja jos Nova demokratio olisi täysi valta. Onneksi hän koulussa malttaa olla politikoimatta. Varmasti Gerhard ei katsoisi suopeasti, jos oppilas kiihkoilisi hänen puolueensa pääkilpailijasta. Vaalien alla koulussa Johannaa ärsytti, kun pedagogit, Gerhard päänä päämäärinä päivittelivät tämän uuden puolueen vaalimainoksia, ettei niistä ota selvää. Ainakin Johanna ymmärtää hyvin puolueohjelmasta.

Puolue on verojen korotusta ja holhousyhteiskuntaa vastaan. Puolueella oli vaalikiertue Forssan Maria Allun puistossa, joka on pieni puistikko Pimunkadun varrella kauppakeskus Öhmanin takana. Johannakin kävi siellä kuuntelemassa Jaanan ja Beritin vaalipuhetta. Sillä välin, kun hän kuunteli vaalipuhetta, niin silloin Workers partyn nuorisoliiton jäsenet olivat laittaneet vastamainoslukulaitteita hänen potkulautansa päälle. Johanna otti ne kotiin ja lukaisi ja tuli pahalle tuulelle, kun paska Workers Party levittää kauhutarinoita tästä uudesta hienosta puolueesta, jolla on mukaansa tempaava iskelmärenkutus; *Vetoa kalosseissa*, jonka USB-kalikan Johanna osti puolueen Forssan kiertueella. Kalikalla on vain kaksi kappaletta; *Vetoa kalosseissa* sekä *Hypi hullun lailla*. Ensimmäisessä mainitussa Jaana ja Berit laulajat mukaansa tempaavalla pornoäänellä. Hypi hullun lailla kappaleen esittää ainoastaan Berit Kallela. Irvileuat kutsuvat Beritiä siaksi koska tämän nenänsieraimet muistuttavat melkoisesti sian kärsää.

Pokavirran konttoritukussa Johanna sai järjestellä tavaroita hyllyihin sekä lähettää sähköisiä asiakaslaskuja sekä opetella laskutusohjelmien käyttöä. Laskutettavien asiakkaiden joukossa hän huomasi typografi-kopiointitekniikko Leena Lehdon, joka on näköjään perustanut oman kopiointialanyrityksen. Osoitteen mukaan yritys sijaitsee Hietalassa ilmeisesti tämän kotona, ajatteli Johanna. Eräänä päivänä hän tapasi Leenan tukkukaupan varastossa, kun tämä oli ostamassa kopiointipaperia sekä tulostimen patruunoita. Heti Johanna ei tunnistanut häntä vaan sekoitti hänet Europowerin digimaster assistentti Jonnaan ja lähetti terveisiä Pertalle, jolloin Leena naurahti: "Täh, mitä vittua, Pertta? Tarkoitat kai sitä läski-Raijaa?" jolloin Johanna hiffasi, että Leenahan on tämä ruipelomainen naikkonen: "Juu, kerro terveisiä Raijalle... Haha, sekotin sut toiseen!" Johanna ei tiedä, että myös Leena tuntee Pertan, sillä tämä on paikallisjulkis radio-ohjelmansa vuoksi. Lisäksi viikonloppuisin Pertalla on pieni karkkikauppa Zumilassa.

Pokavirran konttoritukussa Johanna käyttäytyi moitteettomasti koska siellä ei ole etikettitarroja käytettävänä. Myynnissä niitä olisi, muttei tietenkään hän ei mene avaamaan myytäviä tuotteita eikä ahmimaan makeisia, joita yritys myy yritysasiakkaille. Muutaman kerran hän sai ostaa ihania suklaanappeja isossa muovirasiassa.

Eräänä päivänä kummitäti Asta kävi asioilla kyseisessä tukkukaupassa ja näki kummitytön. Tällä kertaa Johanna ei paennutkaan takahuoneisiin, kun oli tuoreessa muistissa taannoinen Coop Konsumin mummorumba. Vaikka nytkin hänellä oli silmälasit päässä, niin silti tervehti tätiään. Asta näki heti, että kummilapsi vaikutti stressaantuneelta mutta ymmärsi hyvin, että totta kai töissä tulee olla stressinen. Ajatella, jos kummilapsi olisi töissä Brandcarilla, niin silloin tämä olisi todella stressaantunut, ajattelee Asta samalla, kun poistuu kasseineen tukkukaupan liukuovista. Myöhemmin kahvitauolla Johanna kertoi muutamalle työkaverilleen, että se nainen äsken oli hänen tätinsä, jolloin työkavereita nauratti koska Asta on ulkonäöltään todella tätimäinen; alaspäin kaartuva suu sekä vaahtomaisen vaaleakiharainen tukka.

Joulun alla Hissu oli enimmäkseen sairaalassa koska kohtusyöpä oli levinnyt kuin kuuluisat Jokisen eväät ympäri vatsaa. Häntä ei enää pysty leikkaamaan, niinpä ei auta muu kuin kiltisti odottaa noutajaa, ellei lääkärit sattumalta keksisi ihmeitä. Mikroskooppinen lääkäri maksaisi liikaa eikä muutenkaan olisi varma, jos sekään onnistuisi poistaa syöpäpesäkkeitä leskirouvan mahasta. Sairaalassa hän oli joka toinen päivä sekaisin kivuista ja säryistä. Eräänä päivänä hän oli niin sekaisin kivuista sekä morfiinista, ettei kyennyt ymmärtämään olinpaikkaansa. Hän kuitenkin kykeni soittamaan matkapuhelimellaan Antille koska tämän numero on numerolistalla ensimmäisenä. Hissu itki, että mille vitun planeetalle hänet on viety, johon poika selitti vanhalle äidilleen, että tämä on sairaalassa, maan päällä hyvissä käsissä eikä sen nimistä planeettaa ole olemassakaan kuin vittu. Hissu kertoi myös, että hänen vieressänsä on joku virolainen akka, joka esittelee koko ajan leikkausarpien, joille on antanut virolaisjokien nimet sekä höpisee omasta testamentistaan, jonka tämä olisi testamentannut itselleen.

Antti selitti, että hänkin on potilas omine ongelmineen ja kehotti ottaa rauhallisesti. Sitten Hissu väitti, että sängyn alla olisi hirveästi havuja, johon Antti naurahti: "Oho, teillä vaikuttaa olevan joulukuusi, sepä mukavaa!" tähän Hissu tuhahti: "Helevetti poika, housussasi on joulukuusi!", johon Antti: "Okei, mie katon... eipäs ollutkaan, vaan siellä on vaan iso pipeli, haha!", johon Hissu tuhahti huvittuneena: "Äitees oli pipeli, kun sut sai... Haha!", johon Antti: "Olit vai, en tiennytkään!"

Eräänä yönä Hissu näki unta kaukaisesta planeetasta, jolla puhutaan Kainuun murteella. Unessa oli Hämeen kieliset tekstit ja unikuvan oikeassa yläkulmassa luki punaisella; *Dream Net*. Vähän väliä selostava möreä miesääni sanoi leveällä Amerikan englannilla; "Your complete Dream net!"

Herättyään Hissu ihmetteli unta, että onkohan todella maailmankaikkeudessa planeetta, jossa puhutaan Kainuun kieltä. Jos olisi, niin siellä olisi mukava käydä vähän turisemassa muukalaisten kanssa.

Kevät talvella 2992 Hissu Sarah omasukua Kekkonen poistui tästä maailmasta, jolloin oli taas hautajaisten aika. Hänet haudattiin samaan hautaan Oskarin kanssa. Hautajaiset olivat suurin piirtein samanlaiset kuin Oskarilla. Kappelin alttarikuvaruudessa pyöri jälleen Hissun ja Oskarin kotivideo suoraan Kivinen Areenalta. Lisäksi alttari kuvaruudulla näkyi videofilmaus, jossa Hissu istuu Gaga-Siskon kanssa puutarhakeinussa. Hautajaisiin osallistui myös Matias, Kakadu ja Gaga-Sisko. Heti, kun pikkuinen oli nähnyt itsensä videolta, niin häneltä purskahti itku, kun hoksasi, että se ikuinen kaveri on kuollut.

Perinnönjaossa Johanna sai Forssan mummon kultasormuksen, josta hän on todella ylpeä ja aikoo säilyttää sitä lukitussa korulippaassa. Lipaskin on mummin perintö, jossa on joskus ollut makeisia. Lippaaseen Johanna laittoi myös rippilahjaksi saaman kaularistin sekä hopeisen rintakorun, koska ei ole tottunut pitää koruja. Sitä sukulaiset ovat monesti ihmetelleet, kun Johanna ei halua pitää kaulaketjua, jossa on horoskooppimerkki. Hän ei myöskään pidä rannekelloa, ei ainakaan kotona. Koulussa hänellä on ranneke ja silmälasit. Johannalla on hieno älykello, jossa on musiikkisoitin sekä sykemittari. Viimeksi mainittua hän ei juurikaan käytä mutta musiikkisoittimella hän tapaa usein koulussa salaaänittäviä luokkakavereitaan ja sitten kotona kirjoittelee heistä tarinoita.

Alkuvuodesta samalla luokalla aloitti uusi oppilas, mustatukkainen Bella-Kerttu Kallela, jota kutsutaan vain Bellaksi. Johanna viihtyy hyvin Bellan kanssa ja välitunneilla he kävelevät koulun lähialueella. Eräänä talvipäivänä he kävivät kaupungintalolla tervehtimässä Raijaa. Itse asiassa Johanna yritti hakea kesätyönaikaiset piirustuksensa takaisin mutta itsepäinen Lillukka ei suostunut niitä antamaan, ei edes näyttämään. Hän väitti, että piirustukset hän olisi lähettänyt federaation kulttuuriarkistoon. Tähän Johanna ei usko, sillä hän tuntee liiankin hyvin tämän lihavan akan kujeet. Raija kehotti tyttöjä kurkistaa postitusosastolle, jossa yhä Oili ja Roope työskentelevät. Punaiseen sisätakkiin pukeutunut Roope ilahtui ja Ooilta pääsi rykimiskohtaus, kun tämä kuvankaunis blondityttö ilmestyi kaverinsa kanssa osastolle käkättämään. Vaikuttaa siltä, että Oili kadehtii Johannan kauneutta, kun hänellä itsellä on noita-akkamainen kyömynokka sekä punertavan suttuiset kasvit. Bellasta oli kiva nähdä Johannan kesätyöpaikka. Häntä huvitti lihava kopiointitekniikko sekä rykivä akka postitusosastolla.

Välitunneilla Johanna ja Bella tapaavat rupatella niitä näitä. Eräänä päivänä Johanna ehdotti kaverilleen, että tämä voisi alkaa kirjoittaa tai sanella omaelämäkertaa. Bella vastasi, ettei ole kovinkaan lahjakas kirjoittaja. Johanna itse innostui entisestään autofiktion kirjoittamisesta, vaikka häneltä puuttuukin hyvä saneluohjelma. Hän aikoo yrittää sanella tarinansa hankalalla Startexter-Talk ohjelmalla mutta sen käyttö vaatii hyvät hermot ja näppäinsormet, kuten hän tapaa kutsua kirjailijan näppejä.

Eräänä kevätpäivänä oli jälleen FLNA:n diskoilta Maarianlaaksonkoulun liikuntasalissa. Tälläkin kertaa Roope houkutteli Johannaa diskoon, kun haluaa olla reilukaveri eikä hänen tarvinnut kauaa houkutella, kun umpirakastunut Johanna suostui. Tälläkin kertaa isä kyyditsi hänet Jokioisiin, ettei tarvitse ahtautua busseihin ja tarkkailla aikatauluja.

Maarianlaakson kaupunginosassa on muutama kerrostalo eli melkein samanlainen lähiö kuin Eurola. Itse diskossa on turvallista koska sehän on funktiorajoitteisten järjestämä alkoholiton tapahtuma.

Tiskijukka kuulutti, että Roope Jussila ja Minea Erccala ovat juuri menneet kihloihin. Tämä tarkoittaa sitä, että Johanna jäi jälleen toiseksi. Hän kuitenkin onnitteli Roopea kihlauksen takia, vaikka pinnan alla kuohui mustasukkaisuus. Samaan aikaan Timo kihlasi kauniin Nilla Kertsin. Vaikuttaa siltä, ettei Timppa tiedä mitä kihlautuminen edellyttää, että se on lupaus naimisiin menosta. Hän on hyvin impulsiivinen ja saattaa mennä kihloihin kenen kanssa tahansa ja sitten katu, kun rakkausmyrkytys on haihtunut. Hän ei osaa olla uskollinen eikä tiedä, että ollako lintu vai kala.

Timo Temapoeg on pitkään ollut ja on yhä ihastunut Johannaan mutta sitä blondi ei noteeraa eikä haluakaan noteerata koska tämä ylipainoinen jätkä kuuluu tursakelistalle. Joskus Johanna on itse mielessään, itselleen ujoitellen vatuloinut, että olisiko Timossa munaa.

Kyllä muna häneltä löytyisi mutta suostuisiko tämä sänkyyn kanssani, vatuloi Johanna. Tuskin jätkästä olisi seuraa vanhoille päiville, kuten hän tapaa ajatella.

Mai kuussa on Johannan viimeinen koulumatka. Tällä kertaa matkakohteena viikko Tukholmassa. Tälläkin kertaa hän jätti silmälasit kotiin, jotta olisi rennompaa. Pedagogit eivät enää jaksaneet välittää rillittömyydestä. Koulunpihalla bussiin noustessa Antti sanoi kaiken varalta apupedagogille, että tyttö pärjää mainiosti ilman rillejä.

Bussi meni Karkkilan kautta, jossa luokanvalvoja Olli nousi bussiin. Bussin he olivat vuokranneet pirkkalalaiselta yksityisyrittäjältä Masa Kukkotalta, joka oli bussikuljettajana. Vaaleanvihreän bussin kyljessä lukee keltaisella; *Kukkola Bus*.

Bussi pysähtyi Saaristen valkoisen omakotitalon edustalle Karkkilan eteläisessä kaupunginosassa nimeltä Jätäkänmäki. Johanna vitsailee vieressä istuvalle Bellalle: "Haha, täällä Karkkilan Jätäkänmäessä asunee varmasti makeita jätkiä!" Bellaa nauratti makeasti.

Sitten Johanna filmasi multimediakamerallaan, joka hänellä oli mukana Saaristen taloa.

Heti kun luokanvalvoja oli huomannut Johannan filmaavan, niin hän iski silmää.

Bussissa hän filmasi bussin peräosastoa, jolloin Viktor hihkaisi: "Johanna, sä pikku idiootti, älä filmaa mua!" Sitten Timo ja Uuno, jotka istuvat Johannan ja Bellan takana, alkoivat pelleillä ja ilveillä kameralle, jolloin apupedagogi kehotti olla asiallisia, kun filmataan.

Luokanvalvoja huokaisi apupedagogille, että näköjään Johanna on tälläkin kertaa ilman rillejä. Reijo kuiskasi Ollille, että sen isä oli sanonut, että kyllä tyttö pärjää ilman rillejäkin. Olli puisteli päätään eikä voinut tehdä asialle mitään, kun Forssa on takana päin.

Sitten bussi lähti ajamaan kohti Turun Linnansatamaa, josta menee yhä tutut laivat Skandinaviaan. He menivät Silja Linen M/s Auroralla Tukholman Värtaniin. Viking Linellä on katamaraaneja tällä samalla reitillä mutta Siljalla on perinteisiä laivoja. Vikingin katamaraanit menevät Kapellskäriin eli ei tarvitse ajaa Tukholman saaristossa.

Laivalla Johanna jakoi hytin Bellan ja Jaanan kanssa. Tällä kertaa Johanna valitsi ylimmäisen vuoteen, jotta saisi olla rauhassa.

Illalla he söivät laivan hienossa Inter Restaurant ravintolassa maukasta ja ravitsevaa linssekeittoa. Syönnin jälkeen Johanna filmasi pedagogien pyynnöstä jokaista pöytäseuruetta, jotta saataisiin mukava muisto. Roopea ja Viktoria ärsytti, kun pedagogit koko ajan määrällivät, että mitä Johannan kannattaa filmata ja kuiskasivat hänelle, ettei pidä tehdä noiden kuspäiden mieliksi.

Syönnin jälkeen Johanna filmasi avokannella, kun Roope, Viktor, Kalle Körkkö sekä Timo polttivat sähkötupakkaa. Pojat ovat kovia sähkötupakkamiehiä. Nyt, kun Johanna filmasi vieressä, niin heitä alkoi kikatuttaa, kun vähän väliä kameralinssi suuntautui Roopea kohti. Timo tarttui Roopea käsivarresta ja marssi kameran eteen sanoen: "Johanna, sä oot tosi seksikäs!". Johanna päätti säilyttää koko filmauksen sellaisenaan kuin se on. Totta kai hänellä oli livelähetys, jotta isä ja äiti näkisivät, että millaista on laivalla ja Tukholmassa.

Anttia ja Annaa haluttaisi käydä Tukholmassa mutta harmi vaan, kun eivät osaa sanaakaan ruotsia eli Skandinavian kieltä. Johannakaan osaa kyseistä kieltä mutta onneksi kaikissa Euroopan osavaltioissa tulee hyvin toimeen englannilla, Suomessakin englannilla pärjää mainiosti. Jopa esperantolla tulee ymmärretyksi.

Ennen koulumatkaa koulussa harjoiteltiin skandinaviaa. Pedagogit sivitivät oppilaitaan, että ainoastaan Suomessa kieltä kutsutaan ruotsin kieleksi mutta Skandinaviassa sekä muualla päin maailmaa se on ainoastaan Skandinavian kieli.

Aamulla kello kahdeksan laiva saapui Värtanin satamaan. Sitten bussilla kohti Kistaa, jossa sijaitsee huoneistohotelli *Ungdomshotellet Kista*.

Johannan hotellihuoneryhmään kuuluu bussikuski Masa, Bella ja Jaana. Masalla on omahuone koska tämän tulee saada nukkua rauhassa sekä hänellä on tärkeitä työpuheluita.

Masalla on hassu musta peikkokampaus sekä musta koko parta. Ryhmän huoneisto on rakennuksen ylimmäisessä kuudennessa kerroksessa. Talo on melko lailla rapistunut mutta kuitenkin ihan kohtalaisen hieno. Keittiössä Johannaa ilahdutti DAB-radiovastaanotin, jolla löysi Turun radion.

Kysymyksessä on ilmeisesti Ahvenanmaan taajuus, joka kuuluu parhaiden Norrtäljessä mutta yltää jotenkuten Pohjois-Tukholmaan korkeiden talojen ylimpiin kerroksiin.

Totta kai käytiin ikivanhassa Kaknäsin tornissa, jota on korotettu. Sieltä näkee kauas. Tornin ala-aulassa sai ostaa pyöreän lasiriipuksen, jonka sisällä on oma valokuva. Myyjä kuvasi asiakkaan ja sitten hitsasi kuvan kahden lasilinssin väliin. Johanna ei kehdannut ostaa sellaista, kun itse mielestään häneltä puuttuu tv-ulkonäkö. Tämä ei kuitenkaan pidä paikkaansa, vaan neiti Kivinen on erittäin kaunis, jopa liian kaunis tyttö niin, että oma isäkin on ihastunut häneen. Siitä Johanna on tietämätön. Johanna tyytyi filmaamaan, kun lyhyt ja ruipelomainen luokkakaveri Markku-Luis Lehmuslehti teetätti ja osti lasiriipuksen itselleen. Markku-Luisilla on pullonpohjasilmälasit, joissa on pyyhkimien pidikkeet ilman pyyhkimä.

Kaknäsin tornin alapuolella on toriaukio *Abrahamsson Platsen*, jonka rakennuttaja on anonyymi nettikirjailija The JT, joka aikanaan rakennutti aukion rakkaan koulukaverinsa kunniaksi. Aukion vieressä on tavaratalo Nina. Heti kun Johanna oli nähnyt tavaratalon julkisivulla vihreän nimikyltin valkoisella seinällä, niin silloin hän kiihottui, kun mieleen tuli herkku-Backman. Jos hän saisi päättää, niin hän muuttaisi a-kirjaimen o-kirjaimeksi.

Käytiin myös Anti-Europe museossa, jonne on koottu muinaisten Eurooppa-skeptikoiden materiaalia. Pohjoismaissa museoita on kaksi; yksi on Centstadissa ja toinen täällä Tukholmassa entisen kuninkaanlinnan tiloissa. Lisäksi kuninkaanlinnan tiloissa on paikallinen bilepalatsi, jossa yritykset ja raharikkaat pitävät juhliaan.

Tätä nykyään Skandinaavia on tasavalta ja presidentinlinna on pääkaupunki Centstadissa, jonka nimi tulee nimestä Örestad, joka sijaitsee Malmön ja Kööpenhaminan välissä.

Anti-Europe museossa voi ihmetellä muinaisten äärioikeisto- ja ääriivasemmistopuolueiden materiaalia sekä tutkia kuinka Euroopan integraatio on kehittynyt näihin päiviin saakka. Euroopalla on värikäs historia, johon mahtuu iloa ja kyynelitä.

2930-luvulla Eurooppa-skeptikot yrittivät väkivaltaisesti purkaa Euroopan federaation ja palauttaa kansallisvaltiot entiselleen mutta onneksi he epäonnistuiivat. Euroopan federaation vastustajat perustivat tuhoamisleijereitä, joissa teloittivat federaation kannattajia. Se oli Euroopan viimeisin sisällissota, jos ei lasketa pientä kahakkaa sitä ennen Karjalan tasavallassa vuonna 2917, jolloin samat voimat yrittivät pitää Karjalan erillään Pohjoismaista ja Euroopan liittovaltiosta.

Karjalassakin epäonnistuttiin ja 2950-luvulla Karjala liittyi Euroopan federaatioon. 2800-luvun puolivälissä organisoidut rikollisjengit terrorisoivat ympäri Eurooppaa ja innostivat federaation vastustajia. Itämerelläkin oli moderneja merirosvoja, jotka ryöstivät jopa matkustajalaivojakin. Pohjolan merkittävin pamaus tapahtui Skandinavian Hallonbossa, jossa federaation vastustajat räjäyttivät juhlapalatsin. Rauniot päätettiin säilyttää muistona tästä hirveästä pamauksesta. Hallonbossa vastustajat kuuluivat suureksi osaksi poliittista ääriivasemmistoa, ja sen vuoksi Euroopan Left Partyllä on mennyt huonosti Pohjois-Skandinaviassa. Liittovaltio tasolla vasemmiston alamäki alkoi vuonna 2986, heti pääministerimurhan jälkeen.

Tällä hetkellä Suomessa ja Skandinaviassa on porvarihallitus. Federaation parlamentissa on niin kutsuttu Six Pack hallitus, johon kuuluu muun muassa Workers Party sekä Coalitions Party sekä useita pienpuolueita.

Suomen senaattorina on Kalle Ikonen, joka valittiin vuosi sitten senaattivaaleissa. Basic Finns sekä vasta perustettu Nova Demokratio nousivat vaa'anikieli asemaan mutta Coalitions Party sekä sen tukipuolueet eivät noteeraa näitä kahta protestipuoluetta. On opittu, ettei ainakaan Basic Finnsiä kannata mennä sohimaan tikulla. Poliitikot tietävät, että tämä entinen perussuomalainen puolue on kuin punainen vaate kansalle. Kansa on alkanut vihaamaan tätä jarrupalapuoluetta mutta yhä aina vaan joku hörhö menee äänestämään puoluetta. Suomessa Nova Demokratio sai paljon ääniä, jotka satoivat lähinnä Basic Finns puolueen laarista. Blue Future on kuihtunut pois Suomen poliittiselta kartalta ja nyt Basic Finns puolueella näyttää olevan sama kohtalo.

Jotkut arvailevat, että Nova Demokratio olisi Blue Futuren manttelinperiä, vaikka se on yhteiseurooppalainen protestipuolue, joka on perustettu vastustamaan suurta eurooppalaista äärioikeistopuolue Basic Europeania. Jotkut poliittiset asiantuntijat olettavat, että Basic Europeans puolueen perustajina olisi ollut Basic Finns eli entiset perussuomalaiset. Onneksi toistaiseksi Basic Europeans ei ole saanut isompia jtkyjä.

Suomen Workers Party puoluejohtajana on yhä Ilmari Kallela, joka menetti paljon ääniä näille molemmille protestipuolueille koska hänen valtakaudellansa yleistyi erorahakäytäntö. Hän on saanut kritiikkiä Euroopan pääministeri Ilmari Saarelalta, ettei tuolla lailla pidä johtaa. Myös hän hävisi vaalit ja vuosi sitten federaation pääministeriksi tuli konservatiivien Carlos Eskil Picture.

Äskettäin liittovaltion hallitus alkoi neuvotella ja vatuloida uudesta valtioliitosta, nimittäin yhdistää Euroopan federaatio ja Afrikan federaatio. Siitä pitänee järjestää kansanäänestys molemmissa maanosissa.

Johannan luokka söi iltapalaa useissa tukholmalaisissa ravintoloissa ja sitten menivät metrolla hotelliin nukkumaan. Eräänä iltana illallisen jälkeen Restaurant Wreden ulkopuolella Roope kysyi Johannalta: "Haluatko pitää mua kädestä samalla, kun kävellään Adam's Townin Tunnelbana asemalle?", johon Johanna: "Eeh, en voi, kun on tämä painava kameralaukku!" itse asiassa laukku ei ole kovin painava, jonka Johanna pian hoksasi, kun näki Roopen kävelevän käsikkäin Bellan ja Jaanan kanssa. Johannaa vitutti kuin pientä eläintä, kun oli sanonut ei idolin kädelle. Ehkä olisin saanut munaa, jos olisin antanut käden ihanalle Roopelle, ajatteli Johanna samalla, kun masentuneena käveli kolmikon perässä. Hän kuitenkin onnistui pitää pokkansa, kun itse oli ensin kieltäytynyt. Hän lohdutti itseään, ettei olisi ollut mitään seksuaalista merkitystä, vaikka olisinkin antanut käden Roopelle.

Torstaina he lähtivät kotimatalle. Kotimatallakin he menivät samalla laivalla Turkuun. Illalla syötiin Restaurant Intermarissa, joka on hienempi ravintola kuin menomatkan ravintola Inter, vaikka kyseessä on sama laiva.

Laivan Bordershopista Johanna osti isälle ukrainalaista hedelmäviiniä. Äidille hän osti puolalaista *Walic Parfume* hajuvettä, jossa on hapanimelä tuoksu. Etiketissä poseeraa samannäköinen pulleaposkinen tyttö kuin Waliczekin jäätelöpaperissa. Ilmeisesti parfyymivalmistaja kuuluu samaan konserniin, ajatteli Johanna. Pikkusiskolle hän osti Farsanin Marcello suklaalevyn.

Koulunpäättäjäispäivänä oli haikea tunnelma, kun Johanna lopetti tämän nelivuotisen lukiospesiaalikoulun ja syksyllä on aika alkaa etsiä töitä. Miten työpaikka saadaan, tapaa Johanna lähes päivittäin ajatella. Hän ei ole kovinkaan omatoiminen vaan kaiken pitää kantaa nenän eteen. Hänestä tuntuu haikealta, kun Roopea ei enää koskaan näe paitsi Facebookissa, jossa tämä, Kalle ja Timo ovat kaverilistalla. Riittääkö tämä ujolle tytölle?

Kesän aikana töitä ei kannata etsiä koska monet yritykset palkkaavat ainoastaan kesätyöläisiä pikkupalkalla, jos sitäkään. Töitä on hyvin niukasti koska parhaillaan on syvä lama, syvempi Skandinaviassa mutta kyllä se tuntuu Suomessakin koska Yhdysvaltojen ja Euroopan federaation kauppa on romahtanut. Kestää aikansa, kun saadaan solmittua uudet kauppasuhteet Pohjois-Amerikan uusien valtioiden kanssa.

Euroopan pääministeri Carlos Eskil Picture on vastikään vapauttanut vanhan FM-radioverkon tavalliselle rahvaalle. Jos on ylimääräistä rahaa, niin voi ostaa matkapuhelimen kokoisen FM-lähettimen antennineen, jolloin voi perustaa ikioman radiokanavan. Tämä on yksi askel sananvapauden laajentamiselle, demokratiaprojekti, kuten päättäjät ovat sen ilmaisseet.

ULA-radioaseman perustajan pitää ostaa Prepaid tyyppinen radioliittymä, jotta tietty taajuus on omassa käytössä. Jos sitä ei käytä, niin jonkin ajan kuluttua taajuusliittymä mitätöityy. Kioskeista voi ostaa eri yritysten omistamia taajuuksia, joita he myyvät määrä ajoiksi radiolähetäjille.

Suomessa äskettäin on aloittanut kolme uutta kaupallista radiokanavaa DAB-verkossa, jotka ovat Radio Metropol, Radio Rix ja Super Energy. DAB-verkkoon ei haluta päästää tavallisia ihmisiä höpsemään omia juttujaan. FM-verkko on sopiva paikka rahvaan radioille. Tähän mennessä omasta radioasemasta haaveilevat ovat saaneet tyytyä pienteho FM-lähettimein mutta nyt voi ostaa radioliittymän, jonka taajuus kattaa kokonaisen kaupunginosan.

Myös Johannaa kiinnostaisi omaradiokanava mutta vanhemmat eivät suostu hankkia hänelle radioliittymää koska silloin tyttö todennäköisesti läpättäisi mitä sattuu. Riittää mainiosti, että tyttö luo sisältöä videosivustolle, kirjoittelee kertomuksia siitä hullun hassusta Akka Kakkasesta sekä kuuntelee mekastuskanava Luontoiltaa. Hetikään kaikki Kakkanen kertomukset eivät ole vanhempien luettavissa, sillä Johanna on salannut arkaluontoisemmat tarinat lähisukulaisilta.

Sama juttu myös Facebookissa, jossa kotiväen sekä jotkut muut uteliaat sukulaiset hän on laittanut Sukulaislista ykköseen. Kakkosessa on serkut eli heistä ei ole haittaa Johannan mielestä.

Johannalle sopisi hyvin Riihimäen kansankorkeakoulun medialinja mutta eihän ujo ja epäsosiaalinen tyttö uskalla sinne ilmoittautua. Kansankorkeakoulun opiskelijat pitävät radiolähetyksiä ihka oikeassa Radio Riihimäki kanavalla, joka lähettää DAB-verkossa. Jotenkuten kanava kuuluu Forssaan asti. Riihimäen kansankorkeakoulu on entisille spesiaaliskoululaisille. Tämä opisto inspiroi koulutusyhtiö Suneria ottaa haltuun Forssan Daily Activity ryhmät, spesiaaliskoulut sekä muut funktiorajoitteisten hoivapalvelut.

Juunin lopulla Kiviset saivat harvinaisia kesävieraita, nimittäin Eeka, Martina ja lapset tulivat kylään. Tätä hetkeä on odotettu kuin nousevaa kuuta. Aivan liian harvoin Vattulasta tulee vieraita, joka johtunee monestakin syystä ja tekosyystä kuten esimerkiksi matkustamisen pelosta, tottumattomuudesta matkustaa, nuukuudesta sekä Elisabethin temppuilusta.

Eekan porukka tuli Pendolino-X3000 junalla koska hän ei tohdi ajaa vanhalla kuluneella Hayosiko Rixillä. Hän pelkää, jos auton rämä hajoaisi keskelle vilkkaasti liikennöityä moottoritietä.

Ensin he menivät Viipuriin Matiaksen ja Kakadun luokse, jossa he olivat noin viikon. Sitten Antin piti hakea heidät Forssaan koska Viipurista ei mene suoraa junayhteyttä Forssaan.

Olisi ollut tarkoitus, että Matias olisi ajanut kesävieraat puoliväliin, vaikkapa Kotkaan, mutta suunnitelmiin tuli muutos, kun ykskaks Matiaksen auton jarrut hirttivät päälle. Matiaksella on vaaleanvihreä Ford Sims3000 henkilöauto.

Antti ja Anna ihmettelevät miten kummassa hyvän auton jarrut voivat hirttää päälle, taitaa asia olla niin, että Kakadu on kieltänyt kyyditsemästä kesävieraita, kuten Anna ja Antti vatuloivat.

Antin ei auttanut muu kuin mennä Viipuriin asti hakemaan kesävieraita. Ei Kirstulaan vaan Koivistoon asti, sillä viime aikoina Matias ja Kakadu ovat muuttaneet pysyvästi kesämökilleen säästösyistä.

Kirstulan asunto siirtyi Ninon nimiin, jolla on tätä nykyään perhe. Kun Johanna oli kuullut tästä, niin silloin sydän itki, kun myös tällä eurokarjulla on joku lesbon retale tyttöystävänä, kuten hän tapaa itse mielessään ajatella. Hän on alkanut itse mielessään kutsua kaikkien ihanien jätkien tyttöystäviä lesbon retaleiksi.

Nino Järvimerkin avovaimo on chileläinen Betty. Heillä on jo yksi tyttölapsi nimeltä Michaela. Gaga-Sisko on vitsaillut, että velipuolen tytär on melkein autonrenkaan kaima, tarkoittaen tietenkin Michel renkaita.

Kevään korvalla Antti osti ison matkailuauton merkkiä Peugeot Lēmua XL. Totta kai hänellä on yhä Roll88 koska Anna ei ole tottunut ajamaan isolla asuntoautolla. Matkailuauto käyttää biokaasua, kun taas Roll88 on puhdas sähköauto.

Antti vaihtoi asuntovaunun matkailuautoon koska se oli kulunut ja mikropiiritkin alkoivat olla hapettuneita eikä sähköjohtoja oikein pystynyt vaihtamaan, kun velimies oli tuhertanut, johdot vanhojen keksipurkkien alle, jotka tämä oli teippaillut ja niittaillut miten sattuu.

Asuntovaunun kyljessä oli sinivalkoinen raita, josta Johannalle assosioitui Janetten läskit, vaikkei tämä olekaan lihava pikemminkin luurankomaisen laiha. Janette laihtui aikaisessa murrosiässä samoihin aikoihin, kun diabetes pukkasi päälle.

Ehkä tämä assosiaatio johtui siitä, kun Paraisten mökillä Johanna on monesti nähnyt Janetten rinnat paljaina eli läskisillään niin, että tämän valtavat tissit hytkyvät kuin silavat. Joka kerta Johannaa kiihottaa, kun näkee paidatta olevia sukulaisia ja itsekin haluaisi olla yläosattomissa, muttei kykene läskirumbansa takia.

Matkailuauton kyljessä on vaalean keltaisia viivoja valkoisella pohjalla, joista Johannalle ei tule mitään minkäänlaisia mielleyhtymiä. Auton etuovissa lukee tummanpunaisella XL Pilot.

Johanna odotti kotona vapisevin polvin isää ja kesävieraita. Häntä jännitti Joonas serkun näkeminen koska on tulenpalavasti ihastunut orpanaansa. Ihastus on todennäköisesti heijastuma laulaja Joonas Lakkamaasta.

Enää Joonas Lakkamaa ei ole levyttänyt ja on keskittynyt koripallon pelaamiseen. Hän on mukana Keravan Koripojat joukkueessa. Tästä Johanna on lukenut Näe & Kuule juorulukulaiteldestä, jonka äiti tapaa silloin tällöin ostaa.

Vattulassa käydessään Anna ostaa Kainuun kielisen juorulukulaitejulkaisu Seittämän päivää, jotta näkisi tuoreet kainuulaisia juoruja.

Sillä välin, kun isä oli hakemassa kesävieraita, niin Johanna stressisenä järjesteli olohuoneen hyllyjä niin, että äitiä ärsytti, kun koko ajan sormet olivat joka paikassa. Annaa hirvitti, jos tyttö laittaisi etualalle härskin puisen perintöpastorin.

Kun nostaa pastoria hatusta niin pippeli tulee esiin. Pastori lähtöisin Oskarin ja Hissun jäämistöstä. Aikanaan joka kerta mummolassa käydessä Johannaa kiehtoi tämä jännittävä puupappi. Perinnönjaon aikaan Johanna halusi pastorin, jotta voisi sillä hassutella. Pastorilla leikkiessä Antti tapaa usein hiljaa itse mielessään ajatella, että puupapin sijasta minä voisoin olla tytön leikkittävänä.

Kun isä peruutti matkailuauton autotallin edustalle, niin silloin Johanna rohkeasti avasi talon paraatioven, joksi Kiviset kutsuvat talon julkisivulla olevaa ulko-ovea. He itse menevät sisälle ja ulos autotallin kautta. Autotallissa he eivät koskaan säilytä autoa koska Anna ei ole tottunut ajaa ryömintävauhtia talliin niin, että olisi suuri vaara törmätä autotallin perällä olevaan työpöytään. Autotallin ovi aukeaa kaukosäätimestä sekä matkapuhelimen sovelluksesta mutta silti Antti ja Anna ovat aivan liian laiskoja käyttää autotallia auton säilytykseen; ensin pitäisi kaivaa kännykkä esiin ja sitten etsiä ovisovellus, kuten he tapaavat puolustella.

Paraatioven avattuaan Johanna seiso jännittyneenä talon edustalla ja odotti, kunnes kesävieraat purkautuvat matkailuautosta ja sitten toivotti enon porukan tervetulleeksi Hämeeseen ja Forssaan. Hänen käsivarsiansa nyki halaukseen, kun näki Joonaksen muttei uskaltanut halata.

Häntä alkaa harmittaa, kun yläasteella oli tuhlannut halauksia mulkeroihin, kuten hän on alkanut kutsua Mattia ja Monnia. Nyt kaikissa halauksissa on eroottinen lataus. Lukiossa hän on saanut ihan muutaman kerran halata Miltonia ja Roopea. Toisia luokkakavereita sekä pedagogeja hän ei ole suostunut halimaan. Kun koulussa joku, johon hän ei ole ihastunut olisi tahtonut halata, niin silloin Johanna vetosi poikabasilleihin. Viimeisellä lukiovuosikurssilla luokkakaveri Suffeli Sussulaa nauratti makeasti Johannan lapsellinen poikabasilli selitykset. Suffeli oli hieman ihastunut Johannaan mutta valitettavasti Johanna ei syytynyt häneen ja syynä oli pojan punertava tukka sekä kesakkoiset kasvot. Ehkä Johannasta ja Suffelistä olisi voinut tulla hyvä pari, kun he usein hassuttelivat keskenään. Monesti Suffeli tapasi vitsailla, että Johannan ukko olisi suomalaisnäyttelijä Kassu Karpo, joka esiintyi lähes jokaisessa suomalaisleffassa vuosina 1950–1960. Näyttelijä menehtyi 1980-luvun puolivälissä vanhuuden heikkouteen. Usein Suffeli tapasi avoimesti vitsailla, että Johanna on todella kiimainen likka. Tämä huvitti vallatonta Johannaa.

Anna, Antti ja Jaana-Mari eivät oikein pidä Eekan lasten käytöstavoista koska he olivat vaitonaisia eikä saa kunnon vastausta ruokapöydässä. Kuuluu vain epämääräistä muminaa. He istuvat enimmäkseen olohuoneensohvalla huumorilukulaitelehtiä lukien, jotka he löysivät varaston hyllystä, jossa on Johannan Hullu huumorilukulaitelehtiä. Enimmäkseen Hämeen- ja Kainuun Hulluja.

Jokaisen Hullu-lukulaitejulkaisun kannessa on ärsyttävästi hymyilevän fiktiivisen Alma E Newmanin pärsä, joka on liitetty erilaisiin kehoihin ja tilanteisiin. Hymyilevä tyttö on Hullu-lukulaitelehkien maskotti. Tämä fiktiivinen Alma E Newman on tyylikkäästi luotuhahmo, joka osittain liikkuu, varsinkin suu avautuu niin, että etuhampaiden hammaskolo korostuu.

Illalla kun vieraat olivat menneet nukkumaan matkailuautoon, jonne Anna oli tehnyt heille petin niin silloin hän ja Antti kritisoivat Eekan lasten käytöstapoja. Tämä koski Johannaa sydämeen, varsinkin kun isä, äiti ja pikkusisko moittivat rakkaan Joonaksen käytöstä ja haukkuivat häntä äimänkäeksi. Johanna oli lähellä purskahtaa itkuun mutta oli pakko niellä kyyneleet, etteivät perheenjäsenet huomaisi ihastusta. Hän pelkää kuin koronaa mahdollista pikkusiskon kiusoittelevuutta, että tämä rakastaa äimänkäkeä.

Sinä yönä, kun Johanna on nukkumassa omassa huoneessaan, niin yhtäkkiä hän säpsähtää hereille, kun huoneenoveen koputukseen. Salamana hän kietoo ympärilleen Preussin-punaisen aamutakin ja avaa oven. Paidaton Joonas seisoo oven takana, jolla on yllään vain vaaleanvihreät nylonsortsit.

Johannaa alkaa heikottaa ja jalat tutisevat. Hänellä kävi mielessä, jos paiskaisi oven kiinni mutta jokin

hänen sisällensä sanoi, että nyt hänen pitää olla kova pimu ja on päästettävä serkkupoika peremmälle. Hän kuiskaa: "Tuu sissään..." Joonas astuu huoneeseen ja sanoo: "Nussituttaa..." ja riisuu sortsit ja tarttuu aamutakin nyöriin, jolloin aamutakki avautuu ja paljastuu tämän pulleahko maha sekä kookkaat rinnat. Johanna kietoo käsivartensa serkkupojan kaulan ympäri, joka puolestaan laskee alas Johannan pikkuhousut ja alkaa tunkea pystyssä olevaa kaluaan serkkutytön haaroihin. Johanna huutaa kiimaisena kuin eläin: "Aah, vihdoinkin saan munaa!"

Huuto herättää Johannan vanhemmat ja pikkusiskon, jotka juoksevat tämän huoneeseen katsomaan mikä on hätänä.

Johanna säpsähtää hereille, kun huoneenovi avataan rivakasti. Hän huudahtaa herätessään: "Ihanaa!" ja katsahtaa ovelle, jossa vanhemmat ja pikkusisko seisovat hölmistyneinä: "Mikä hätä Johanna?" kysyy äiti, johon Johanna änkyttää: "Huu, näin unta, kummallista unta jossa, jojojo... ihana poika hyväili mua!" ja piteli peittoa tiukasti edessään, kun on ilman yöasua. Isä naurahtaa: "Mahto olla mahtava uni!" ja itse mielessään ajatteli, että olisi kiva hyväillä tyttöä mutta miten se onnistuisi salassa. Pikkusisko vain puisteli päätään: "Pelekkää höpsötystä, naisistu nyt!" Perheenjäsenet poistuivat jatkamaan nukkumista. Anttia himotti kovasti ja olisi tehnyt mieli jäädä tyttärensä huoneeseen hyväilemään, muttei uskalla, kun sehän olisi sairasta. Sen sijaan hän tyytyi hyväilemään vaimoaan.

Johanna makasi sängyllään ja tunsi punan poskillaan ja itse mielessään pohti, että olinko huutanut Joonaksen nimeä. Vastausta ei ole. Jos kysyisin äidiltä, niin silloinhan ihastus paljastuisi.

Toivottavasti en huutanut serkun nimeä, pohtii Johanna. Hän ymmärsi nähneensä vain unta ja unissaan oli hokenut serkkunsa nimeä, vatului hän. Kylläpä oli ihana uni ja tunsi munasolun aktivoituvan. Hän jatkoi nukkumista toivoen, jotta sama ihana uni tulisi takaisin.

Johanna on jo tottunut nukkua ilman yöasua rinnat paljaina, vain silloin, kun nukkuu yksin huoneessaan. Heti, kun joku tulee huoneeseen, niin hän pitelee peittoa edessään. Jos ehtii, niin hän pukeutuu salamana aamutakkiin. Hän toivoo, että tottuisi olemaan yläosattomassa myös aamiaispöydässä ihan kuin äiti ja pikkusisko. Se on vaikeaa, kun koko ajan ajattelee paljasta vatsaa. Pian Johanna nukahti uudelleen. Tällä kertaa hän näki unta, jossa syksy tuli nopeasti ja lapsimaha kasvoi mutta hän oletti sen olevan vain läskiä, kunnes emättimestä putkahti tyttölapsi, joka esittäytyi Eliniksi, jolloin hän taas heräsi ja oli hiestä märkänä. Hän syytti yölampun ja otti esiin kirjoituslaitteen, johon kirjoitti muistiin nämä tämän hassun unen.

Seuraavana päivänä Antti ja Anna käyttivät kesävieraita Jussi Vares Parkin huvipuistossa Turussa sekä ajelutti heitä Paraisilla asti, jotta vattulalaiset näkisivät kaunista Turunmaan saaristoa. Johanna ei lähtenyt mukaan koska häntä himotti serkun läheisyys. Kerta kaikkiaan ei olisi kestänyt olla henkilöautossa lähellä orpanaansa.

Antti ja Anna ajeluttivat vieraita henkilöautolle koska se on kätevä kaupunkiliikenteessä. Oikeastaan Johanna ja Jaana-Mari eivät olisi mahtuneetkaan autoon, kun takapenkillä istui Eekan kolme lasta, Martina ja Anna. Eeka istui etupenkillä.

Huvipuistossa Eekan lapset söivät jäätelöä eivätkä mitenkään huvitelleet. Tietenkin Annaa ja Anttia otti pattiin. Eeka ja Martina kittasivat monta pullollista Power olutta eivätkä hekään näyttäneet kiinnostusta huvipuiston laitteita kohtaan. Huvipuiston uutuuslaite on tänä kesällä *Hang Over* kieputin.

Kerta kesävieraita ei kiinnostanut huvittelu, niinpä Anna ja Anttikan eivät käyneet missään. Jos he olisivat huvitelleet, niin Anna olisi saattanut käydä Eekan lasten kanssa tukkihoessa nimeltä Jussin kanootti.

Viikon kuluttua juulin alussa Kiviset lähtivät kesälomamatkalle. Samassa kyydissä Eekan seurue pääsi kotiin. Matkailuautossa oli melko ahdasta mutta onneksi sopu sijaa antaa, ajatteli Anna.

Matkalle lähtiessä, kun Johanna vei omia tavaroitaan matkailuautoon, niin hän huomasi Eekan lasten jättämiä Hullu huumorilukulaittelehtiä lojumassa siellä täällä ohjaamon yläpuolella. Hän keräsi lukulaitteet ja vei ne takaisin varastuhuoneen hyllyyn, ettei matkalla häviäisi tai rikkoutuisi.

Johanna tapaa joka kesä ottaa matkalle mukaan tekstiilikäsitoissa tekemänsä sinisen merimiessäkin, jota isä kutsuu nujupussiksi. Säkissä hänellä on kirjoituslaite, johon kirjoittaa matkablogia, jonka sitten on helppo siirtää Kivinen Areenalle.

Hän tarkisti huolellisesti musiikki-USB-kalikat, joita kuunneltaisiin matkalla Vattulaan, ettei niiden joukossa ole Joonas Lakkamaan kappaleita koska ne olisivat liian kiihottavia nyt, kun suosikkiserkku on samassa autossa.

Antti oli ajatellut, että välillä Eeka voisi ajaa mutta se ei käynyt päinsä, sillä äijä oli jättänyt ajokorttinsa kotiin ja ottanut sen sijaan viininpunaisen sotilaspassin, vaikkei sellaisia papereita tarvita. Tietenkin häntä vitutti kuin pientä eläintä, kun aikuinen mies voi olla noin vittumaisen tyhmä; sellainen isä semmoiset lapset, kuten Antti Kivinen ajatteli itse mielessään istuutuessaan ratin taakse. Hän lohdutti itseään, että sittenkin on parempi ihan ite ajaa, jotta tulisi ajoissa perille.

Martinallakaan ei ollut ajokortti mukana. Annalla se on aina mukana muttei ole tottunut ajamaan näin isolla autolla, saati sitten pitkä matkoja. Harmi myös, kun Johanna ei vielä ole saanut ajokorttia. Tuskin tästä olisi ollut ison matkailuauton kuljettajaksi.

Vattulaan mentiin Viipurin kautta, jotta samalla nähtäisiin kappale kauneinta Suomea ja osa Karjalan kannasta. Vaalimaalla pysähdyttiin Rosen taukopaikalle, joka on punapeltinen laajalle levittäytynyt pömpeli, jossa on tanssilava ja Housebändi. Lisäksi tunnettu taikurimestari *Joe Liero* teki lompakko temppejuja; kun hän avasi lompakon, niin silloin sieltä leimahtivat lieskat ja samaan aikaan katsojien lompakoista katosi mystisesti kymmenen euroa.

Vähän myöhemmin taikuri kysyi lähinnä istuvalta Jaana-Marilta: "It's Your boyfriend?" ja osoitti Joonasta, johon tämä vastasi punastellen: "No, he is only my cousin!" Johanna kiihottui ja toivoi jos taikuri kysyisi saman häneltä mutta valitettavasti niin ei vaan käynyt. Hän huomasi Joonaksen ujustuneen ilmeeseen. Mitähän ilme tarkoittaa, ajatteli Johanna. Myös Jaana-Mari kiihottui taikurin kysymyksestä koska hänkin on hieman ihastunut Joonakseen, vaikka isälle ja äidille olikin kritisoinut Eekan lasten käytöstapoja.

Jaana-Mari on myös ihastunut Misha serkkuunkin ja edellisellä vuosikymmenellä on muutaman kerran suudellut tätä ja sitten arvuutellen vitsailut isosiskolleen, että joku on pussannut Mishaa. Se oli vain semmoista lasten leikillään pussaamista mutta Johanna kiihottui, muttei itse uskalla edes koskettaa Mishaa, saati sitten istua tämän vieressä matkalla Paraisten mökille sekä Valkeakosken Kesämaahan. Aina vaan pikkusisko joutui istua isosiskon ja Mishan välissä tai muuten Johanna olisi mieltään osoittanut peitelläkseen ihastumisen.

Rosen taukopaikalla on piskuinen My Way myymälä, jossa myydään hienoja karjalaisia viinejä ja laatusuklaata. Johanna osti suussa sulavia Kalevalan suklaapatukoita, kun on herkkusuu.

Hetken huilattuaan jatkettiin matkaa Matiaksen ja Kakadun luokse Koivistoon. Siellä oltiin yksi yö. Eekan porukka yöpyi Gaga-Siskon huoneessa, kun matkailuautossa ei ollut tarpeeksi nukkumapaikkoja yhdeksälle henkilölle. Johanna itse mielessään unelmoi, että olisi ollut mukava nukkua Joonaksen vieressä, muttei tietenkään uskaltanut sanoa ääneen. Mitä Johanna ja muu perhe ei tiedä, myös isä-Anttia kiihotti niin vietävästi, kun ahtaassa matkailuautossa oli jatkuvasti lähellä hehkeää tytärtään.

Seuraavana päivänä mentiin suorinta tietä Vattulaan, ettei tarvitsisi olla yötä hotelleissa. Taukopaikoilla oli vipinää, kun Eekan lapset hyppivät alas ohjaamon yläpuolelta, jossa he nukkuivat ajon aikana, hyvä niin, ettei ainakaan tapelleet, ajatteli Antti. Häntä hieman hirvitti, jos ohjaamon katto repeäisi ja juilakkeet putoaisivat hänen päällensä.

Seuraava pysähdys oli Imatran Diana2. Johanna oli innoissaan, kun muistui mieleen Savonlinnasta muutto Lappeenrantaan talvella 2980, jolloin pysähdyttiin samalle taukopaikalle, tuolloin taukopaikkarakennus oli vastarakennettu. Hän kävi ruokakaupassa katsomassa, jos siellä vielä olisi samanlaisia karheen tuntuisia niin kutsuttuja etuhammasmakkaroita, jollaisella oli koettanut etuhammastaan. Makkaratiskillä oli useita samanlaisia karheapintaisia makkaroita. Tällä kertaa hän ei laittanutkaan makkaraa hammastaan vasten, sillä nyt hän on kaksikymmentäkaksivuotias iso akka, kun taas silloin oli vain kymmenvuotias pikkupillu, kuten hän itse mielessään ajatteli samalla, kun katsoi makkaratiskiä.

Jonkin ajan kuluttua matka jatkui kohti Vattulaa, jonne ei enää ollut niin hirveä matka mutta kuitenkin sen verran matkaa, että ehti kuunnella kaikki Johannan äänittämät musiikki-USB-kalikat. Yhdellä

kalikalla oleva Hämeen kainuulainen biisi kiehtoi Martinaa ja Eekaa. Kappale on tyypillinen koneellisesti tuotettu kainuulainen diskohumppa; *Nyt sitä mennään parketeitta pitkin ja Loimijoen penkkaa ja Hämeenlinnassa on kapakoita monta, joita on mahdoton löytää...* Kappaleen Johanna on äänittänyt EBU Radio4 Three Townista, joka taannoin vaihtoi nimensä Radio Hämeeksi ja senpä vuoksi samat Hämeen kainuulaiset musiikkimaakarit Lara ja Jonna Paananen ovat tehneet Tuplatunnille nimikkodiskohumpan, joka menee tähän tyyliin; *Se on Radio Häme, se on Best, Radio Häme, joka torstai eetterissä pauhaa... Tuplatunnista kuulemme uutisia Kainuun murteella tai muuten juoruksi luultaisiin... kukas sinne soittaa kuin hämäläinen tai serbi ei vaan kainuulainen...* Nämä molemmat kappaleet ovat Johannan musiikki-USB-kalikalla. Eeka ja Martina tahtoi kappaleista kopiot. Totta kai Johanna kopioi biisit enolleen eli huippusalaiselle appiukkokandilleen.

Kun käännettiin Vattulan Albertintielle, joka menee Virtalehdon läpi, niin silloin Jaana-Mari ja Johanna naureskelivat tälle pienelle käpykylälle. Annaa alkoi hävettää, kun veljen porukka oli läsnä ja pelkäsi jos nämä pahoittaisivat mielensä ja senpä vuoksi kuiskasi vihaisesti tyttärilleen: "Psst, suut suppuun..." Johannaa alkoi nolottaa ja hirvittää, jos myöhemmin tulisi sanomista. Hänen on vaikea ottaa kritiikkiä vastaan ja helposti alkaa vikistä ja vinkua niin, että äidiltä palaa hermot, jolloin alkaa melkoinen sota. Johanna toivoi itse mielessään, ettei rakas Joonas kuullut käpykylä vitsailua ja pelkäsi, jos olisi kuullut ja näin menettäisi mahdollisuudet saada munaa. Todennäköisesti Eekan lapset eivät kuulleet tai ajatelleet serkkujensa vitsailua, kun olivat ohjaamon yläpuolella omissa ajatuksissaan.

Kiviset asettuivat Eekan talon edustalle, kun talonväki suorastaan vaativat heitä asettumaan heidän puutarhaansa, johon on kätevä ajaa asuntoautolla, jotta naapurit näkisivät, että heillä käy hämäläisiä vieraita. Talon päädyssä on laaja nurmikko, johon Eeka suunnittelee autotallin rakentamista. Hämeestä ja Forssasta on tullut Suomen ylpeyden aihe, talousveturi, joka johtune muun muassa autoteollisuudesta. Tätä ei aina Pohjois-Suomessa ei haluta tunnustaa perikateuden takia.

Brandcar on perustettu Vattulassa, kunnes se kasvoi liian suureksi ja muutti Forssaan. Tämä aiheutti paljon katkeruutta vattulalaisissa. Vielä tänäkin päivänä Vattulassa kadehditaan hämäläisiä ja forssalaisia sekä rallatellaan Nälkämaan laulua.

Joka augusti järjestetään yleisurheilun kaupunkiottelu Vattulan ja Forssan välillä. Vuoro vuosin ottelu järjestetään molemmissa kaupungeissa. Tänä vuonna kaupunkiottelu on Vattulan Lintulan urheilukentällä ja ensi vuonna se on Forssan Vironmäen urheilukentällä. Molemmat urheilukentät on piirretty samoilla kaavoilla.

Tätä nykyään autojen rekisterikilvissä lukee Euroopan federaation osavaltioiden lisäksi alueiden ja maakuntien nimet. Kivisten matkailuauton rekisterikilvessä lukee; *EF, Suomi-Finland, Häme-Tavastia*. Eekan auton rekisterikilvessä lukee vastaavasti; *EF, Suomi-Finland, Savo-Kainuu*.

Heti kun Eekan seurue oli tullut Warettajankatu kahdeksaan, niin silloin hän vei lapset äitinsä luokse, ettei Anne ja Liebling alkaisi temppuilla.

Elisabeth oli iloinen, kun vihdoinkin hänen suosikkihenkireikänsä Eeka palasi kotiin. Henkireiän lomamatkan aikana Volmar kävi hoitamassa äitiään ja annostelemassa lääkkeitä. Volmar on vähän liian rajuotteinen ja nuuka. Hän ei raski ostaa edes vanhalle äitimuorilleen jäätelöä. Tässä kerran Volmar oli hypännyt äitinsä sänkyyn niin, että pohja irtosi, jolloin tämä puisteli päätään ja hoki: "Mitä väkkee sitä onkaan!"

Eeka toi äidille rommia, jota tämä voisi ottaa nukkumaan mennessä lääkkeeksi. Elisabeth ei suostunut koskemaakaan koko pulloon, kun pelkäsi menettävänsä taivaspaikkansa. Koko seuraavan yön hän ei saanut unta, kun syntinen viinapullo oli hänen pyöreällä ruokapöydällensä. Heti seuraavana päivänä, kun Eeka tuli annostelevaan lääkkeet, niin silloin äitimuori pauhasi pojalleen: "Helevetti poika, tuon syntisen pullon soat viiä poies ja se soaa olla viimenen kerta, kun tähän asuntoon tuuaan viinaa!" Ei auttanut muu kuin ottaa rommipullo, jonka Eeka antoi kiitokseksi vieraanvaraisuudesta siskolleen. Sinä iltana Kiviset joivat tätä hienoa rommia Eekan takapihalla samalla kun he paistoivat ihania

kainuulaisia grillimakkaroina.

Joka kesä varsinkin Anna odottaa innolla, kun pääsee syömään aitoja Kainuun makkaroina. Hämäläiset loimaalaismakkarat hänen mielestään maistuvat liian makeilta ja jauhoisilta. Ainoastaan Jaana-Mari tykkää hämäläismakkaroina, sillä hän on hämäläissyntyinen.

Elisabeth kysyi, jos Antti osaisi korjata hänen seinäkellonsa, joka koko ajan vilkuttaa nollia. Antti otti anopin kellon seinältä ja avasi takakannen ja tarkisti paristot, joita ei ollut. Niinpä hän sääti oikean kelloajan, jolloin kello alkoi käydä kuin juna. Elisabeth oli ihmeissään, kun kello ei ollutkaan rikki vaan mennyt nolville sähkökatkoksen aikana. Tässä sähkökäyttöisessä kellomallissa ei ole paristovarmistinta eikä ole radiokontrolloitu.

Kellon takakanteen Matias on joskus nuoruudessaan huimana jätkänä kirjoittanut nimensä ja sitä Elisabeth on monesti ihmetellyt ja naureskellut, kun pahnanpohjimmainen oli etukäteen varmistanut tulevan perintönsä. Totta kai Elisabeth varmuuden vuoksi testamenttasi kellon Matiakselle, kun tämän nimikin jo komeilee kellon takakannessa.

Tänäkin kesänä Kiviset olivat Vattulassa vain viikon. Kotimatkan he tekivät Lappeenrannan kautta, jossa he katselivat vanhoja tuttuja maisemia, että täälläkin on tullut asuttua.

Koko matkan ajan isosisko piti multimediakameraansa päällä niin, että pikkusisko alkoi vituttaa, kun kaikki mitä autossa tapahtui, meni suorana nettiin.

Jaana-Maria ei enää multimediakamerat jaksa kiinnostaa paitsi silloin, kun hän kavereiden kanssa kalastaa Loimijoella tai harjoittelee leijulautailua. Hän on usein vapaa-ajalla koulukavereidensa kanssa. Hänen parhaimmat kaverit ovat Anu Koistinen ja Outi Routa. Anu asuu Hietalassa ja Outi Puolikkaan omakotialueella. Anun äiti Fanni on ammatiltaan siviili-insinööri ja työskentelee Brand-Carin teknisellä osastolla.

Antista ja Annasta Fanni Koistisen ammatti kuulostaa hienolta niin, etteivät uskalla ottaa yhteyttä tähän.

Vähän väliä lomafilmauksen suorassa nettilähetyksessä kuuluu Jaana-Marin ärräpäät. Elisabeth katsoi netistä Kivisten kotimatkaa ja huolestui lapsenlapsen kiroilusta niin, että joutui vähän väliä tehdä ristinmerkin, ettei menettäisi taivaspaiikkaa ja rukoili Jaana-Marin puolesta. Elisabeth itse tapaa Johannan tavoin kiroilla sukupuolielinten sekä ulosteiden nimillä.

Lappeenrannassa Johannaa kiihotti, kun koko ajan mielessä pyöri kysymys, että missähän mahtanee herkku-Backman tätä nykyään asustella ja onkohan jäbä naimisissa. Tietenkin Johanna toivoo, ettei olisi. Tietenkään hän ei tohtinut sanoa ajatuksiaan ääneen koska silloinhan pikkusisko olisi alkanut vislata kuin Urpo. Rajan takana Viipurissa asuu toinen Nino.

Kiviset kävivät pikakäynnillä Matiaksen ja Kakadun luona. Joka kerta Johannaa jännittää, jos Nino olisi läsnä. Huoli osoittautui turhaksi, sillä herra Järvi-merkki asuu tätä nykyään Väinämöisen käytävällä Kirstulassa samassa talossa, jossa tämän äiti asui aikaisemmin.

Johannan onneksi tätä nykyään eno ja Kakadu asuvat Koivistossa eli toisella puolen Viipuria. Keväällä 2988, kun Kiviset kävivät ensimmäisen kerran Koiviston mökillä, niin silloin Gaga-Siskolla oli yllään merimiespaita, jonka selässä luki *Navy*. Siitä Johannalle tuli mieleen Nino, kun sana alkaa samalla kirjaimella. Jokaisesta n-kirjaimella alkavasta sanasta hänelle tulee mieleen Nino.

Isäntäväellä ei ollut aikaa vieraille, sillä seuraavana päivänä Kakadu meni lääkäriin naisten vaivojen takia. Matiaksella oli työkiireitä. Hän on tätä nykyään kuorma-auton kuljettajana ja piti viedä olutkuorma Terijoen Bordershopiin Karjalan ja Venäjän rajalle. Paikalla oli Anja lapsenlukkana pikku Gaga-Siskolle. Anja on samanikäinen kuin Jaana-Mari ja Nino on syntynyt samana vuonna kuin Johanna, jota Johanna ei edes uskalla ajatella, kun heti pamahtaisi kiimaan. Nino on vain pari kuukautta Johannaa nuorempi.

Päiväkahvien jälkeen Kiviset lähtivät kotimatalle. Illalla pysähdyttiin eräälle uimarannalle Lappeenrannan eteläpuolella peseytymään ja uimaan sillä päivällä oli hirmuhelle. Johanna ainoastaan lillutti varpaita rantavedessä kalakauhun takia.

Päivällä uimarannalle on pieni 50 sentin pääsymaksu mutta iltaisin on vapaapääsy. Juuri sen vuoksi Kiviset tulivat rannalle myöhään illalla, jotta aamulla voisi ilmaiseksi polskia ja peseytyä. Täällä he tapasivat usein käydä uimassa, kun asuivat Lappeenrannassa.

Johanna kävi katsomassa punaiseksi maalattua maksukoppia ja sen seinässä olevaa digitaalista ilmoitustaulua. Taululla luki, että jonkin matkan päässä olevalla tanssilavalla olisi seuraavana viikonloppuna suurkanssitanssiorkesteri *Ukko-Leevin* tahtiin.

Johanna ajatteli samalla, kun katsoi tanssi-ilmoitusta, että Joonaksen tai Roopen kanssa olisi kiva pyörähdellä Ukko-Leevin tahtiin. Sitten hänelle muistui mieleen Nino Backman ja pohti, että mitähän jäbä mahtaa duunata tätä nykyään. Olisi kiva tavata sitä söpöliiniä, ajatteli hän samalla, kun katsoi ilmoitustaululla pyörivää mainosvideota. Olisi myös mukava tanssia hitaita Nino Järvimerkin kanssa, ajatteli Johanna ja tunsikin, kuinka munasolu jälleen aktivoitui.

Sitten hän teippasi keskelle digitaalista ilmoitustaulua pienen paperilapun, jonka oli autossa salaa kirjoittanut; *Lähetäkää Radio Hämeeseen Tuplatuntiin musiikkitoiveita!* Lappuun hän oli kirjoittanut radioaseman yhteystiedot. Hän ajatteli mainostaa kotiseutuaan. Lappusen hän kiinnitti keskelle ilmoitustaulua pienellä sinitarran palalla, jonka oli ottanut vaivihkaa matkailuauton laatikosta. Sitten lähti talsimaan maksukopilta kohti tanssilavaa, joka oli hiljainen ja autio. Ei ollut ristin sieluakaan.

Jaana-Mari huomasi, että isosisko oli pitkän tovin ilmoitustaulun luona ja meni katsomaan. Hän näki lappusen ja tunnisti tutun käsialan. Hän otti lapun ja näytti sen äidille.

Kun Johanna oli palannut kierrokseltaan, niin silloin pikkusisko haukotteli: "Täällä on näköjään ollut muitakin forssalaisia, jotka näköjään fanittavat Radio Hämettä!"

Anna näytti lappua, ja sanoi vihaisesti sähkötupakka suupielessä väpättäen: "Helevetti tyttö, tuo oli kyllä lapsellisesti tehty, mitä varten sun aina pitää kirjoitella pikkulappusia?" Johanna punastui ja änkytti: "Eeh, en oo laittanut... Täällä on vissiin käynyt muitakin forssalaisia!" Anna tuntee liiankin hyvin tyttärensä kujeet, eikä usko tuollaiseen selitykseen. Antti, joka istui ratin takana navigaattoria silmäillen, puuttui keskusteluun: "Ei soa valehella, kun on amatöörivalehtelija. Jos halluu valehella, niin silloin on osattava kunnolla kusetto!", sanoi hän. Antti ei mielellään ala torumaan suosikki tyttärtään, yksinkertaisesti hän ei henno moittia tämän tekemisiä.

Syy, että miksi Johanna kirjoitti lappusen, on että halusi vain mainostaa Hämettä. Muutama vuosi sitten kesälomamatkalla Jaana-Marikin oli kirjoitellut pikkulappusia, joita oli pudotellut liikkuvan auton takaikkunasta. Lappusiin hän oli kirjoitellut kotiosoitteen. Tämä oli muistunut Johannan mieleen ja päätti kirjoittaa samanlaisia lappusia, muttei kuitenkaan kotiosoitetta vaan Hämeen julkisen palvelun paikallisradion yhteystiedot.

Aamulla heti aamu-uinnin jälkeen Kiviset jatkoivat kotimatkaa. He pysähtyivät huilaamaan Kotkan länsipuolella olevalle Poralammen miehittämättömälle taukopaikalle. Täällä he tapaavat usein levähtää, kun käyvät Viipurissa. Usein taukopaikalla on mansikanmyyjä ja nytkin he ostivat ison laatikon makoisia mansikoita.

Kun he lähestyivät Forssaa, niin silloin Johanna kehotti äitiä virittää autoradion Radio Hämeen taajuudelle, jolloin pikkusisko naurahti: "Haha, sinne sä olit lähettää sen lappusen!" isosiskoa nolotti, kun pikkusisko muistutti lappusesta.

Augustissa Johanna kävi liittovaltion Work Officessa kysymässä töitä. Vastaus oli se tavanomainen, ei yhtään vapaata työpaikkaa, johon ei vaadittaisiin korkeakoulututkintoa. Työpaikkaa odotellessa hän saa palata takaisin lukionpenkille. Jos hän ei suostuisi takaisin kouluun, niin todennäköisesti joutuisi suojatyöpaikkaan tai jollekin hassulle kurssille.

Johanna menee ilomielin takaisin koulunpenkille, kun silloin näkisi Roopea, vaikka jätkä onkin kihloissa. Ainakin silmän ruokaa syysmasennusta vastaan, kuten Johanna ajatteli samalla kun poistui Work Officen tiloista, joka sijaitsee Jätkäkadulla aivan ydinkeskustassa. Työkkärin vieressä on viinimymälä Järjestelmätyhtiö.

Moni ihmettelee tätä hassua ja byrokralialta haiskahtavaa nimeä mutta vain harva tietää myymälän nimen salaisuuden; viinimyyväläketju on lähtöisin Skandinaviasta, jossa se kauan sitten oli nimellä Systembolaget, joka sittemmin on yksityistetty ja levittäytynyt ympäri Pohjolaa. Suomessa myymälöiden nimet käännettiin suomeksi, jotta nimi ääntyisi paremmin suomalaisessa suussa. Skandinavian markkinoille on siirtynyt muinainen suomalainen Altia, joka myös on yksityistetty. Altialla on myymälöitä myös Suomessa. Forssan Altia Shop sijaitsee Ylicityn ostokeskuksella.

Kun Johanna ilmestyi lukion kotitaloussaliin, niin silloin luokkakaverit katsoivat monttu auki, kun blondi vapaaehtoisesti palasi takaisin kouluun. Johanna selitti samalla, kun istuutui Bellan viereen takimmaisena: "En aio pitkään homehtua koulun penkillä!" ja iski silmää Roopelle, joka totesi päätään puistellen: "Mä en ainakaan olis tullut takaisin kouluun, jos olisin lopettanut!" Hän on vittuuntunut pedagogeihin. Bella kysyi Johannalta: "Joko oot alkanut luomaan autofiktiota?" johon Johanna: "Juu, oon kirjoittanut noin seittämän sivua alakeellisella tekstinkäsittelijällä ja näppäimistöllä!" Sitten Bella auttoi Johannaa keksimään peitenimiä luokkakavereilleen, jotta sen voisi julkaista netissä. Bellasta tuli *Isabella Carson* ja Johannasta *Josefiina Stonehill*. Roopesta tuli *Digita Johnson*.

Septemberin puolivälissä ammatinvalinnanpedagogi Ester Hannula ilmoitti Johannalle, että tämä saa nuorisoharjoittelupaikan Hämeen Sote keskushallinnosta. Tietenkin Johanna on innoissaan, kun työpaikka löytyi näinkin nopeasti ja pääsee työelämään. Hän toivoo hartaasti kuin nousevaa kuuta, että pian saisi ajokortin, ettei tarvitsisi nousta aikaisin aamulla töihin. Hänellä on sydän toivoa täynnä, että saisi vakituisen paikan. Sote hallinnossa olisi mahdollisuus edetä hierarkiassa melko korkealle, jos onnistuisi pelaamaan pokerinsa oikein ja ennen kaikkea käyttäytymään moitteettomasti.

Onneksi Jokioisten bussi kulkee Vironmäen läpi Vanha Tammelan tietä Susisaaren omakotilähiön kautta Jokioisten keskustaan. Susisaari kuuluu Jokioisten kuntaan. Susisaaren itäpuolella on Hallisalun luontoreservaatti, jonka takana on hieman suurempi Hunnisalon luonnonsuojelualue, jossa on hirviä ja peuroja. Keskellä Hunnisaloa on virkistysalue pururatoineen. Täällä liittovaltion presidentti Magnum Birch tapaa käydä joka syksy hirvimetsällä. Se on näyttävä mediatapahtuma.

Jokioisten bussi pysähtyy aivan Kivisten talon takana Honkalehdon pysäkillä. Pysäkin ja Kivisten talon välissä on kanjonimainen kalliokuoppa.

Perjantaina Johanna tarjosi luokkakavereilleen suussa sulavia Lemmen namipala leivoksia, jotka hän kävi välitunnilla ostamassa koulun lähellä olevasta konditorialeipomo Ritzistä, joka on Hirvisuon puolella. Lukio on Kaaron kaupunginosassa. Kaupunginosat erottaa vanha lakkautettu teollisuusjunarata vanhanaikaisilla kiskoilla.

Jäähvyäiskahvittelun jälkeen Johanna meni työkkäriin allekirjoittamaan nettilomakkeita sekä keskustelemaan työterapeutin kanssa nuorisoharjoittelusta neljällä palveluryhmän osastolla; siivousryhmä, kopiointikeskus, digimaster sekä tietoarkisto. Jokaisella osastolla hän on neljä viikkoa. Nuorisoharjoittelu päättynee mars kuussa vuonna 2003, jos kaikki lähtee rullaamaan hyvin. Työterapeutti uskoo vahvasti, että Johanna saa vakituisen paikan Sote keskushallinnosta.

Maanantaina alkoi Johanna ensimmäinen työ, joka näin aluksi on nuorisoharjoittelu ja samalla eräänlainen koeaika. Johanna on erittäin ylpeä nuorisoharjoittelupaikastaan. Aivan liiankin ylpeä sillä hänelle nousi jälleen päähän johtajamaisia ajatuksia ja omaksui viimesyksyisen lapsellisen yrittäjäleikin kuvitellen omistavansa yrityksen Kakkanen & Co. Unikuivissa hän näkee kuinka hän istuisi työpöydän takana paksu sähkösikari suussa suunnittelemassa logoja. Unikuvia hän on kuvittanut piirustuslaitteella.

Siivousryhmässä hän saa opetella käyttämään moderneja siivousrobotteja, jotka laitetaan siivoamaan virastotalon käytäville sekä vapaina oleviin huoneisiin. Ensimmäinen hänen pitää laskea hoivahallinnon vasta remontoitujen tilojen pinta-ala. Apuna on taskulaskin, sillä hänellä on tosi keho rätinkipeä.

Hoivahallinnon uudet tilat ovat Jokioisten entisen sairaalan tiloissa seitsemän kerroksisessa tornitalossa, jonka takana on lasten- ja nuorten psykiatria se, jossa Johanna joutui varhaislapsuudessa käymään tutkimuksissa. Nyt hän tuntee ylpeyttä, että on aikuistunut ja jättänyt pikkutyttöjen kolttoiset eikä vielä tiedä, että niitä yhä esiintyy, tosin vähemmän mutta yhä vakavimpina versioina. Osa nykytempuista hän kykenee salamaan vanhemmiltaan sekä muilta ihmisiltä mutta aina jotkut kolttoiset paljastuvat pommin lailla.

Hoivahallinnon uusissa tiloissa Johannan pitää auttaa remonttisiivouksessa. Hänen pitää tarkoin virittää oranssisten kuurausrobottien tuntoelimet kohdalleen, jotta kone pysähtyisi esteiden edessä. Robotin alla on pyörivät juuriharjat, joiden välistä tulee pesuainetta. Johannasta työtehtävä on hyvin mielenkiintoinen, kun ei tarvitse istua samassa paikassa koko päivää. Hän alkaa kiinnostua roboteista.

Siivousryhmässä on viisi keski-ikäistä miestä, jotka kehuvat Johannaa hyvin ahkeraksi, kun tämä pyyhkii pölyjä lattiakumilistojen päältä. Johannaa kiehtoo rakennuksen puhuva hissi, joka toivottaa tervetulleeksi hissimatkalta ja luettelee kerrosten numerot suomeksi ja esperantoksi.

Neljän viikon kuluttua on aika siirtyä kopiointikeskukselle. Täällä on enemmän työntekijöitä kuin Forssan kaupungin kopiointikeskuksella; neljä naista ja yksi ruipelomainen mies.

Lounaan hän syö viimesyksyiseen tapaan kommunikaatiotehtaan ruokalassa, jossa hän huomasi, että vessanovissa on yhä vuosi sitten hänen liimaamansa *Kakkanen & Co* tarrat, niinpä hän jälleen innostui tästä lapsellisesta yrittäjäleikistä ja alkoi kirjoitella tilaisuuden tullen pikkulappusia sekä uusia etikettejä, joita sitten liimaili ruokalan ulko-oven ikkunaan vartiointiyhtiö S-L Safety'n kullavärisen tarran viereen. Johannaa tekisi mieli repiä vartiointiyhtiön tarran mutta se olisi työlästä, kun se on tarttunut tiukasti kiinni lasiin niin, ettei sitä voi vaivihkaa raaputtaa.

Hän inhoaa S-L Safetya koska on kuullut isältä, että edellisen vuosikymmenen puolivälissä joistakin pankkiautomaateista oli kadonnut rahaa ja todennäköisesti kavaltaja on S-L Safety'n turvateknikot, kun rahantäyttö on heidän vastuullansa. Poliisi luottaa sokeasti tähän monikansalliseen vartiointi- ja turvalan yritykseen, jonka juuret ovat muinaisessa Securitaksessa ja sen tytäryhtiö Loomiksessa, joista tulee yhtiön nimikirjaimet.

Johanna huomasi Sotehallinnon aulassa pienen nettikopin, jossa voi pikaisesti lähettellä sähköpostia. Hän kurkisti yhteen kopeista ja huomasi siellä paperimuiston sähköpostilaitteen vieressä. Muistiolappu on hänelle kuin viinapullo alkoholistille.

Hän tuli kujeilutuulelle ja alkoi päivittäin kirjoitella muistiolappusiin; *Vaihtakaa logonne Kakkane & C:o, sillä minä, mustatukkainen nainen olen firmanne uusi omistaja, terveisin Akka Kakkane.*

Kieliopissa olisi parantamisen varaa mutta lappusia hänen ei ylipäätään pitäisi kirjoitella. Lappuset hän laittoi taskuun. Lounasaikaan kommunikaatiotehtaan ruokalassa ruokaa jonottaessa vaivihkaa laittoi ne tarjottimien päälle. Hän kuvitteli, ettei paljastuisi mutta jo muutaman viikon kuluttua ruokalan henkilökunta hiffasi, että mistä lappuset ovat lähtöisin. Aluksi he nauroivat keskenään näille hassuille mutta lapsellisille lappusille mutta sitten pikkuhiljaa alkoivat kyllästyä, kun niitä ilmestyi päivittäin lounasaikaan.

Lappusia Johanna ei näyttänyt kenellekään työpaikalla vaan kuljetti ne taskussaan tai puseron hihassa, ihan kuin ne olisivat huumeita ja sitten agenttimaisesti sujauttaa ne ruokalan tiskille tarjotin pinon päälle sekä niiden viereen. Itse työpaikalla hän pyrkii olla asiallinen ja rehti työläinen ja sellainen hän onkin. Hän ei osaa ajatella sen vertaa, että ruokalassa pystytään leikiten jäljittämään hänet lounassetelien sarjanumeroiden avulla. Lounassetelit hän ostaa Sote keskushallinnon respasta. Ruokalan henkilökunta ei kertaakaan huomauttanut lappusista vaan tarkkaili vaivihkaa vaaleatukkaista nuorta naista, jolla on usein silmälasit hieman vinossa.

Torstaisin kun ruokalassa on hernekeittoa, niin iltapäivisin Johanna piereskelee niin, että kopiointikeskuksella on melkoinen sumuverho ja kopiointitekniikot haukkovat henkeään. Johanna kivenkovaan syyttää liimauskonetta, että se päästeli hirveitä hajuja. Pian kopiointitekniikko Krista Jussila alkoi kutsua piereskelyä liimaamiseksi: "Älä nyt taas liimaa!" yrittäen puhua Kainuun murteella. Johanna vaan nauraa räkättää ilman pienintäkään itsekontrollia. Hän helposti vauhoontuu, kun hänen tempauksillensa nauretaan. Tämä lienee hänen vakavin funktiorajoitteensa.

Kopiointikeskuksella Johannan pitää tehdä suurin piirtein samaa kuin Forssan kaupungintalollakin; rei'ittää ja nidota. Lisäksi hänen pitää muovittaa lämpöilmahitsillä asiapaperiarkkeja muovikelmuun. Miespuolinen kopiointitekniikko vitsailee joka kerta kun muoviiin tulee reikä: "Heh, sehän muistuttaa ihan Lasse Mahtisonnin mahaa!"

Iskelmälaulaja Lasse Mahtisonnilla on usein esiintyessään paita, jossa navan kohdalla on reikä suurin piirtein samanlainen, joka silloin tällöin muodostuu muovikelmuun lämpöhitsauksen yhteydessä. Lassen suurimmat hitit ovat muun muassa *Tanssii neon valoissa* ja *Rakkaus on ikuista*.

Neljän viikon kuluttua tuli aika siirtyä digimaster-osastolle, jossa Johannan pitää kiillottaa ja puhdistaa sähköpostipalvelimia sekä öljytä lajittelurobottien niveliä. Lisäksi hänen pitää imuroida osaston pakettiautoa.

Osastolla on neljä digitekniikkaa, joista puolet naisia ja miehiä. Täälläkin Johanna piereskelee ja niin että, metalliset lajittelurobotit melkein ruostuvat hirvittävästä kananmunapieruista. Kun on vaikea päästää pierua, niin hän nielee ilmaa, jotta saisi aikaan makeat pierut, jotta saisi nauraa räkättää työkavereiden reaktiolle.

Muuten Johanna on erittäin tunnollinen työläinen, kunhan vaan pysyisi asiallisena eikä tekisi tällaisia joutavuuksia. Koulussa hän on saanut sellaisen käsityksen, että pelleily on ihan hyväksyttävää ihmisten ilmoilla, kun pedagogit lässyttivät ja räkättivät hänen älyväläyksilleen. Koulusta hän on saanut vääränlaisen kuvan käyttäytymiseen.

Neljän viikon kuluttua, kun Johanna siirtyi tietoarkiston puolelle, niin silloin hän sanoi yhdelle digitekniikoista: "Ehkä tuun takaisin!", johon digitekniikko: "Et tasan tule!", jolloin Johanna hieman havahtui, että kuinka oli käyttäytynyt. Piereskelyn hän lopetti mutta valitettavasti yritysleikkiä hän jatkoi koska tietoarkistossahan hänen pitää kirjoittaa etiketitulosimella etikettejä USB-muisti koteloihin. Jokaisista etikettiarkeista jää ylijäämä marginaalisuikaleet, joihin on helppo lisätä omia älyväläyksiään. Tavallisesti ylijäämäsuikaleet menevät roskiin.

Viime syksylläkin hän teki samaa ja senpä vuoksi olettaa, ettei tämä ole vaarallista. Nytkin hän kirjoittaa ylijäämä marginaalisuikaleihin; *Kakkanen & Co.* Syömään mennessä hän piilottaa etiketit rannekellon ranteeseen, josta ne saa helposti ja nopeasti irti ruokalan ulko-ovella sekä naulakolla. Ruokalan vessanovesta on vastikään poistettu vuosi sitten liimaamansa tarra mutta hän liimasi uuden tilalle.

Tietoarkistossa on viisi henkilöä, joista yksi on naispuolinen, joka on arkistopäällikkö Perttu Carelia, joka useimmiten istuu konttorissaan eikä monestikaan näyttäydy paitsi kahvitauoilla.

Johanna työskentelee enimmäkseen arkistotekniikko liron Vandelin kanssa, joka usein kehuu utteraa Johannaa koska tämä on niin rehti työläinen. Irolla ei ole mitään pahaa sanottavaa Kivisestä eikä edes tiedä mitä tämä kirjoittelee marginaali ylijäämäsuikaleihin ja muistiolappusiin, jotka sitten päätyvät kommunikaatiotehtaan ruokalaan. Ihan muutaman kerran hän on kirjoittanut muutaman lappusen arkiston konttoriosastolle; *Mitä kuuluu? Terveisin Akka Kakkanen.* Arkistoteknikot nauroivat lappuselle, kun allekirjoitus on niin hassu.

Tiistaina viikkoa ennen joulua Johanna kirjoitti vihoviimeisen lappusen ruokalan tiskille, joka todella jäi viimeiseksi. On todella kohtalonivaa, kun hän sattui kirjoittamaan; *Viimeisen kerran! Vaihtakaa logonne Akka Kakkaseksi tai muuten poliisi tulee.* Lapun hän asetti tavalliseen tapaansa ruokalan tiskille tarjotinpinon päälle. Tämä lappu oli henkilökunnalle viimeinen pisara ja ottivat yhteyttä Sote keskushallintoon ja tiedustelivat, että kuka on se nuori blondityttö, joka on syönyt ruokalassa koko syksyn ajan ja kertoivat lounasseteleiden sarjanumerot. Oli helppo saada selville, että kenestä oli kyse. Sitten tieto levisi palveluryhmän päällikkö Anu Jussilalle, jonka alaisuuteen kuuluu kaikki nämä neljä osastoa, joissa Johanna on syksyn aikana ollut. Anulle oli suuri järkytys, kun siihen luotettavalta vaikuttavaan nuorisoharjoittelijaan ei voinutkaan luottaa.

Tiistai-iltapäivällä vähän ennen kahvitaukoa hän meni tietoarkiston konttoriosastolle, joka sijaitsee keskellä virastotaloa katutasossa. Hän koputti liron ovenkarmiin, kun ovi oli auki ja näki nuorisoharjoittelijan odottavan liron. Pian he menevät kellarin arkistoon viemään tyhjät arkistointilaatikat.

Anu sanoi lyhyesti Johannalle: "Kuule, torstaina sinun pitää mennä ammatinvalinnanpedagogi Ester Hannulan puheille!" Johanna änkytti kummissaan: "Mimimistä on kykykyse?", vaikka hieman aavisti. Tukevahko osastopäällikkö ei sanonut mitään vaan lähti puuskuttaen kohti omaa konttoriaan, joka on viereisessä siivekkeessä samassa kerroksessa.

Tietoarkiston yhteydessä on pienoinen työpaikkakirjasto, jossa on muutamia perinteisiä paperikirjoja, jotka käsittelevät Hämeen historiaa. Suurin osa on digitaalisia lukulaitekirjoja.

Kahvitauolla Johanna meni pomon konttoriin kysymään, että mistä mahtaa olla kysymys. Hänellä oli pieniä aavistuksia syystä, muttei tietenkään voinut olla ihan sataprosenttisen varma.

Silmälasiapäinen päällikkö käski istuutua alas ja alkoi pauhata: "Mitä vittua varten sä olet mennyt kirjoittelemaan tuolla ruokalassa? Se on loppu nyt, harjoittelusi päättyy nyt vuodenvaihteessa!"

Johanna punastui ja alkoi änkyttää vahvalla Kainuun murteella: "Se ei tuu toistumaan, ei todellakaan, luppaan! Nuorisoharjoittelu päpöpä-päättyy mars kuussa..." johon Anu: "Toivottavasti se loppuu ja nyt loppuu myös sinun nuorisoharjoittelusi, sillä olet tahrannut viraston ikkunan ulospäin." Johannalta meinasi päästä itku mutta onnistui pitämään naamaria yllään.

Ehkä hillitön itku olisi pehmittänyt pomon sydämen muttei kehdannut alkaa poraamaan, mutta kyyneleet kuitenkin alkoivat valua ja mahassa tuntui painava möykky, ihan kuin olisi raskaana. Hän yritti kaikkensa, jotta saisi vielä mahdollisuuden mutta pomo oli kovana koska ylemmät päälliköt olivat kertoneet hänelle tämän ikävän uutisen ja senpä vuoksi ei voi painaa villaisella, vaikka tahtoisikin. Johanna tahtoi, että pomo tulisi mukaan Esterin luokse torstaina, jotta olisi edes jonkinlainen sovittelun mahdollisuus. Pomo lupasi tulla mukaan.

Sitten osastopäällikkö kysyi: "Minkä tähden nämä piereskelyt kopiointikeskuksella ja digimaster-osastolla? Miehet vaikuttivat järkyttyneiltä." Tähän Johanna ei osannut vastata muuta kuin: "Äh, se oli vaan semmosta leikinlaskua, kun kaikki nauroivat, ei mittään vakavaa." Pomo rauhoittui hetkeksi ja sitten kysyi varovaisesti: "Onko vatsaongelmia?" Ehkä olisi jotenkuten ymmärtänyt piereskelyn, jos Johannalla olisi jonkinlainen suolistosairaus. Hän tietää kuitenkin, että tytöllä on funktiorajoite, mieto sellainen, kuten Esteri Hannula oli kertonut. Nyt hän ajattelee itse mielessään, että vaikuttaa siltä, ettei tytöllä ole kaikki Muumit laaksossa mutta tätä hän ei tietenkään sanonut ääneen. Osastopäällikön ei tule mennä epäasiallisuuksiin, riittää mainiosti, että Johanna Kivinen on sellaiseen syylistynyt.

Johanna vastasi lievästi änkyttäen: "Ei oo mittään ongelmaa mahan kanssa." ja loi pikaisen katseen mahaansa, muttei kuitenkaan raottanut paidan helmaa, kun silmälasit on päässä. Jos Anun tilalla olisi miespuolinen päällikkö, niin ehkä voisivat vilauttaa daisarit ja antaa pillua, ajatteli Johanna. Onneksi hän ajattelee hiljaa itse mielessään, kun taas monet muut funktiorajoitteiset ajattelevat ääneen.

Johannan otsalla oli tuskan hiki, kun näyttää siltä, että on saamassa potkut, elämänsä ensimmäiset potkut hyvästä työpaikasta. Aikaisemmin hän on usein naureskellut komedioiden potkuille mutta nyt häntä ei yhtään naurata, pikemminkin itkettää. Kuinka isä ja äiti reagoivat tähän tietoon, ajattelee Johanna. Sitä hänen olisi pitänyt miettiä ennen kuin ryhtyi lapselliseen, ajattelee hän.

Anun lupaus lähteä mukaan ammatinvalinnanpedagogin luokse keskustelemaan tapauksesta antoi Johannalle pienen toivon kipinän saada jatkaa. Nyt hän alkoi miettiä kuumeisesti, että miten kertoisi isälle ja äidille, että torstaina töiden sijasta pitää käydä Vetehisenkoululla juttelemassa ammatinvalinnanpedagogin kanssa. Minkä hän sanoisi syyksi, ajatteli hän.

Loppupäivän Johanna oli liiankin rauhallinen ja allapäin, jonka liro pani merkille. lirolle hän pystyi kertoa asian oikean laidan: "Tuli potkut, kun olin leikilläni kirjoitellut lappusia tuolla kommunikaatiolaitetehtaan ruokalassa ja torstaina pittää mennä ammatinvalinnanpedagogin juttusille..." liro yritti lohduttaa aivan itkun partaalla olevaa nuorta naista: "Uskon, että sä saat jatkaa, kun ensin olet keskustellut asiasta pedagogisi kanssa!" liro ei voinut tietää kuinka vakavasti Sote hallinnon esimiehet ovat asiaan suhtautuneet.

Keskiviikkona on jouluruokailu, Johannan viimeinen jouluateria tässä työpaikassa.

Kaikki palveluryhmän työntekijät aterioivat kartanoravintolassa, joka sijaitsee Susisaaren itäpuolella lähellä Hunnisalon reservaattia.

Susisaaren lähiössä asuu Raija Lillukka ja juuri nyt Johanna on iloinen, kun tämä ei ole tietoinen potkuista, jolloin tämä ehkä olisi alkanut painostaa. Nyt Johanna tuntee hieman katkeruutta Raijaa kohtaan, kun tämä salli ja jopa yllytti piirtelemään ja sepittämään tarinoita kesätöissä mutta kommunikaatiolaitetehtaan ruokalassa sekä Sote keskushallinnossa hänen huumoriansa ei ymmärretty. Oikeastaan Johanna ei voi syyttää ketään muuta kuin itseään. Hänen ei olisi ollut mikään pakko aloittaa lapsellista yritysleikkiä ventovieraiden kesken. Kesätöissä piirtelyllä ja sepittämällä oli typografi-kopiointitekniikoiden täysi siunaus, jotta kesätyöläisellä olisi jotain tekemistä.

Kartanoravintolassa Johanna istuu Anua vastapäätä ja sanoo: "Haluan jatkaa nuorisoharjoittelua mars kuuhun, kuten oli tarkoitus!" johon tämä lihava keski-ikäinen nainen vastasi: "Nyt ei puhuta sellaisia. Nyt syödään!" ja piteli aterimia otsan korkeudella ja sitten iski haarukan kinkkusiivuun ja työnsi sen kokonaisuksi suuhunsa ja alkoi mussuttaa isoa kinkkusiivua.

Ruoka maistui hyvälle mutta se olisi maistunut vieläkin paremmalta, jos en olisi hommannut itselleni tätä soppaa, vaikkei joulupöydässä ollut keittoja, ajattelee Johanna samalla, kun pistelee poskeensa jätkän nakkeja sekä kinkkusiivuja.

Koko ajan vatsan pohjassa nipistelee jännitys, että kuinka vanhemmat tulevat reagoimaan, kun illalla kerron potkuista, vatuloi Johanna. Eilen hän vielä toivoi, jos tänään jouluruokailussa olisi onnistunut vakuuttaa pomonsa, että nyt olisi ryhdistäytynt.

Alkuillasta kotona päivällisen päätteeksi Johanna päätti laittaa kaikki kortit pöydälle ja kertoa vanhemmilleen shokkiuutisen: "Ööh, nuorisoharjoittelu päättyy nyt vuojenvaihteessa koska olin kirjotellu pikkulappusii sekä ollu lapsellinen..." ja alkoi nyhkyttää. Äiti pomppasi pystyyn tuoliltaan ja alkoi kiroilla: "Helevetti persun perse tyttö, mitä vittuu sie sanna? Voi helevetti, ei tästä tullu ees helevettiä!" Johannalta pääsi avoin itku. Myös isä alkoi saarnata: "Mitä vittuu sie oot sepittäny niihin lappusiiin?" johon Johanna nyhkytti: "Eee, ei niissä mittään vittuu ollu eikä mittää järkeekään vaan pelekkää soopaa, semmosii älynvälläyksiä, tikku-ukkoja ja akkoja." Johanna ei pysty kertoa vanhemmilleen lappusten todellista sisältöä koska Akka Kakkonen on yksi hänen kertomuksistansa ja suunnittelee julkaista sen lukulaitekirjana. Nyt ei ainakaan kannata alkaa haaveilemaan kirjailijan urasta, ei ainakaan juuri nyt, pika-ajattelee hän.

Isä menee olohuoneeseen itkemään pyörivään novatuoliin, joka on keskellä huonetta. Häntä surettaa, kun rakkain tyttö hommasi itselleen potkut. Hän tuntee vahvaa myötätuntoa ja olisi tehnyt mieli halata ja suukottaa tyärtään, muttei tohdi, kun vaimo on paikalla. Samaan aikaan keittiössä akka päkättää tyttäreelleen naamapunaisena eikä hänellä ole pienintäkään ymmärrystä tämän sepityksille.

Johannaa itseään kaduttaa katkerasti, kun pilasi hyvän työpaikan, jossa viihtyi hyvin jopa liiankin hyvin. Hän sai ainoastaan sanotuksi, että oli ollut rauhaton ja lapsellinen työpaikallaan. Juuri saman selityksen hän kertoi silloin Kuopiossa, kun oli hokenut äidin pornokalikan biisejä Lekavuorenkoulun kirjastossa, jolloin oli joutunut kurituskaappiin. Myös silloinen kokemus oli hänelle järkyttävä mutta tämänkertaiset potkut vieläkin järkyttävämmät, kun koko perheen voimalla on aiemmin päivitelty Nukkun perheen laiskuutta sekä Palmuniemen sosiaalisammakkotyöliä.

Nyt Johanna itse on alkanut muistuttaa oikeaa sosiaalisammakkopumppia. Tämä tuntuu hänestä erittäin pahalta. Ensin olisi pitänyt ajatella ennen kuin aloitin lapsellisen yrittäjäleikin ventovieraiden kesken. Nyt syksyllä nuorisoharjoittelun alkaessa olisi ollut niin mahtava tilaisuus aloittaa kaikki puhtaalta pöydältä mutta kun ei, ajattelee itkevä Johanna. Vaikea sanoa kumpi itkee enemmän tytär vai tämän isänsä.

Anna ja Antti melkein arvaa, että millaisia lappusia tyttö on mennyt kirjoittelemaan, kun kesän lappunen on vielä tuoreessa muistissa. He totesivat yhdestä suusta, että päivällä olivat sanoneet, että nyt työstä on tullut aikuinen naisistunut nainen, kun käy töissä kuin aikanaiset. Lopuksi he huokasivat: "Voi vitun paska persun perse!"

Johanna meni huoneeseensa itkemään. Häntä surettaa, kun kuuli vanhempien ensin luulle hänen aikuistuneen ja nyt tuli tällainen takapakki, melkoinen pommiuutinen ajatteli hän. Hän tunsi valtavaa sääliä isää ja äitiä kohtaan sekä itseinhoa. Miten saatoinkaan seota noin? Yrittäjäleikissä ei ollut järjen hiventä. Ainoastaan sen olisi pitänyt luoda kertomukseen, muttei todellisuudessa ventovieraiden kesken. Niin monesti isä ja äiti ovat varoittaneet ihilisteistä, jotka eivät haluakaan ymmärtää lapsellisuuksia täysikasvuiselta naiselta eikä mieheltä, ajattelee hän.

Myöhemmin illalla Antti menee tyttärensä huoneeseen lohduttamaan. Tyttö istuu tietokoneensa ääressä. Antti istuu tänään tämän sängyn reunalle ja laittaa kätensä tämän vasemmalle olkapäälle: "Sepittämiset on ihan okei täällä kotona, muttei ihmisten ilmoilla, ei ees koulussa, vaikka pedagogit kuinka lässyttävät.." Tytär nousee ylös ja istuu sängyn reunalle, jolloin Antti laittaa kätensä tyttärensä oikealle olkapäälle ja lohduttaa: "Sie oot hieno ja älykäs nuori nainen ja sen vuoksi ei tuollaiset pikkutyttöjen tempuat sovi noin hienolle aikuiselle naiselle..." ja kietoo käsivartensa tyttären ympäri ja halaa hellästi. Kuten tavallisesti tyttö hieman rimpullee vastaan, kun ei ole tottunut tulla halatuksi. Antti ajattelee haikeana itse mielessään, että olisi pitänyt pienestä pitäen totuttaa tyttären halauksiin. Antti sanoo lempeällä äänellä: "Anna kun hallaan sua..." tytär antautuu halattavaksi. Antti halaa pitkän tovin ja kiihottuu valtaisesti. Tytär liikuttuu kyyneliin, kun koko syksyn oli ollut liian ylpeä työpaikallaan. Antista tuntui hyvältä halata rakasta tyärtään ja kuiskasi tämän korvaan: "Mie tykkään susta erittäin paljon...", johon tytär: "Samoin..." ja alkoi itkeä. "Kyllä se siitä suttaantuu ja seuraavassa työpaikassa muistat sitten käyttäytyä hyvin... muista sitten, että tästä lähtien potkut on potkittu." ja vaivihkaa antoi pienen poskipusun tyttärensä oikeanpuoleiseen poskeen ja nousee ylös ja menee olohuoneeseen katsomaan telkkaria. Kohta alkaa kansallisella TV2:lla Kainuun kieliset uutiset.

Juuri nyt on menneillään yleismaailmallinen lama ja monet ihmiset jäävät työttömiksi mutta se on täysin eri juttu itseaiheutetut potkut, ajattelee Johanna samalla, kun isä poistuu huoneesta. Johanna jää istumaan sänkynsä laidalle. Oonko tullut hulluksi? Siltä vähän vaikuttaa, ajattelee hän. Äiti käy huoneen ovella sanomassa: ”Yritä sitten huomenna pedagogis kanssa selevittöö tää sotku, jotta saisit jäädä Sote keskushallintoon.” Johanna nyökkää: ”Kyllä, pittää yrittää!”

Sinä yönä Johannan oli vaikea saada unenpäästä kiinni, kun potkut pyöri mielessä. Myös äiti valvoi, kun huoletti vanhimman tyttären lapsellisuus. Hän sai vähän väliä käydä varaston ovella polttamassa sähkötupakkaa, johon latasi tupla-annoksen ninniini ja nikotiini patruunoita. Oli lähellä, että isän tupakkalakko katkeaisi mutta ihmeenkaupalla onnistui olla tupakoimatta. Hän lopetti tupakoinnin, kun talo valmistui.

Sängyssä Johanna pohti kuumeisesti mitä hän huomenna sanoisi Esteri Hannulalle? Ymmärtäisikö tämä leikkimieliseksi tarkoitetun yrittäjäleikin? Tuskinpa.

Yhtäkkiä Johanna tuntee olevansa kahlittu käsirautoilla autotallin pöydänjalkaan. Hämärässä autotallissa hän näkee mustaviiksisen miehen pudottavan käsirautojen avaimen lattiakaivoon, jonka sitten huuhtelee alas viemäriin ja nauraa ilkeästi, että on ostanut talon ja isä ja äiti ovat muuttaneet muualle, kauas kaukomaille. Miesääni nauraa, että nyt Johanna Kivinen saa loppuelämän olla käsirautoihin kahlittuna eikä kukaan vapauta. Hän tuntee kiihottuvansa, jonka mies huomaa ja alkaa panna edestä ja takaa niin, että pimppi ja takapuoli ovat ihan tunnottomina. Sitten pimpistä luiskahtaa esiin pikkuinen tyttö, joka esittäytyy Eliniksi ja heiluttelee hänen edessään paperia, jossa lukee; *Pässinpaperit – Gumsepapper Johannalle ja Elinille*, ja samalla nauraa ilkeästi. Johannalta pääsee itku, jolloin mustaviiksisen miehen viikset ja tukka karsiutuivat pois, jolloin miehestä kuoriutuu puoliksi kaljuuntunut käkättävä nuori mies, joka hyväilee Johannan kasvoja samalla, kun Eliniksi esittäytynyt tyttö kasvaa ihan silmissä koko ajan heiluttellen talousmittasatsia, jolloin katon rajasta alkoi tippua kalenterisivuja. Johanna itkee peloissaan, kunnes säpsähtää hereille. Hän sytyttää valkoiseen massiiviseen yölamppuun valon ja katsoo ympärilleen. Hän on omassa huoneessa, omassa sängyssä. Hän ymmärtää nähneensä vain painajaista, todella kummallista painajaista. Varmuuden vuoksi hän raottaa huoneensa ovea ja näkee eteisessä pimeää. Vanhemmat ja pikkusisko nukkuvat, niinpä hän hiippailee rinnat paljaina autotalliin, kun ei kehdannut pukea yöpaitaa tämän pienen hetken takia. Hänen on pakko tarkistaa autotalli, ettei siellä ole ketään. Ei näkynyt tyttöä eikä nuorta miestä, saati mustaviiksistä miestä. Sitten hän hiippailee takaisin huoneeseensa ja sulkee oven. Häntä kiihottaisi antaa oven olla raollaan, jotta perheenjäsenet näkisivät hänen nukkuvan yläosattomassa mutta toisaalta nyt ei kannata käyttäytyä poikkeavasti, kun on tämä potkuskandaali tapetilla. Hän toivoo sen olleen vain pahaa unta mutta se tuntuu todelliselta. Hän miettii, että onkohan maailmassa ketään toista nuorta naista, joka myös on hankkinut potkut lapsellisuuksillaan? Tuskinpa tai voihan olla, että joku funktiorajoitteinen tursake olisi niin tehnyt, ajattelee hän, enhän ole funktiorajoitteinen yrittää Johanna vakuuttaa itselleen. Tällainen huimuilu antaa minusta vaivaisen funktiorajoitteisen kuvan. Häntä alkaa hirvittää, jos nyt joutuisi suojatyoapaikkaan, jossa heilutetaan veltoa käsivartta rinnan päällä niin, että rintaan jää mustelma.

Johanna on jo tottumassa pikkuhiljaa nukkua ilman yöpaitaa mutta yhä ongelmana on olla rinnat paljaina perheenjäsenten läsnä ollessa, aivan kuten pikkusisko ja äiti tapaavat tehdä. Usein aamuisin äiti tapaa keittää aamukahvit rinnat paljaina sekä hakea postilaatikosta paikallislukulaittelehden.

Kun kaikki ovat lukeneet lukulaitteen, niin se viedään takaisin postilaatikkoon, jotta aikaisin aamulla aamulukulaittelehden jakaja sen ottaisi ja seuraavaksi päiväksi päivittäisi sisällön. Jokaisella lukulaittelehden tilaajilla on kaksi lukulaitetta, jotka kiertävät toimituksen ja tilaajan välillä. Harmi vaan kainuulaista iltapäivälukulaittelehteä ei voi tilata eikä ladata netissä. Ainoastaan kaksi kioskia Forssassa myyvät kainuulaisia lukulaittejulkaisuja nimeltä Ehtoolehti sekä Ehtoo-Sanommat. Joka sunnuntaiaamu Johanna tapaa potkitella potkulaudallaan keskustaan lataamaan kainuulaisen lukulaitteiltapäivälehdessä viikonloppunumeron.

Aamulla Anna kyyditsi tyttärensä Vetehisenkoululle, ammatin- ja toiminnanharjoittelurakennuksen edustelle. Johannan onneksi ammatinvalinnanpedagogin konttori sijaitsee varsinaisen spesiaalikoulun tiloissa, eikä hänen tarvitse näyttäytyä entisille luokkakavereilleen, jolloin joutuisi selittää, että miksi hän palloilee lukiolla. Hän ei halua koulukavereiden saavan tietää näistä noloista potkuista. Hän ei halua tulla leimatuksi koulukavereiden silmissä tursakkeeksi, kuten itse heitä kutsuu. Melkoinen tursake taidan olla, kun hommasin itselleni potkut, ajattelee Johanna samalla, kun nousee autosta. Äiti huutaa perään: ”Yritä sitten ylipuhua posmosi!” Johanna lupaa yrittää mutta pahinta pelkää.

Johanna menee ammatinharjoittelun ovesta sisälle. Sisäpuolella aulassa on jatkuvasti melkoinen säpinä, kun karheasti funktiorajoitteiset mesoavat ja mörisevät heilutellen veltoa käsivarttaan rinnan päällä. Johannasta tuntuu raskasta katsoa tällaista, ihan kuin tämä olisi rangaistus huimuilusta. Sellainen se tavallaan onkin. Jos hän olisi käyttäytynyt asiallisesti, niin silloin ei olisi täällä, menossa kuulusteltavaksi.

Esteri on hyvin järkyttynyt, kun kuuli, että mitä neiti Kivinen oli tehnyt. Hän ihmettelee, kun aiemmissa työharjoittelupaikoissa ei ollut sattunut mitään vastaavaa. Johannalle valkeni totuus kesätöistä, kun kopiointitekniikat olivat kusetaneet häntä imitoimalla Esterin äänellä. Hän ihmetteli, kun ammatinvalinnanpedagogi ei sitä muista, siis he eivät soittaneetkaan tälle vaan kaikki oli vain kusetusta, ajattelee Johanna samalla, kun ammatinvalinnanpedagogi järkyttynein ilmein kuunteli Sote keskushallinnon palveluryhmän päällikköä. Hän ei tiennyt, että Leena Lehto oli imitoinnin takana mutta nyt hänelle alkaa valjeta karu totuus. Tietenkään hän ei uskalla kysyä kyseisestä puhelusta, ei ainakaan juuri nyt, kun pöydällä on tämä potkutapaus. Johanna yrittää kaikkensa, jotta Anu antaisi vielä yhden mahdollisuuden mutta turhaan. Anu Jussila istuu Esteriä vastapäätä ja Johanna istuu pedagogin oikealla puolella, konttorin oven vieressä. Johannaa vastapäätä, kirjoituspöydän takana, on rivi ikkunoita, joiden takana vähän matkan päässä näkyy valtatie kakkosen vilinä.

Johanna on onnistunut saamaan aikaiseksi melkoisen sotkun. Anun mukaan ruokalan henkilökunta oli lähellä tehdä rikosilmoituksen. Tämä hätkäytti Johannaa ja oli kuulevinaan korvissa poliisiauton sireenien ulvontaa. Se olisi vielä puuttunut, ajattelee hän.

Johanna yritti kaikkensa taatakseen, ettei moinen enää koskaan toistuisi mutta Anu oli tehnyt päätöksensä; Johannaan ei voi luottaa. Hän toivottaa onnea uuteen työpaikkaan. Lopuksi Anu kysyy, että johtuiko lapsellisuudet ja rauhattomuudet insinöörien reputuksista, jonka Johanna tyrmää heti kättelyssä: "Ei insinööreillä oo mitään tekemistä lapsellisuuksien kanssa vaan halusin vain hassutella, sillä kaikkihan laskee leikkiä työpaikoilla..." Anu katsoo Johannan vatsaa: "Onko sinulla vatsaongelmia, kun niitä suolikaasujakin on ollut ilmassa?", johon Esteri huokaa raskaasti: "Sekin vielä..." Johanna änkyyttä naamaapuna: "Ei mulla oo mahaongelmia!" Esteri keskeyttää huuli väristen: "Yhyy, vielä pierut, oletko sellaistaikin tehnyt?" Johanna näkee, kuinka ammatinvalinnanpedagogilta on vähällä päästä itku. Hän itsekin on lähellä purskahtaa itkuun mutta onnistui kuitenkin niellä kyynelien. Mitäpä nyt poraaminen auttaisi, ajattelee Johanna. Sitten Anu sanoo: "Johanna, huomenna sinun pitää käydä hakemassa mahdolliset henkilökohtaiset romppeesi sekä luovuttaa kulkukortti Sote hallinnon ulko-oviin!" Kortissa on Johannan harmiksi S-L Safetyn logo. Lukemattomia kertoja häntä on tehnyt mieli raaputtaa kortin pinnasta pois vartiointiyhtiön logo, mutta sitä hän ei ole tehnyt, koska silloin todennäköisesti kortti ei enää toimisi.

Puhuttelun jälkeen Johanna sai lähteä kotiin, jossa äiti oli yhä vihainen ja pettyneitä tyttärien huimuiluun. Johannaa itseäkin kadutti, kun ryssi pahemman kerran. Todella painajaismainen lapsellinen moka, joka olisi saanut jäädä tekemättä. Tässä ei ole mitään järkeä. Hän itsekin ei pysty käsittämään mikä häneen meni, kun ryhtyi kirjoittamaan pikkulappusia ja tarroja. Kaikkein vähiten hän pystyy selittämään tätä vanhemmilleen koska lappusten sisältö perustuu kertomuksiin. Hän ei halua luopua kirjoittamisesta. Ehkä kirjailijana hän voisi tienata sievoisen summan euroja, ajattelee Johanna. Jäykkäniskabyrokrattia minusta ei tule, ajattelee hän kyynel silmäkulmassa.

Lohduttaakseen itseään Johanna äänitti radiouutisista Pohjanmaan maaherran eroilmoituksen, kun tämä oli mennyt leikkelemään edustuskuitteja eli myös pikkulappusia. Maaherra, Sigge Bärsin oli leikellyt ja liimaillut edustuskuitteja, kunnes joutui eroamaan. Tämä tapaus inspiroi koomikoita ja aiheutti lentävän lauseen; *leikkaa ja liimaa kuin Bärsin*.

Johanna äänitti radiosta Sigge Bärsinin kommentin, jossa tämä sanoo: "Minä olen ollut päällikkö, olen tehnyt oman pääni mukaan..." Johanna tuntee yhteenkuuluvuuden tunnetta Pohjanmaan maaherran kanssa, kun he molemmat ovat mokanneet lappusten kanssa. Maaherralla on turvana iso eroraha, kun taas Johannalla ei mitään paitsi pieni summa sairauseläkettä, työkyvyttömyyseläkkeeksiin kutsuttu. Todella työkyvyttömyyden, ajattelee Johanna, ja ahdistuu entisestään; heilahtaako nyt suojatyöpaikan häkki? Hän pitelee peukkuja, että Work Office antaisi vielä mahdollisuuden. Hän kuuli myös Radio Hämeen paikallisuutisista, että Jokioisten kommunikaatiotehdas on lopettamisuhan partaalla koska maailmalla on liikaa saman alan yrityksiä, jotka polkevat hintoja.

Hän äänitti radion uutisankkurin puheen: ”Mitä tapahtuukaan Jokioisten kommunikaatiotehtaalla?” ja miksasi tämän Sigge Bärsinin kommentin kanssa; ”Mitä tapahtuukaan Jokioisten kommunikaatiotehtaalla... Minä olen ollut päällikkö, olen tehnyt oman pääni mukaan...” Tämän hän tallensi kotisivujensa ääniarkistoon. Tämä antaa hänelle voimia jaksaa potkurumban yli.

Perjantaina Johanna kävi viimeisen kerran Sote keskushallinnossa palauttamassa kulkuluvat ja hakea omat henkilökohtaiset tavaransa, joita ei ollut yhtään sillä Johannalla ei ole tapana kylvää omia tavaroita työpaikalla lukuun ottamatta pikkulappusia sekä pieruja. Kulkukortin hän palautti Anun seurassa digimaster-osastolle. Johannaa hävetti, kun siellä oli piereskellyt ja räkättänyt sekä leikkinyt hissien sisäpuhelimella.

Tietoarkistonhoitajat lohduttivat häntä, etteivät valitukset tulleet heiltä. Se jokseenkin lohdutti mutta sillä tiedolla ei ole mitään merkitystä.

Punaruskeatiilisen virastotalon julkisivulla Anu otti autonsa peräkontista ison suklaarasian, jonka ojensi Johannalle ja toivotti hyvää joulua. Johanna kiitti konvehtirasiasta ja kysyi, että kannattaisiko käydä pyytämässä anteeksi ruokalan henkilökunnalta. Anu vastasi, että totta kai kannattaa anteeksipyyntö. Johanna lupasi käydä ruokalassa pyytämässä anteeksi ja lähti talsimaan katua pitkin. Katu täyttyi askelista samalla, kun hän ajatteli, että onnistuisiko päästä takaisin Sote hallintoon valenimellä mutta kasvoistahan minut tunnistettaisiin. Ehkä muutaman vuoden kuluttua voisin yrittää palata takaisin, vatului hän samalla, kun kommunikaatiotehtaan ruokala lähestyy.

Ruokalan ovesta hän tarkisti huolellisesti, ettei ollut jäljellä yhtään Kakkanen & Co tarraa. Ei näkynyt jälkeäkään eikä vessanovissakaan. Kun hän astui ravintolan keittiöön, niin siellä kokkiteknikko näkyi parhaillaan ohjelmoivan suurta mikrouunia ja välillä hämmensi isoa kattilaa.

Johanna pyysi anteeksi, kun oli kirjoitellut lappusia. Kokki kysyi samalla, kun hämmensi kattilaa: ”Miksi sä kirjoitit niitä lappusia?” Johanna kohautti hartioitaan ja vastasi: ”Äh, se oli vaan leikkiä, joka ei enää koskaan tuu toistumaan, anteeksi vielä kerran!” lopuksi hän toivotti hyvää joulua ja lähti talsimaan suklaarasia kinalossa kohti Jokioisten keskustaa.

Torilla hän joutui odottaa Hämeen trafiikin puna-kelta-valkoraidallista bussia viisitoistaminuuttia. Pian saapui Forssan bussi, joka menee Susisaaren kautta Forssaan eli sama bussinnumero, jolla oli mennyt syksyn aikana töihin huimulemaan, ajattelee hän, kun bussi ohittaa kommunikaatiotehtaan, jonka jälkeen tulee puistikko, joka keskellä jököttää Niinavuoren sairaskoti. Sitten bussi ajaa Saariniityn ohitse, jossa on laidunmaastoa. Tässä kohti Johannalle muistuu mieleen pikkutuhma huumori biisi; Herrat haassa. Sitten bussi ohittaa Kangaslato niminen kangaskaupan sekä muutaman omakotitalorykelmän. Sitten tulee pienoinen luonnon tilassa oleva metsikkö, jonka takana on Susisaaren teollisuusalue. Teollisuusalueen itäpuolella on Susisaaren keskusta. Sitten bussi kääntyy Vanha Tammelan tielle.

Kotona isä on siivoamassa tukkasuorana. Äiti on duunissa. Totta kai isä yhä nuhteli tyärtään itse aiheutetuista potkuista, muttei henno olla rakkaalle työlle vihainen, vaikka niin haluaisi, jotta tyttö oppisi ihmisten tavoille.

Siivotessa Antilla kyyneleet valuivat pitkin karheaa leukaa pitkin. Häntä haluttaisi kunnolla rakastella tyttärensä kanssa, muttei uskalla.

Alkuillasta, kun äiti tuli kotiin, niin tämä piti tyttärelleen tulikiven katkuisen saarnan, kun tämä hommasi itselleen potkut hyvästä työpaikasta. Ehkä hän ymmärtäisi jotenkin, jos potkut olisi tullut juopottelun takia, sehän olisi aikuisempi moka mutta nämä pikkulappuset, voi helevetti, sanoi Anna. Pikkulappuset menevät yli hilseen. Mitä enemmän hän ajattelee potkuja, sitä enemmän häntä alkoi vituttaa kuin ääriivasemmiston puheenjohtajatarta vaalitappion jälkeen.

Myös Johannaa vitutti eikä voi syyttää ketään muuta kuin itseään. Hän tuntee katkeruutta pedagogeja kohtaan, kun he ovat räkättäneet hänen sepityksillensä. Koulussa se tuntui mukavalta mutta nyt jälkikäteen tuntuu todella pahalta. Johanna itse mielessään syytti myös Raija Lillukkaa, kun myös tämä ihramaha yllytti piirtelemään kesätoissää. Salaisesti itsemielessään hän syyttää Sote hallinnon isomulkkuisia ja syväpilluisia ukon ja akan kōriläitä. Hän sattui sanoa tämän ääneen, jolloin äiti murahti: ”Se oli vain sun omaa syytäsi, vaikka minkälaisia ihilistejä tahansa siellä byrokralialaitoksella onkaan!” Kyllä Anna sen tietää, että lapsellisuuden osa syynä on pedagogien lassytykset, jotka ovat koko Johannan oppivuosien ajan räkättäneet tämän sepityksille eli ei mikään ihme, kun tyttö sekosi työpaikallaan.

Lauantaina Jaana-Mari sai ennakkojoululahjaksi huippumodernin MBD-tietokoneen. Siinä on valmiiksi asennettuna suosittu käyttöjärjestelmä *Door 3.1*, johon kuuluu hienoja sovelluksia kuten saneluohjelma, jollaisesta Johanna on pitkään haaveillut. Totta kai hän saa käyttää pikkusiskon konetta mutta silti haluaisi oman koneen, jotta voisi muodoilla sen mieleisekseen. Muutaman sivun hän sai tulostettua pikkusiskon koneella. Ohjelma on todella kätevä, kun se tarkistaa ennen tulostusta oikeinkirjoituksen. Saneluohjelma tunnistaa jopa murteita, Kainuun murteenkin.

Luonnollisesti Johanna yrittää vetää matalaa profiilia kertomusten kanssa koska niistä perheenjäsenille tulee miellelyhtymiä potkuihin.

Kertomusta tulostettaessa pikkusisko hihkaisi, että jopas jotain, kun isosisko on jaksanut sepittää pitkän tarinan. Johanna pelkäsi turhaan, että äiti kieltäisi häntä kirjoittamasta. Johanna päätti joskus tulevaisuudessa lähettää kertomuksensa kustantajille eikä suinkaan nimellä Akka Kakkanen vaan omalla oikealla nimellä. Hän päätti tallettaa kaikki kertomukset kotisivulleen salauksen taakse niin, etteivät perheenjäsenet, enot, sedät, tädit sekä Kakadu niitä näkisi. Kertomusten yhteydessä hän käyttää nimimerkkiä JK sekä The JK. Viimeksi mainitun hän on keksinyt huumorilukulaitetehti Hulluista, jossa päätoimittaja esiintyy nimellä *The Korpela*.

Januaari 2993

Janette Kivinen muutti pois kotoa. Syksyllä Tukholman risteilyllä hän tapasi unelmamiehen, lihavahkon Olli-Kari Jussilan, joka on vastikään lopettanut vartiointiyhtiö S-L Safetyssa, kun näki usein väkivaltaisia tursakkeita sekä häntä alkoi vituttaa yrityksen kotkotukset. Hänkin epäilee, että työnantaja olisi sekaantunut taannoiseen pankkiautomaattirahojen kavallukseen. Joskus hänellä on käynyt mielessä ryhtyä yksityisetsiväksi muttei tiedä, jos sellaiseen jaksaisi ryhtyä. Hänellä olisi erittäin hyvä kielipää, kun osaa skandinaviaa, englantia, esperantoa, venäjää, arabiaa ja kiinaa eli yksityisetsiväksi hänessä olisi ainesta. Ehkä voisin toimia muiden yksityiskyttien avustajana, eräänlaisena syväkurkkuna, kuten Olli-Kari silloin tällöin pohtii.

Olli-Kari lopetti vartijateknekkona kuun lopulla. Viimeinen pisara oli eräs perjantai-ilta, jolloin sai hälytyksen Lexuksen kaupunginosaan, jossa joku kaheli oli riehunut laserleikkurin kanssa kerrostaloasunnossa. Rappukäytävässä Olli-Karia sekä hänen kollegoitansa odotti verinen alaston mies ja nainen. Olli-Karia iljetti niin, että hänen oli mentävä nurkan taakse oksentamaan. Seuraavana päivänä hän ilmoitti esimiehelleen, että haluaa lopettaa firmassa koska se ei ole hänen hommansa. Tietenkään hän ei mennyt höpsemään epäilyistä työnantajan osallisuudesta kavallukseen. Hän päätti kaupungilla ollessaan pitää kaikki aistit valppaina, jos saisi vihiä asiasta ja sitten voisi ottaa yhteyttä poliisiin, ajattelee Olli-Kari. Jos innostuisi alasta, niin ehkä saattaisi ryhtyä yksityisetsiväksi, ehkä voisi aloittaa myymäläetsivänä sekä ottaa toimeksiantoja mustasukkaisilta aviopuolisoilta. Olli-Kari lueskelee innolla muinaisia Reijo Mäen lukulaitekirjoja ja fanittaa Jussi Varesta. Totta kai hän on monesti käynyt Turussa Jussi Vares Parkin huvipuistossa, vaikkei sillä ole mitään tekemistä turvallisuusalan kanssa, mutta huvipuistohan on kunnianosoitus Reijo Mäen pitkälle menestyksekkäälle kirjailijanuralle. Huvipuistossa on myytävänä Reijo Mäen romaaneja digitaalisina sekä paperipokkareina. Huvipuistossa on myös onnenpyörä nimeltä Vareshyrrä, josta voi voittaa Reijo Mäen tuotantoa.

Work Officen virkailijat eivät olleet kovin mielissään, kun Olli-Kari lopetti vartijana koska parhaillaan on jo ennestään liikaa työttömiä ja juuri äskettäin muuan vaaleatukkainen nuorinainen sai itseaiheutetut potkut nuorisoharjoittelupaikastaan.

Jonkin aikaa Olli-Kari oli pätkätöissä Forssan kaupungintalon postitusosastolla mutta siellä hän ei viihtynyt, kun siellä oli ärsyttävä rykivän koukkunokkainen akka. Ämmä jatkuvasti rykien repii kurkkuaan niin, että työkavereita suoraan sanoen vituttaa. Ei sellaisessa työpaikassa selväjärkinen ihminen jaksa olla, ajatteli lyhyt oljenvaaleatukkainen lihavahko Olli-Kari. Sitten hän innostui opiskelusta, jotta saisi parempia töitä. Hän hakeutui Loimaa-Forssa korkeakouluun opiskelemaan sosiaaliteknikoksi. Siitä voisi olla hyötyä yksityiskyttänä, ajattelee hän.

Loimaa-Forssan korkeakoulu sijaitsee Loimaalla, jonne ei ole pitkästi. Pienempi yksikkö sijaitsee Jokioisissa entisellä sairaala-alueella.

Opintojen lomassa Olli-Kari tekee pätkätöitä Loimaan kaupungintalolla kunta-avustajana, jonka työtehtävään kuuluu kävellä ympäriinsä ja huoltaa vartiointirobotteja sekä heittää ulos väkivaltaisia spurguja sosiaalivirastosta.

Opintojen jälkeen hän aikoo tähdätä Forssan kaupungin robottikeskukselle, josta funktiorajotteiset voivat anoa avustajarobotteja. Hän aikoo myös tiedustella Sunerilta, jos heillä olisi pedagogin hommia mahdollisen hoivauudistuksen jälkeen.

Vernerin antoi tyttärelleen isän ja äidin entisen omakotitalon osoitteesta Vironmäentie 10, joka on ollut tyhjiään kokonaisen vuoden. Talossa tehtiin suurremontti; kattoa kohotettiin niin, että vintille tuli kaksi makuuhuonetta. Olohuoneen seinään upotettiin jättimäinen tv-ruutu, joka on tätä nykyään ylellisyyttä. Rahoitus saatiin Hissun ja Oskarin perinnöstä. Lisäksi Vernerin ja Asta lahjoittivat tyttärelleen ison summan rahaa ennakkoperintönä, ettei tämän tarvitse maksaa perintöveroa.

Vernerin ja Asta ovat huomanneet, että Olli-Kari on kunnollinen aviomieskandidaatti tyttärelleen. Sitten onkin nuorimmaisen Mishan vuoro löytää sen oikean. Hänen on vaikea löytää rakkautta, kun on ujo. Joskus Asta on vatuloinut, että ehkä kummityttö olisi passeli pojalle, sillä serkuthan saavat lain puolesta mennä naimisiin mutta ongelmana olisi mahdolliset perinnölliset sairaudet. Kivisten suvussa esiintyy syöpää ja sydänsairauksia. Ehkä Misha ja Johanna voisivat mennä ainoastaan naimisiin ja sitten adoptoida lapsen, kuten Asta tapaa usein mieltä samalla, kun takaovella polttaa sähkötupakkaa.

Johanna on monesti suunnitellut omaan asuntoon muuttamisesta koska on jo kaksikymmentäkolmevuotias mutta juuri nyt ongelmana on itseaiheutetut potkut. Hänellä ei olisi vara maksaa vuokraa. Tuskin vielä isä ja äiti haluaisivat päästää vanhinta tytärtään muuttamaan pois lapsuuskodista koska tähän huimuttaan hankki itselleen potkut jo koeajalla.

Antilla ei olisi muutenkaan sydäntä päästää rakkainta tytärtään muuttamaan pois mutta toisaalta se olisi helpotus hänen sitkeään ihastukseensa.

Eräänä februaari päivänä Johanna vihdoinkin sanoi vanhemmilleen, että haluaisi kokeilla asua yksin, jotta naisistuisi. Hän perusteli, että silloin oppisi ihmisten tavoille ja jättäisi turhat lapsellisuudet pois. Anna kysyi kummissaan: "Helevetti soikoon, mitä sie sanoa, minne oot aatellut muuttaa?" johon Johanna: "Näin aluks voisin assuu vaikkapa hotellissa." Anna naurahti: "Hotellissa? Sehän kävisi kalliiksi!" Johanna ehdotti, jos isä ja äiti maksaisivat hotellilaskun, johon vanhemmat nauroivat persettänsä repien: "Et oo tosissas, meillähän on vielä talo laina maksettavana!" Isä sanoi: "Ois parempi, jos asuisit vielä jonkin aikaa täällä kotona ja sitten katotaan, jos oisit valamis itsenäiseen elämään!" Johanna melkein arvasi vastauksen mutta päätti kuitenkin kokeilla kepillä jäätä ja samalla herättää vanhempien luottamus, että ihan aikuisten oikeasti aikoo aikuistua.

Kuun alussa Johanna kävi Work Officessa keskustelemassa työterapeutin kanssa tapahtuneesta ja tulevasta. Työterapeutinkin ihmetteli, että minkä ihmeen takia oli kirjoitellut niitä lappusia nuorisoharjoittelupaikassa, johon Johanna vastasi: "Se oli vaan hetkellinen peähänpistö, erräänlaista huumorii, joka ei enää tuu toistumaan."

Johanna sai kuukauden pituisen koeharjoittelupaikan Forssa Plastic Factorylta, joka valmistaa ympäristöystävällisiä muoviesineitä.

Yhä hän saa työkyvyttömyyseläkettä koska on käynyt spetsiaaliskoulua eli tietokannoissa on kevyesti funktiorajotteinen. Raha menee suoraan tilille eli Johannan ei tarvitse laittaa rikkaa ristiin eli jokaisen pummin märkä unelma.

Muovitehdas sijaitsee Zumilan pienteollisuus- ja kauppa-alueella Asentajantien perällä eli Johannalla on lyhyt matka työpaikalle. Nyt hän päätti näyttää, että kykenee hoitamaan työpaikan kunnialla ilman huimuksia.

Töihin hän menee potkulaudallaan ja myöhemmin biokaasukäyttöisellä mopediskootterilla, jota isä suositteli tyttärelleen, kun tällä on vaikeuksia selvittää inssiajo. Autokoulun tilille on tullut pumpattua paljon euroja. Johanna kiinnostui skootterista ja kävi isän kanssa sellaisen ostamassa Lexuksen Bikeltä, joka on Forssan parhain moottoripyörä, mopedi, potkulauta sekä leijulauta myymälä. Liike sijaitsee Maamiehentien ja Lexuksentien risteyksessä Shell kylmäaseman vieressä.

Muovitehtaalla Johannan pitää rei'ittää kommunikaatoradiokoteloita sekä pakata USB-kalikoita. Työ on hyvin yksitoikkoista ja hän katui, kun oli hommannut itselleen potkut hyvästä työpaikasta. Hiljaa itse mielessään hän kiroili itselleen, että minkä ihmeen takia tuolla lailla sekosin. Hän päätti tästedes olla asiallinen eikä valittaa työtehtävistä.

Vaikka työ on yksitoikkoista ja päässä pyörii paljon ihania kepposia ja pikkutyttöjen puuhia, niin silti hän pinnistää itseään, ettei alkaisi huimuilla oman pään mukaan. Hän on saanut kokea nahoissaan, että mitä siitä seuraa. Ensin on erittäin hauskaa ja sitten yllättäen tulee ikävä yllätys.

Muovitehtaalla on toinenkin harjoittelija, joka on suurin piirtein Johannan ikäinen Kristian Virtavuori, joka työtehtävien lomassa polttaa paksuja sähkösikareja puhallellen makeanhajuisia savurenkaita samalla kun pakkaa Johannaa vastapäätä USB-kalikoita pieniin laatikoihin. Johannasta tämä on inhottavaa kun, itse ei tupakoi. Hän päätti olla valittamatta, kun tietää miltä valitukset tuntuvat. Monesti autossa lomamatkoilla hän ja pikkusisko ovat joutuneet olemaan sähkötupakan savupilvessä, kun isä ja äiti öyhyttävät röökkiä etupenkillä. Sivuikkunat ovat auki mutta kaikki savu pukka takapenkille. Ulkonäön perusteella Kristian on Johannan mieleen, vaaleasiilitukkainen, jonka tukka on muotoiltu ylöspäin niin, että pojan pää muistuttaa huiskua. Ujona tyttönä hän ei uskalla flirttailla. Hyvä niin, sillä hänhän on eräänlaisessa koeharjoittelussa. Kristianista Johannalle tuli mieleen romanttinen iskelmä kappale Missä oot Kristian, jossa lauletaan muun muassa; *Missä oot Kristian, äännätkö yhä hyvin skandinaavia ja käytkö viihderobottikävelyllä...* Kappaleen Johanna on kuullut EBU Radi04 Hämeen Tuplatunnista.

Tämä koeharjoittelu päättyi Marsin lopulla eikä tällä kertaa kyseessä ollut potkuja vaan työtehtäväpula, kun muovitehtaalla on liikaa harjoittelijoita.

Työterapeutti sanoi, että aprillissa Johannan pitää käydä Work Market Institutessa tekemässä konttorientointia, jotta työterapeutit osaisivat luotsata hänet oikeanlaiseen työpaikkaan. Johannalle on tärkeää, että työtehtävät ovat mielenkiintoisia tai muuten ikävystyneenä näköjään saa kummallisia lapsellisia ideoita.

Instituutti on osa liittovaltion Work Office työnvälitystä ja on tarkoitettu työrajoitteisille sekä maahanmuuttajille, joiden on vaikea päästä työelämään.

Work Market Institutessa Johannan pitää tehdä älykkyystestejä sekä harjoitella toimistotyötehtäviä huippumodernilla Banana Classic tietokoneella. Johanna huomasi koneessa erittäin hyvän ja yksinkertaisen saneluohjelman ja alkoi harkita ostaa samanlaisen koneen mutta harmi vaan, kun Banana koneet ovat MBD-tietokoneita kalliimpia.

Instituutissa häneltä otettiin jopa aivofilmi, jotta työpsykologi voisi analysoida tämän nuoren naisen ajatukset, että miksi tämä oli toiminut oman pään mukaan Jokioisissa. Aivofilmissä näkyy yhä lapsuudesta tutut kirjain- ja numeroyhdistelmät sekä rinnakkainen käyrä ja sitten keskelle ruutua ilmestyy sama keltaisella pohjalla oleva virheilmoitus; *No Access – Ei käyttöoikeutta*. Työpsykologi on ihan ulalla, että mitä ihmettä tämä tarkoittaa ja katsoi Johannan potilaskertomusta, jossa lukee, että tismalleen samanlaista aivoinformaatiota on lähettänyt Johannan päänuppi varhaislapsuudessakin ja aivofilmi on ollut analysoitavana Calle instituutissa sekä Harvardissa.

Kotona Johanna kysyi pikkusiskolta, että kannattaisiko ostaa Banana Classic tietokone, johon tämä vastasi: "Osta mieluummin MBD tietokone, koska multa saisit ilimaseks ohjelmia kuten esimerkiksi saneluäppin." Johanna alkoi tutkia tietokonelukulaitejulkaisuja, joita hän tapaa silloin tällöin ostaa irtonumeroina. Hän tilaa MBD kotona tietokonelukulaitejulkaisua, jonka kylkiäisenä tulee data-USB-kalikka täynnä esittelyohjelmia.

Eräänä päivänä Johanna kävi äidin kanssa ostamassa MBD/PS1 tietokoneen keskustan Elektroniikka talosta. Myymälässä on käytettyjä sekä upouusia koneita. Käytetyt koneet duunataan uuden veroisiksi. Johannan kone on upouusi pistämätön komppuutteri. Koneeseen on valmiiksi asennettu kaksi helppokäyttöistä saneluohjelmaa; *Work Talk* sekä *Write and Talk*.

Pikkusisko yritti asentaa parempaa Word Talkia mutta harmi vaan, kun koneen muisti ei riittänyt, sillä Johannan tietokone osoittautui karvalakkimalliksi. Tietenkin siskoksia harmitti kuin pientä eläintä. Ihan hyviä ovat nämä kaupanpäälle saadut saneluohjelmat, ajatteli Johanna ja alkoi innolla sanella kertomuksia, jotka perustuvat hänen omaan elämäänsä, jossa on viime aikoina tapahtunut yhtä ja toista. Hän saneli hiljaisella äänellä, etteivät perheenjäsenet kuulisi ja huolestuisi. He yhdistäisivät kotisanelut potkuihin. Johanna aikoo käyttää mielikuvitustaan ainoastaan kotona kertomuksiaan luoden, muttei koskaan enää työpaikalla.

Kertomukset hän laittoi kotisivulleen salattuun mappiin. Ainoastaan suvun ulkopuoliset henkilöt voivat lukea, jos löytävät kertomukset.

Kaikkein arkaluontoisemmat kertomukset hän tallentaa salasanalla; *Rakas-Joonaskarjalainen*. Tätä perheenjäsenten on mahdoton arvata koska he eivät tiedä mitään Johannan rakastumisesta.

Kesällä Kiviset kävivät joka kesäisellä Vattulan matkalla. Tänä vuonna Jaana-Mari ei enää halunnutkaan mukaan koska keväällä oli saanut ajokortin. Hän sai ajoluvan kerta yrittämällä. Tietenkin Johanna oli kateellinen, kun pikkusisko ehti saada ajoluvan ensin. Hänellä sisu alkoi kasvaa ja aikoo näyttää, ettei savolaiskainuulaisen *Girl Powerin* kanssa ole leikkimistä, sillä pikkusiskohan on hämäläissyntyinen mutta vaikuttaa siltä, että tämä on kainuulaissyntyistä isosiskoa älykkäämpi. Tästä lähtien Vattulan matkoilla on vain Antti, Anna ja Johanna. Jaana-Mari on kotinaisena.

Kuten tavallisesti, Kiviset asettuivat Eekan autotallin edustalle, kun talonväki kielsi menemästä Camping Ratasmyllyyn, jotta naapurit näkisivät hämäläisiä vieraita.

Keväällä Eeka on rakentanut autotallin. Kiviset saivat asettua autotallin edustalle, sillä hyvin harvoin Eeka säilyttää autoa tallissa, ehkä oikein kovana talvipakkasella voisi laittaa auton talliin.

Vattulan keskustassa Johanna salaa katseli asuntoja. Olisi ihanan kiihottavaa muuttaa Joonaksen kanssa yhteen ja harrastaa seksiä ajattelee Johanna samalla, kun silmäilee kiinteistövälityksen näyteikkunaa. Hänen harmiksensa asuntojen hinnat ovat nelinumeroisia ja jotkut jopa viisinumeroisia eli niin paljon kahisevaa hänellä ei ole. Ehkä olisi saanut hyväpalkkaisen työn, jos ei olisi herennyt lapselliseksi. Sitten Johanna kiertelee Vattulan vanhimmassa kauppakeskus Calevalassa, jonka myymälöiden määrä vähenee vuosi vuodelta koska kaupungin ulkopuolella oleva Ylikylän kauppakeskus kasvaa ja houkuttelee kauppiaita ja asiakkaita. Tästä keskustakauppiaiden City-yhdistys jaksaa marmattaa kaupunginjohdolle mutta turhaan. Kehitystä ei voi katkaista.

Johanna kiertelee Calevalan jäljellä olevissa myymälöissä, joista suurin on Ollikaisen tavaratalo, joka on suurin piirtein samaa koko luokkaa kuin Forssan Ollikainen. Ollikaisissa on sikakallit hinnat päättyen yhdeksikköihin ja sen vuoksi kyseisiä hintoja kutsutaan Ollikaisen hinnoiksi. Ollikaiselta Johanna osti kokoelmamusiikki-USB-kalikoita täynnä kainuulaisia iskelmiä. Hän osti myös uusimman Kainuun Hullun sekä paikallisia tietokonelukulaitejulkaisuja. Sitten kiiruhtaa Asiakastorille suihkualtaan viereen, jossa isä ja äiti odottelevat.

Suihkualtaassa on vettä suihkuttava diskopallo sekä kaakeloitu tornimainen hökötytys, josta vesi valuu puromaisesti alas altaaseen. Hopeinen diskopallo on pylvään nokassa, josta silloin tällöin ryöpsähtää vesisuihku altaaseen niin, että vettä roiskuu ulkopuolellekin. Altaassa olisi kiva rämpiä mutta sitä ei kannata tehdä, kun raggarit ja muut lättähatut tapaavat kuseksia suihkualtasiin.

Anna riisuu paitansa, kun se kastui suihkualtaan vesiryöpystä mutta onneksi on hellesää. Viime vuosina on ollut helteistä, kun Kiviset ovat olleet Vattulassa. Johannakin haluaisi riisua paidansa, muttei kykene läskirumbaltaan. Isä on usein ilman paitaa.

Sitten Kiviset menevät Volmarin luokse, joka asuu tätä nykyään upouudessa omakotitalossa Mustamaan omakotialueella, joka sijaitsee Vattulan lounaispuolella Sutikuja kolmessa.

Kyllä sitä ihmeteltiin, kun nuuka Volmar Karjalainen alkoi rakennuttaa hienoa omakotitaloa valkoisista metallilaudoista. "Ennemmin koiralta kusi loppuu kuin multa raha", kuten Volmar tapaa vastata ihmettelijöille. Hän ei asunut vuottakaan Jahtipolulla, kun ei ole tottunut asumaan rivitalossa. Vähän ennen omakotitalon valmistumista hän asui pienessä yksiössä Kallelan kaupunginosassa, jossa ei viihtynyt, kun kyseessä oli kerrostalo.

Omakotitalon valmistuttua Volmar on entistä nuukempi, kun rahaa on palannut paljon mutta on tyytyväinen hienoon upouuteen taloon. Enää hän ei kaipaa entistä akkaa ja taloa. Vierailta hän tapaa kysyä tarkasti, että kuinka monta kupillista cappuccinoa kukin juo, ettei valmistaisi liikaa. Nyt kun Kiviset ovat kylässä, niin myös Volmar on paidatta.

Kyllä Alli oli ällikällä lyöty, kun kuuli ex-miehensä rakentaneen hienon talon. Hän yritti tulla takaisin tämän elämään mutta Volmar sanoi kylmänrauhallisesti: "Oo nyt sen hampparin kanssa, kun sillä on niin hyvät mulukut!" Volmar ei enää halua uusiin naimisiin, ettei taas menettäisi taloa. Silloin tällöin hän tapaa vanhaa piikaa, vaaleatukkaista Olivia Rönningiä, joka asuu Kuhmossa mutta käy viikonloppuisin Volmarin luona lohduttamassa, kun tämä herttainen mutta nuuka mies on jäänyt ilman naisen lämpöä.

Olivia on pitkään opiskellut poliisiksi, muttei siitä mitään tule, kun hänellä on huono rätinkipeä mutta turvallisuusala kiinnostaa. Tällä hetkellä hän on yksityisetsivänä ja tekee pätkätöitä kesäfestareilla ympäri Pohjois-Suomea. Usein hänet näkee järjestyksenvalvojana Tiia Parkissa.

Volmarin keittiössä on ympäri vuoden samat porkkana verhot; oranssinvärisiä porkkanoita valkoisella pohjalla. Makuuhuoneessa hänellä on sinipöllökuvioiset verhot. Olohuoneessa ei ole lainkaan verhoja. Siellä hän käyttää sälekaihtimia.

Volmarin luota Kiviset menevät Eekan ja Martinan luokse syömään grillimakkaraa. He grillaavat Eekan takapihalla lihaisia kainuulaisia makkaroita. Autotalli antaa pihalle mukavan näkösuojan. Hänen punainen parakkimainen omakotitalonsa on ylhäältä päin katsottuna kuin L-kirjain. Ennen autotallia talo muistutti lyhytsakaraista ällää.

Joka kerta Eeka-enon luona Johanna jännittää, jos Joonas olisi siellä. Toisaalta hän toivoisi niin ja toisaalta ei toivoisi sillä silloin kiima yllättäisi ja käsivarret alkaisivat nykimään halaukseen ja munasolukin turhaan aktivoituisi.

Syönnin jälkeen Johanna päätti tehdä potkulautalenkin. Hänellä on potkulauta mukana, jotta olisi jotain tekemistä iltaisin, kun vanhat parrat ja parrattomat turisevat enon takapihalla. Matkailuauton perässä on pyöräteline, johon mahtuu myös potkulauta tai skootteri. Skootteria hän ei kehdannut ottaa mukaan.

Johanna potkutteli Vattulan Virtalehdon jyrkkää rinnettä alas. Vieressä on säänkestävät liukuportaat. Heti alapuolella on Naulasaarensilta, jonka itäpuolella on avattava läppäsilta. Hän potkuttelee siltojen yli keskustaan Kauppakadulle, jota pitkin pohjoiseen. Kauppakadun pohjoispäässä on Kauppaportti niminen tunneli, jonka yli menee junaratasilta.

Kauppaportin pohjoispuolella on Kauppaportintie, joka heti haarautuu Lintulantiehen, jota pitkin Johanna potkuttelee kohti Lintulan kaupunginosaa. Lintulan pohjoispuolella on Halvarin omakotialue.

Lintulantien ja Lunnitien kulmauksessa on Joonaksen koti, valkoinen omakotitalo, jonka eno ehti rakentaa ennen avioeroa.

Johanna pysähtyy talon edustalle ja menee vapisevin polvin ulko-ovelle ja painaa kullanväristä ovikellon nappulaa; *Boing, Boing* kuuluu vaimeasti sisäpuolelta ja Johannan ihokarvat sekä oljenvaalea pitkätukka nousee pystyyn. Polvet tuisivat, että kuka avaisi oven. Hän toivoo, ettei ainakaan Anne tai Liebling.

Anne avaa oven ja katsoo kummissaan, kun vaaleapitkätukkainen kaunis tyttö seisoo oven takana kurkkuaan kakistellen. Hän ei tunnista ovikellonsoittajaa koska oli kulunut monta moninaista vuotta siitä, kun viimeksi tapasi Kiviset.

Johanna kysyy aralla äänellä: "Tota noin, onks Joonas kotona?" Anne huutaa akkamaisella äänellään poikaansa ja sitten sanoo ovikellonsoittajalle: "Oota hetkinen, niin käyn hakemassa pojan." ja menee tätä hakemaan tämän huoneesta.

Johannalle pujahti pupupöksyyn ja vetäytyy sivummalle, ettei serkku heti näkisi, kun silloin olisi vaarana, että tämä tervehtisi nimeltä. Johanna huomaa oven vieressä punaisen ämpäriin, jonka vetäisee päähänsä ja juoksee portille ja ottaa potkulautansa, joka nojaa kivistä porttipylvästä vasten. Hän lähtee sanko päässä vimmtua vauhtia potkimaan Lunnitietä pitkin ja sitten kääntyy vasemmalle, Halvarintielle potkitellen eteenpäin. Hyvä, kun ei tullut autoja vastaan, ajattelee hän sanko päässä potkitellen. Hän kurkistaa olkansa yli taakseen, että lähtikö joku perään. Onneksi ketään ei, ajattelee hän ja jatkaa potkittelemista ämpäri päässä tien toiseen pätyyn, jossa näkee oikealla puolella laestadiolaisten kokoustilat. Hän kääntyy vasemmalle, jolloin uskaltaa poistaa sangon päästään ja heittää sen pensanidan yli omakotitalon pihalle ja jatkaa matkaa kohti Lintulantietä. Hän pysähtyy hetkiseksi ja katsoo matkapuhelimen navigaattorilta sijaintinsa, vaikka tietääkin suurin piirtein sijaintinsa; oikealle mentäessä tie johtaisi Vivin hovi kartanolle, siispä hän kääntyy vasemmalle koska se johtaa takaisin keskustaan. Pian oikealla puolen on Pizzeria Fontana, jota vastapäätä tien toisella puolen on piskuinen Mäntykioski. Hän jatkaa potkittelua kohti keskustaa. Vähän ennen Lintulantien ja Lunnitien risteystä hän siirtyy sivukadulle, ettei vain serkun talon ikkunoista nähtäisi häntä.

Hän potkuttelee sivukatua pitkin ja sitten kääntyy taas etelään, jolloin hän tulee Hetteenkukkulantien ja Lintulantien risteykseen, jossa hän siirtyy pyörätielle, joka menee Lintulantien suuntaisesti. Oikealla puolen on bussipysäkki, jonka takana vanhempia omakotitaloja, jotka muistuttavat melkoisesti kotitaloa. Ilmeisesti Forssan Siivekkääntien talot on suunniteltu samoilla kaavoilla kuin Vattulan Linnuntie, ajattelee Johanna samalla, kun potkii eteenpäin.

"Etteenpäin sanoin mummo, kun lykki rollaattorilla!" sanoo Johanna itsekseen, kun tulee Mäntylehdontien risteykseen ja potkittaa Lintulantien suuntaisesti kohti keskustaa. Sitten oikealla puolen on Lintulan koulu, joka muistuttaa hieman Vironmäenkoulua, ajattelee Johanna ja potkittaa eteenpäin. Koulun jälkeen oikealla on pitkulaisia pienkerrostaloja, joiden päädyt ovat Lintulantielle päin ihan kuin Vironmällä, ajattelee hän ja jatkaa matkaansa kohti keskustaa. Pian hän ohittaa Lintulan urheilukentän, jossa joka toinen vuosi pidetään Forssa-Vattula kaupunkimittelö, ajattelee Johanna samalla, kun hurjaa vauhtia potkittaa eteenpäin. Urheilukentän pysäköintipaikalla hän näkee ärhäkän näköisen urheiluauton, jonka merkistä hänellä ei ole hajuakaan.

Johanna jatkaa potkulaudalla potkimista ja menee läpikulkutien ali. Pyörätietunneli menee viistosti Lintulantien ja läpikulkutien risteuksen ali. Risteuksen toisella puolella hän jatkaa matkaa kohti keskustaa. Risteuksen eteläpuolella pyörätie menee Lintulan tien itäpuolella. Pian hän tulee takaisin Kauppaportille ja sitten sen toiselle puolen. Hän menee Kauppaportin toiselle puolelle ja potkittaa Kauppakatuja, kunnes lasitettu kävelykatu alkaa, niin silloin kääntyy oikealle Nahkurinkadulle, josta hän potkuttaa Isokadulle ja sitten vasemmalle. Vasemmalla puolen on korttelinkokoinen Vivi Brandzerin puisto, jossa on Café Kilta, keltainen mökkimäinen kahvila Nahkurinkadun ja Isokadun kulmauksessa.

Seuraavan korttelin eteläpuolella on keltainen puuhökkeli, jonka seinässä lukee neonkirjaimin; *Vera & John Casino*. Johanna pysähtyy hetkeksi ihmettelemään peliluolaa, että siellä voisi rikastua ja sitten ostaa hienon asumisoikeusasunnon Vattulasta mutta yhtä hyvin siellä voisi hävitä viimeisetkin rahat, ajattelee hän niinpä jatkaa potkittelua Isokatua pitkin läppäsillalle ja sieltä Virtalehdon rinteeseen. Hänen on pakko taluttaa potkulaudan liukuportaissa, kun ei mitenkään jaksa potkitella jyrkkää mäenrinnettä ylös. Mäen yläpuolella hän suuntasi kurssin suoraan Waretajankatu kahdeksaan. Enon takapihalla hän sanoo ylpeänä: "Tein pitkän potkulautalenkin Lintulaan asti!" Tietenkään hän ei sanonut, että oli soittanut serkun ovikelloa ja sitten jänistänyt.

Viikon kuluttua Kiviset lähtivät kotimatalle. He ajoivat Laihian kautta koska Anna haluaa rupertella ainoan siskonsa kanssa. Täällä he olivat kaksi yötä ja sitten he menivät kotiin.

Iltaisin matkailuautossa, kun tytär ja vaimo ovat nukahtaneet, niin silloin Antti ihailee nukkuvaa tyttärtään. Hän on pannut merkille, että tyttö on alkanut nukkua yläosattomissa. Hän varovaisesti raottaa tyttären makuupussia, jotta näkisi tämän kauniit rintansa. Koskea hän ei uskalla koska silloin tämä heräisi ja alkaisi puhua niin, että akkakin heräisi.

Augustin viimeinen päivä tapahtui se mahdoton; Johanna Hissu Kivinen selvitti ajokortin insisijon! Voi sitä riemua, kun Johanna sai vihdoin luvan ajaa autoa. Enää hän ei ole liikennevaarallinen kuten ajokokeen ajattajat ovat häntä kutsuneet. Nyt hän on oppinut kuljettamaan autoa turvallisesti. Heti seuraavana päivänä Johanna kävi isän kanssa autokaupassa. Brandcarin työläisälennuksella Antti osti tyttärelleen sähkökäyttöisen Brandia900i henkilöauton. Auto on tummansininen niin, ettei pöly näkyisi, niin ainakin oletettiin mutta vaalea pöly näkyy selvästi niin, että jatkuvasti äiti saa olla jankuttamassa, että tyttären pitää myös pestä auto.

Jaana-Marilla on muutamaa vuotta vanhempi punainen Brandia 900X, jossa on parempi automaattiohjaus kuin isosiskon autossa. Auto on hybridi eli biokaasu ja sähkökäyttöinen.

Nyt vihdoin Johanna pääsee autoilemaan. Harmi vaan, kun sähkön hinta kallistuu vuosi vuodelta. Biokaasu autokaan ei olisi ollut sen edullisempi, sillä myös biokaasu maksaa maltaita. Johannalla on vara ladata auto, kun asuu vielä lapsuuskodissa, jossa ei tarvitse maksaa vuokraa eikä ruokaa. Ei ainakaan isällä ole sydäntä alkaa periä suosikkityttäreltään ruokarahaa.

Joka talvi oma-aloitteisesti Johanna tekee lumityöt. Se on hänen lempipuuhaansa, kun heti näkee tuloksen. Samalla saa hyötyliikuntaa.

Talvella lumimyräkän jälkeen Johannan oli pakko kasata lunta tontin rajalle, josta hieman vieri naapurin puolelle. Eikä aikaakaan, kun naapurin rouva, Klaara alkoi miehelleen marmattaa, että lumen mukana kulkeutuisi soraa heidän puolelleen, vaikka kyseessä oli vain tontin kulmaus eikä lumessa näkynyt soraa. Klaara on oikea kukkahattutäti, jota Antti ja Anna kutsuvat ihilistiksi. Lauri kertoi Antille, ettei heidän pihallensa kasattaisiin lunta, kun akka siitä marmattaa. Lauri lisäsi, ettei häntä itseään haittaisi lumen kasaaminen tontin rajalle mutta ongelmana on akka.

Antti lupasi puhua tyttärelleen. Niin hän tekikin. Hän meni sydän kiivaasti hakaten Johannan huoneeseen ja perässään sulki oven ja istahti sängyn laidalle ja kehotti Johannaa istumaan viereen. Johanna istuutui isän viereen. ”Kuule, äsken tuo naapurin Lauri valitti, että sen akka oli inissyt, kun oot kasannut lunta heidän tonttinsa rajalle... Elä enää kehtaa niin tehdä...” ja kietoi kätensä tyttären ympäri ja kevyesti halasi. Tavalliseen tapaansa Johanna rimpuii itsensä irti, kun ei ole tottunut halauksiin. Antti nousi ylös ja meni haikeana olohuoneeseen katsomaan matineaa telkkarista. Hän pohti, kuinka voisi totuttaa tyttärensä halauksiin.

Tästä lähtien Johanna alkoi tyrkkiä liikalumet tielle, jotta kunnan aura-autot keräisivät ne pois. Kun hän näkee Klaaran tulevan ulos, niin vaivihkaa luo häneen murhaavia mulkaisuja sekä liioitellusti pyllistää, mukamas on nostamassa lumilapiota. Tämä on tyypillistä Johannaa, kun aina vaan pitää mieltään osoittaa valittajille.

Hän on itse mielessään pohtinut, jos kävisi Jokioisissa polttamassa Anu Jussilan talon. Hän on katsonut netistä, että missä Sote keskushallinnon palveluryhmän päällikkö asuu. Hän asuu Maarianlaakson kaupunginosassa, lähellä koulua.

Onneksi sentään Johannan päässä on sen verran älliä, ettei moiseen ryhtyisi, sillä se olisi se vihoviimeinen temppu. Viimeistään silloin joutuisi vankilatuomion jälkeen Daily Activityyn, tapaa Johanna itse mielessään miettiä. Joskus kiukuspäissään hän tapaa uhota vanhemmilleen, että sen ja sen henkilön talo pitäisi polttaa tai sitten mulkerona ampua. Heti äiti alkaa toppuutella, ettei tuollaisia saa edes sanoa, sillä älylaitteiden avulla liittovaltion tiedustelupalvelu voi kuulla ja reagoita. Isällä ei ole sydäntä torua vanhinta tytärtään.

Lumityö ovat ainoita hyödyllisiä tehtäviä, jota Johanna mielellään tekee. Jaana-Mari tapaa joskus laittaa ruokaa. Hän on kovasti innostunut ruuanlaitosta. Hänestä tulisi mainio kokki mutta sattui valitsemaan täysin eri lukiolinjan, kun kaikki kaverit niin tekivät.

Hän käy parhaillaan Niina Luotolan lukion robottitekniikalla. Koulu sijaitsee jäähallin vieressä. Pienenä tyttönä hän jostain syystä kutsui jäähallia *sätkäshalliksi*. Ehkä se johtuu siitä, kun hallin ulkoseinässä on suuria sähkökupakan mainoksia.

Lukion ja jäähallin takana on Hirvisuonpuisto, joka jakautuu Hirvisuonkadun molemmille puolille. Puiston eteläpuolella on Vetehisenkoulu.

Viime aikoina Johanna on nähnyt kummallista unta, jossa hän muuttaa Vattulaan ja sitten kaiken maailman tursakkeet alkoivat häntä hyväksikäyttää. Unessa joka ikinen päivä emättimestä putoilee pikkuisia tyttöjä, jotka joka esittäytyvät Eliniksi ja kutsuvat häntä *Borikseksi* ja *Byyiseksi*. Herättyään hän on likomärkä hiestä, jolloin hän kirjoittaa unen muistiin yöpöydällä olevaan kirjoituslaitteeseen. Unet tuottavat paljon sisältöä hänen kertomuksiinsa. Harmi vaan, kun enää ei uskalla esitellä kertomuksiaan perheenjäsenille, kun heti he ottavat esille Jokioisten potkut.

Eeka Karjalainen ja Martina Romppula yrittävät tehdä yhteistä lasta mutta huonoin tuloksin. Lasta ei sikiä. Monesti sängyn reunalla Eeka tapaa kiroilla: ”Vitun persun perse, tämä pipelikin on kuin mulukun peä!”, johon Martina nauraa rinnat hytkyen: ”Sehän se onkin mutta probleema taittaa olla mun rypypessä pillussa!”, johon Eeka: ”Sen tietäköön katti!” Sitten he hiffasivat, että Vattula-Sukevan Sairaalassa saisi hormonihoidon. Toinen mahdollisuus olisi korkeakoulun kloonauskone mutta harmi vaan, kun sitä ei kuka tahansa saa käyttää, ei ainakaan ihmisiin. Niinpä he kävivät Vattulan ja Sukevan sairaalan lisääntymisosastolla, jossa on laajat spermankit. Eeka ja Martina eivät tyytyneet sperman luovuttajiin vaan ensin yrittävät luovuttaa siittiöt ja munasolut niin, että ne hedelmöitettäisiin laboratorioissa ja sitten istutettaisiin Martinan kohtuun. Tämä tuotti hedelmää ja pian Martina tuli raskaaksi. He molemmat alkoivat nähdä ihanalta tuntuva unta, jossa ilmassa leijaili kymppelijä. Ennen kuin he ilmoittivat Elisabethille raskaudesta, niin he menivät pikanaimisiin ilman mitään seremonioita. Vattulan punatiilisessä tuomiokirkossa pastori Matleena Pohto vihki heidät multimediakameran filmatessa suoraan Karjaruutuun, jotta sukulaiset näkisivät vihkimisen. Totta kai Elisabeth oli kirkossa todistamassa vihkimisen. Elisabeth huomasi morsiamen pömpövätsan ja kysyi vihkitoimituksen jälkeen: ”Onks toi vauvamaha?”, johon Martina naurahti punastellen: ”Heh, sen tietäköön katti, oh haikara, ehkä haikara tuo jotain mahaani... toivottavasti muutakin kuin läskiä...” Elisabethia nauratti makeasti, kun poika ja tämän uusi vaimonsa punastuivat ja olivat selvästi stressaantuneita. Kyllä hän sen ymmärsi, että poika on ennen avioliittoa mennyt nussimaan ja alkoi iltaisin rukoilla poikansa puolesta, ettei tämä menettäisi taivaspaikkaa.

Jaana-Mari on alkanut suunnitella muuttaa pois lapsuuskodista, mutta hänellä ei ole tuloja. Hänellä on vieläkin vähemmän tuloja kuin isosiskolla. Hän tähtää Loimaa-Forssa korkeakoulun elektrolinjalle. Hänellä on erittäin hyvä laskupää ja on varma, että pääsisi korkeakouluun. Myös isä on hyvä matematiikassa, kun taas äidillä ja isosiskolla on kehnorätinkipeä.

Antti kiihottui nuorimmaisen muuttohaluista, kun silloin vaimon iltavuoro viikkoina olisi kahden kesken vanhimman tyttärensä kanssa kotona ja ehkä tulisi tilaisuus päästä hyväilemään, pohtii hän itse mielessään.

Syksyllä Johannan piti käydä Work Market Institutessa keskustelemassa työterapeutti Ragnar Virran kanssa kiinnostusalueesta, että millainen työ sopisi parhaiden. Eräänä syyspäivänä Ragnar ilmoitti hänelle löytäneensä sopivan harjoittelupaikan Vattulan kaupungintalon postitusosastolta. Enää hänelle ei etsitä nuorisoharjoittelupaikkoja koska Johanna Kivinen ei enää ole nuoriso vaan nuoriaikuinen. Johannalle kyseinen työpaikka sopii kuin nakutettu. Seinän takana on tuttu kesätyöpaikka. Siellä hänet tunnetaan positiivisesti, ehkä liiankin positiivisesti niin, että sieltä hän sai vääränlaisen käyttäytymiskaavan ihmisten ilmoille. Nyt Johanna itse mielessään päätti edes yrittää ottaa rauhallisesti, vaikka kuinka paksu typografi-kopiointitekniikko akka lässyttäisi yrittäen syöstä hänet kontrollinmenetykseen, ajattelee hän samalla, kun istuu työterapeutin pienessä konttorissa. Tuskin hän kaikkea edes kuuli, kun oli omissa ajatuksissaan.

Novemberissä hän kävi työterapeuttinsa kanssa tutustumiskäynnillä tulevassa työpaikassa ja samalla otettiin selvää työajoista ja työtehtävistä. Yhteyshenkilöksi tulee punertavakasvoinen postitustekniikko Oili Lehmusvuori, joka muistaa Johannan kesätyöajoilta.

Heti kun Oili oli nähnyt Johannan, niin silloin häneltä pääsi valtaisa rykimiskohtaus, kun muisti, että kyseessä onkin sama pelleikka. Hän oletti Johannan olevan miespuolinen, ehkä hän oli nähnyt nimen väärin, että kyseessä olisi Johan Kivinen. Oili ajatteli itse mielessään, että jopas teki tämä perhanan dysleksia tepposet.

Myös Johanna muistaa Oilin, joka tapasi kopiointikeskuksen taukokuoneessa syödä inhottavan hajuista makrillia.

Toinen postiteknikoista on harmaatukkainen käheä-ääninen Roope Kippo, joka ilahtui, kun se hassu blondi tuli taloon. Roope tykkää kovasti Johannasta ja tämän jutuista. Johannastakin Roopen käheä pornoääni on tosi cool.

Rykimiskohtauksesta toivuttuaan Oili kertoi juurta jaksuen, että täällä vastaanotetaan kaupungintalolle tulevat paketit ja kirjeet sekä huolletaan sähköpostipalvelinta. Hän esitteli lyhyesti, että kuinka palvelin toimii. Sitten hän kertoi, että osa paperikirjeistä skannataan intranettiin sekä joskus toisin päin paperille. Lisäksi roskaposti laitetaan roskapostilistalle.

Johannasta työ vaikuttaa vähän samankaltaiselta kuin Europowerilla sekä ja Sote keskushallinnossa. Roope kertoi, että osastolla on myös lyhytaikainen harjoittelijapoika Julius Purra, joka juuri nyt on komppivapaana mutta aivan varmasti Johanna ja Julius tulevat hyvin juttuun, vakuutti Roope. Heti kun kollega oli maininnut harjoittelijan nimen, niin Oililta pääsi taas rykimiskohtaus. Ragnar ihmetteli moista mutta Roope ei siitä välittänyt, kun on liiankin hyvin tottunut työkaverinsa ainaiseen rykimiseen. Lopuksi Oili kehotti Johannaa ja Ragnaria kurkistaa kopiointikeskuksen puolelle. Johanna käveli työterapeutin perässä sydän kiivaasti lyöden ihan kuin olisi astumassa leijonan kitaan.

Kesätyöpaikassa näkyi kaikki olevan ennallaan. Raija on yhtä lihava kuin ennenkin sama vanha kulunut valkoinen t-paita päällä.

Leenaa ei näkynyt missään. Raija kertoi Leenan olevan komppivapaalla. Kirsti on lopettanut koska halusi perustaa yksityisen kopiointialanyrityksen. Hänen oli pakko lopettaa kunnan palveluksessa koska kunnallislaki niin velvoittaa tai muuten olisi joutunut lakkauttaa yrityksensä.

Johannalle muistui mieleen, kun viime syksyllä Kirsti oli piipahtanut Sote keskushallinnon kopiointikeskuksella lainaamassa koneita. Silloin Kirsti oli kysynyt häneltä, että piirteleekö hän täälläkin, johon Johanna oli ujustellen vastannut, ettei sellaista harrasta. Viimeistään silloin hänen olisi pitänyt hiffata, että kuinka oli käyttäytynyt eli ehkä silloin olisi voinut välttää potkut ja nyt olisi Jokioisissa paiskimassa töitä niska limassa, ajattelee Johanna samalla, kun Raija kertoo Ragnarille osaston työtehtävistä. Helppohan on olla jälkiviisas ja on turha jossitella, ajattelee hän.

Johannaa jännitti, jos Raija ottaisi esiin kesätyön aikaiset piirustukset. Pelko osoittautui aiheelliseksi, sillä hetkisen kuluttua rouva Lillukka kaivoi hyllystä piirustukset ja levitteli ne Johannan ja työterapeutin eteen ja nauroi: "Heh, Johanna on jostain syystä alkanut pelkäämään näitä teoksia." Ragnar puisteli päätään ja ajatteli itse mielessään, että toivottavasti tyttö ottaisi tämän työn tosissaan.

Johanna sanoi Raijalle: "Piirustukset joutaa roskiin!", jolloin Raijalta pääsi räkänauru. Kaupungintalon aulassa Ragnar kysyi Johannalta, että pahastuiko hän niistä piirustuksista, johon Johanna: "Äh, en välitä niistä, oli todella lapsellista piirtää kesätoissa."

Januaari 2094

Johannan työharjoittelu alkaa Forssan kaupungintalon postitusosastolla. Hän päätti satsata uraputkeensa eikä enää koskaan alkaa leikkimään työpaikalla. Nyt on potkut potkittu, ajattelee Johanna samalla, kun pysäköi autonsa Nykäsenkadun varteen Käräjälän kaupunginosassa. Täällä on ilmainen pysäköinti. Kaupungintalon ja Käräjälän välissä on Puolalan koulu. Koulun ja Nykäsenkadun välissä on kapeahko nurmikkokaistale sekä muutama mänty ja koivu. Nurmikkokaistale on loivassa rinteessä, jonka yläpuolella on asfaltoitu jalkapallokenttä, jonka länsipäässä on puuseinämä, jota vastein voi pallotella.

Johanna kävelee koulunpihan läpi Uusi Tammelan tielle, joka menee kaupungintalon ja koulun välissä. Hän menee tien yli ja menee kaupungintalon aulan kautta kellariin, vaikka suoraan pääsisi lastauslaiturin kautta.

Yhä Julius Purra on osastolla. Hän on kotoisin Puolasta ja osaa hyvää suomea ja äskettäin tehnyt paksuksi arabinaisen. He eivät enää ole yhdessä.

Yhdyntä tapahtui Honkamäen dementiakeskuksen aulakahvilassa, jossa hetken mielijohteesta Julius ja arabityttö Evin villiintyivät niin, että riisuivat housunsa.

Evin oli kahvilan tiskin takana ja Julius näki tiskin takana, pienessä konttorihuoneessa kukkapöydän alla Evinin veljen kaverit tarkkailemassa tyttöä. Evin sanoi, ettei tarvitse niitä pelätä ja sulki kassan ja poistui työpaikaltaan niin, että Dallas-pullat jäivät vitriiniin. He menivät rakastelemaan kahvilan punaiselle sohvalle. Kahvilassa oli paljon porukkaa, lähinnä Daily Activity ryhmän duunareita sekä yksi ohjaaja. Duunareita nauratti, kun taas ohjaaja puisteli päätään.

Kahvila on nimeltä Café Kuukukka, joka tekee yhteistyötä vieressä olevan Korjaajaryhmän kanssa. Heti, kun Julius oli saanut tietää Evinin olevan raskaana, niin hän lopetti Daily Activity ryhmässä ja sai harjoittelupaikan kunnan postitusosastolta. Evinin sukulaiset eivät todellakaan katsoneet suopeasti, kun tuntematon puolalaisjätkä laittoi tytön paksuksi ja pakeni vastuuta.

Äskettäin Juliuksella ja Leena Lehdolla on ollut pikasuhde, joka päättyi, kun Leena sai tietää jätkän tempauksesta.

Johannasta Juliuksen etunimi vaikuttaa söpöltä koska se alkaa samalla kirjaimella kuin oma nimensä. Hän helposti kiihottuu kaikista j-kirjaimella alkavista miestennimistä ja joskus jopa myös naisten nimistä. Johannalla on melkoinen j-fetissi. Hän ei kuitenkaan voisi ajatellakaan rakastua Juliukseen koska tällä on karkea pärsstäkerroin. Jätkällä on oikea kyömyynokka, kyömympi kuin Oililla.

Muuten Johanna ja Julius tulevat hyvin juttuun ja juttelevat niitä näitä.

Eräänä päivänä Julius kysyy Johannan isän nimeä, johon hän vastaa ujostellen: "Se on Antti!" ja sanoi nopeasti vahvalla Kainuun korostuksella niin, että puolalainen kuuli väärin: "Mita sina sanoa, Anti?" Johanna sanoi uudestaan, jolloin jätkä kuulu oikein. Johannaa vitutti, kun joillekin pitää aina vääntää malli rautalangasta.

Postitusosastolla tehdään joka päivä kaksi reititinhoitokierros ja samalla kerätään paperiposti. Paperipostia on hyvin vähän mutta kyllä sitä on, sillä kaikkea ei voi lähettää sähköisesti. Kierroksen jälkeen on kahvitauko, jolloin kokoonnutaan kopiointikeskuksen taukuhuoneeseen. Siellä on espressoautomaatti, josta saa hyvää kahviuomaa.

Kahvitaun jälkeen huolletaan osaston seinänvieressä oleva suuri pitkulainen sähköpostipalvelin. Roskaposti laitetaan mustalle listalle, josta on helppo käsipelillä tarkistaa, että onko sähköposti todella roskapostia. Jos on, niin silloin se poistetaan. Jos on epävarma, niin se lähetetään sähköisesti kanslian kirjaamoon. Sähköpostipalvelimen keskellä on seinäluukku lastauslaiturille. Huolintafirmojen autot jättävät paketteja liukuhihnalle, josta paketit menevät luukusta sisään. Silloin pitää tarkistaa listalta, että kaikki paketit ovat tulleet. Paketit lastataan kärryyn. Osaston varastossa olisi kaksi lavettia, mutta ne ovat aivan liian leveitä mahtuakseen hisseihin.

Paketit kärrätään vastaanottajille eri osastoille. Kouluihin sekä palvelutaloihin osoitetut paketit laitetaan lastauslaiturille odottamaan kuntalähettiä.

Johanna oppi nopeasti työtehtävät. Hän on jopa ahkerampi kuin Oili ja Roope, puhumattakaan nyt Juliuksesta. Tämän takia Oili tuli hyvin kateelliseksi, kun tämä hassu kainuulaisblondi on ahkerampi ja stressinkestävämpi kuin hän.

Aikaisemmin Rouva Lehmusvuori on näytellyt kaikille, että hän olisi todellinen postitusmestari, vaikka kaikki ovat tasa-arvoisia ilman sen kummempia titteleitä.

Joku aika sitten Oili oli osastopäällikkö mutta menetti pomoasemansa koska tällä rykivällä akalla oli kummallisia ideoita, kuten esimerkiksi oli ehdottanut ankkalammikkoa keskellä osastoa sekä marmorilattiaa. Yhä Oililla on pomomainen asenne niin, että osastolla kävijät saavat vääränlaisen käsityksen ja usein kysyvät postitusmestaria.

Oililla ja Juliuksella on joitakin erimielisyyksiä ja sen tähden Julius päätti lopettaa kevättalvella, kun ei jaksanut kuunnella jokapäiväistä rykimistä sekä nähdä Oilin murhaavia mulkaisuja.

Keväällä osastolla aloitti uusi työharjoittelija, joka on chileläinen Augusto Figuosa. Pian aloitti taas yksi harjoittelija lisää eli tummaihoisen Martin Mohammed, joka on lähtöisin Eritreasta.

Nyt postitusosastolla on aivan liikaa harjoittelijoita niin, ettei työtehtäviä riitä kaikille. Kaiken tämän takana on Oili Lehmusvuori, koska hän tapaa nuolla henkilöstökonttorin päälliköiden takapuolia, jotta osastolle saataisiin miespuolisia harjoittelijoita.

Oili on oikea perseennuolija. Kopiointitekniikoita ja Roopea ärsyttää ämmän lipevä tyyl.

Rouva Lehmusvuori on naimisissa mustalyhyttukkaisen Possen kanssa, joka puhuu ärsyttävästi karjalanmurretta niin, että Oilin työkavereita vituttaa kuin pientä eläintä. Kaiken kukkuraksi ämmän ukko ja pojat käyvät usein hakemassa taskurahaa.

Roope Kippo on muutama vuosi sitten eronnut ja hänellä on aikuisia lapsia, joista yksi on taksikuski Minea Kippo, joka on osaomistajana taksiyhtiö Forssan Taxissa. Usein hän ajaa tilausajoja sekä toimii limusiinitaksikuskina. Taksiyhtiön upeissa limusiinitakseissa on karaokelaitteet.

Muutaman kerran kuussa työterapeutti Ragnar käy katsomassa, että kuinka hurisee. Silloin Oili kehuu Johannaa erittäin ahkeraksi duunariksi mutta heti tämän selän takana supattaa työterapeutille, että Johannalle pitäisi löytää erilaisia kursseja sekä muita työharjoittelupaikkoja. Ragnar ei voi tietää, että Oili on erittäin falski selkään puukottaja. Maalaisjärjellä ajatellen Oilille pitäisi antaa potkut, kuten kopiointitekniikat ja Roope ovat monesti keskenään keskustelleet mutta harmi vaan, kun he ovat sen verran saamattomia ja ylikiltejä, etteivät kehtaa valittaa Lehmusvuoresta pomoille.

Juunin alussa on Jaana-Marin lakkiaisjuhlat. Syksyllä hän aloittaa Loimaa-Forssa korkeakoulun elektrolinjalla. Hänellä on tuuria, kun kyseinen linja on Forssassa.

Johanna filmaa multimediamerallaan, kun pikkusisko skoolaa kavereidensa kanssa traktorin peräkärnyssä. Totta kai kamerasta on suorayhteys Kivinen Areenalle, jotta mummi voisi etäosallistua.

Anna yritti houkutella vanhaa äitiään Forssaan. Kuten tavallisesti Elisabeth vastasi vastakysymyksellä, että mitä jos sattuisi matkalla kuolemaan ja sitten ruumis joutuisi hakoteille.

Lakkiaisjuhliin oli kutsuttu kaikki Forssassa asuvat sukulaiset ja tuttavat. Mukana on myös Nukkun perhe koska ei kehdattu olla heitä kutsumatta, kun asuvat naapurissa kadun toisella puolella ja juhliin oli kutsuttu Vernerin ja Asta perheineen. Nukkut eivät olleet kovin pitkään, kun he lähtivät Vattulaan sukuloimaan.

Jaana-Mari sai Janetteltä ja Olli-Karilta ison pullon Tequilaa. Tietenkin Anna puisteli päätään, kun nuorimmainen sai noin väkevää viinaa lakkiaislahjaksi. Onneksi pään puistelu näkyi netissä, jotta Elisabeth näki tyttärensä vastareaktion viinaa kohtaan.

Jaana-Mari Kivinen on melkoinen bile-eläin ja tapaa usein kesäaikaan bilettää kavereiden kanssa lukuisissa Forssan puistoissa. Talviaikaan he bailaavat bileravintola Kuusistossa, joka sijaitsee Loimijoen länsipuolella Vanhan Forssan kupeessa.

Sieltä Jaana-Mari on vaivihkaa pöllinyt drinkkilaseja, joita on jo kertynyt runsaasti hänen lasikaappiinsa. Tietenkin äiti on puistellut päätään, että jopas on jotain, kun nuorimmaisesta on tullut melkoinen rosvo. Mikä hassuinta, pienenä tyttönä Jaana-Mari oli leikillään todennut, että sitten isona tyttönä hänestä tulee kivenkova gangsteri. Siltä vähän vaikuttaa, ajattelee Anna.

Johannakin haluaisi niin kovasti bilettää mutta hänellä ei ole bilekaveria. Ehkä Janette saattaisi ottaa hänet mukaansa, kun lähtee Olli-Karin kanssa juhlimaan mutta Johannalta puuttuu kokemus olla kavereiden kanssa. Hän on hyvää vauhtia erakoitumassa ja tulossa enemmän ja enemmän tunnevammaiseksi. Hänen on vaikea halata ja näyttää tunteitaan luontevasti.

Johannan kesäloma alkoi juulin alussa. Koska hän on Work Market Institutun kirjoilla, niinpä kesälomien aikana työharjoittelijat eivät saa olla työpaikoilla.

Augustin alussa, kun työt alkoivat, niin silloin Raija ärtyi utelemaan, että joko munaa on tiedossa, johon Johanna änkytti: "Enpä tiä, Coming Soon, tai oonhan mie syönyt munakkaita!" Raija nauroi valtavat läskiset rinnat hytkyen: "Älä näyttele tyhempää kuin mitä oot!"

Tässä kerran Oili antoi Johannalle elokuvanäyttelijä Mikko Perspirantin fanikuvan. Ehkä Oili toivoi, että blondi alkaisi pelleillä kuvan kanssa ja sitten saisi hyvän syyn potkaista tämän ulos. Johanna näytti kuvaa Raijalle väittäen sen olevan poikaystävä. Raija katsoi hetkisen kuvaa ja sitten totesi: "Siinä tapauksessa mun ukkoni on James Bond!" ja nauroi räkäisen akkamaisen naurun niin, että rinnat hytkyivät.

Mikko Perspirantti on tämän hetken suosituin suomalainen näyttelijä. Hän on tullut tunnetuksi fiktiivisestä poliisisarja *Purosta*, jossa kaljupäinen ruskeaviiksinen rikoskomisario Jan-Olof Puro ratkoo murhatapauksia äkkipikaisen Kullervo Laitisen kanssa. Kullervoa näyttelee Mikko Perspirantti, jota jotkut inhoavat koska jatkuvasti tämä hongankolistaja huutaa kuin oikohöylä. Yksi Mikon vihaajista on Antti Kivinen. Myös Johannaa ärsyttää äijän ainainen huutaminen mutta kuitenkin katsoo jokaisen Puro-leffan, joka pyörii kansallisella TV4:llä. Jan-Olof Puroa näyttelee Pekka Hapero. Viime aikoina juorulukulaitelehti Näe & Kuule on paljastanut, että Mikko Perspirantti käyttäisi runsaasti huumeita.

Johannan suosikki näyttelijä on Jonna Vyyhtinen, joka on tullut tunnetuksi muun muassa komedialeffa *Suuret eurooppalaiset seuramatkat*, jossa hänen näyttelemä hahmo Signe-Ester hassuttelee karjalaisen Ullan kanssa. Ullalla on reissussa mukana hirveät äänentoistolaitteet. Lentokoneessa matkalla Kanarialle Signe-Ester kysyy Ullalta, että kuinka tilataan juomaa, jolloin Ulla kehottaa painaa yläpuolella olevaa nappulaa. Signe-Ester kohottaa mukinsa napin alle ja painaa nappia luulleen sen olevan juoma-automaatti. Tämä reissukomedia on yksi Euroopan hauskimista komedioista, joka on useaan otteeseen pyörinyt jopa yhteiseurooppalaisella ATV3 kanavalla.

Johannaa alkaa pikkuhiljaa kyllästyttää Raijan ainainen vittuilu, muttei uskalla sanoa suoria sanoja tälle lihavalle naiselle koska tämä on luonteeltaan hyvin härski ja näyttelee kovista, vaikka maha on hyvin pehmeä. Jos ei mene Raijan mieliksi, niin silloin on usein painostusvaara, varsinkin kun toinen osapuoli on nössömäisen ylikiltti. Oikeastaan Raija vain laskee leikkiä eikä oikeasti painosta mutta sitä Johanna ei oikein hiffaa. Kyllä hän tietää, että Raija on humoristi, muttei siedä rajua koninleikkiä. Neiti Kivinen on melkoinen mielensä pahoittaja, vaikka itse mielellään on pelleilemässä ja harrastaa koninleikkiä. Hän ei osaa aavistaakaan, että tämä on vain alkusoittoa ja tapaa vieläkin härskeimpiä ja hullumpia tursakkeita, jotka hyväksikäyttävät hänen ylikiltteyttänsä, jopa Raijaa härskimmin ja vielä tosissaan mutta eipä mennä asioiden edelle.

Johanna menee takaisin postitusosastolle koska sehän on hänen varsinainen työpaikkansa. Jotenkin aina jalat vetävät kopiointikeskuksen puolelle. Se lienee samanlainen ilmiö kuin perheväkivalta tapauksissa, kun vaimot aina vaan palaavat takaisin väkivaltaisten miestensä kainaloon.

Johanna avaa sinisen muovipäällysteisen oven lastauslaiturille ja kurkistaa, että onko liukuhihnalle tuotu paketteja. Liukuhihnalla on kuin onkin muutama keskisuuri pitkulainen paketti. Oili on jollain osastolla auttamassa miespuolisia virkailijoita ja Roope pelaa pasianssia konttorirobotin ja harjoittelijoiden kanssa. Hän tulee parhaiden toimeen Auguston kanssa.

Martin puolestaan tapaa usein kertoa kaikenmoista muslimien kummallisista tavoista ja se vahvistaa postitusteknikoiden ja kopiointitekniikoiden ennakkoluuloja lisäten muukalaisvihamielisyyttä. Roopen mielestä ainoastaan nämä kaksi maahanmuuttajapoikaa ovat kunnollisia siirtolaisia, kun he tekevät töitä sekä oma-aloitteisesti kritisoivat arabeja sekä islamia. Jos Roope, Oili ja kopiointitekniikot kritisoisivat maahanmuuttajia, niin silloin he automaattisesti olisivat kauheita rasisteja.

Lastauslaiturilla Johanna huomaa, että paketit on osoitettu vaalilautakunnalle ja sisältävät äänestyslipukkeita ensi kuussa pidettävään kansanäänestykseen, että pitäisikö Euroopan federaation muodostaa Global Union Afrikan federaation kanssa.

Afrikan federaatio on entinen Afrikan Unioni, jonka ansiosta Afrikka on kehittynyt ja on vakaampi kuin koskaan. Afrikka on tätä nykyään hyvinvointivaltio, kuten Eurooppakin tosin joillakin keskiafrikkalaisilla osavaltioilla, kuten Ghanalla on heikko talous, joka johtuu muun muassa korruptiooperinteestä. Ghanan kehno valtiontalous ei ole Afrikan federaation tiedossa, sillä osavaltio kaunistelee tilastojaan. Somalia on Afrikan köyhin maa, josta tulee paljon kerjäläisiä Afrikan rikkaimpiin osavaltioihin.

Saharan aavikko on julistettu puolueettomaksi vyöhykkeeksi, jossa kuka vain saa ihan vapaasti oleskella. Alue on myös demilitarisoitu. Saharasta on tullut valtava hiekkalaatikko leikkimielisille ihmisille. Siellä on helppo tehdä elokuvia, kun ei tarvita matkustusasiakirjoja. Useaan kohtaan on tasoitettu lentokoneiden ja helikoptereiden laskeutumipaikkoja. Saharan turvallisuudesta vastaa Afrikan federaation poliisivoimat *Afropol*. Libyasta on tullut Afrikan talousveturi. Siellä sijaitsee Afrikan keskuspankki, joka vastaa maanosan yhteisestä afro valuutasta.

Johanna on vahvasti Global Unionin kannalla. Hän on kuullut vanhemmiltaan, että Global Union voi olla hyvä juttu. Kukaan ei tietenkään tässä vaiheessa tiedä, että kuinka Afrikan ja Euroopan yhteinen taival lähtee kehittymään ei edes poliitikot, vaikka he olettavat tietävänsä.

Johanna on poliittisesti liberaali mutta yksityisesti erittäin konservatiivi ja sen vuoksi hänen on vaikea muuttaa pois kotoa. Hän pelkää kuin koronaa äidin mahdollista kaihoisaa itkua, että nyt lintu lähtee pesästä. Johanna liikaa säälii äitiään ja isä puolestaan tytärtään. Edellisellä vuosikymmenellä Paraisten mökillä, kun pelattiin palloa Polttohautaa, jossa on yksi polttaja, joka yrittää vallata pelaajien hautapesäkkeet tai sitten heittää pallon päin jotain pelaajaa, jotta saisi hautapesäkkeen. Kun Johanna oli lähinnä äitiä, niin silloin hän ei raskinut polttaa äitimuoriaan vaan heitti pallon kohti kauempaa olevaa kummisetäänsä, aina vaan Vernerinä Johanna yritti polttaa. Monesti tämä nauroi, että mikä viha kummitytöllä on häntä kohtaan. Joka kerta kummisetä löi mailallaan pallon kauas kukkapellolle ja kehotti heittää pallon sieltä asti eikä sitten saa vetää pikilankoja räkätti Vernerin. Pikilangoiksi kutsutaan, kun kävelee pallo kädessä lähemmäksi pelaajia. Tämä peli on erittäin hauska varsinkin, kun on nautittu alkoholipitoisia juomia.

Kun Johanna katsoo tv-uutisia, jossa keskustellaan Global Unionista ja tulevasta kansanäänestyksestä, niin silloin hän pitelee peukaloita pystyssä. Heti kun puheenvuoron saa Global Unionia vastustava poliitikko, niin heti hän näyttää televisioruudulle keskisormea ihan kuin se jotain auttaisi. Lisäksi hän kiroilee, kuin naiset autoremontissa. Lukemattomia kertoja äiti ovat tuhahtanut tyttärelleen, ettei saa kiroilla. Isä ei raaski nuhdella suosikkitytärtään.

Nyt lastauslaiturilla Johanna huomaa pakettien etiketeistä, että jotkut paketit sisältävät ei-lipukkeita. Häntä alkoi ottaa pattiin ja huolestuttaa jos kansa tyrmäisi Global Unionin. Hän pohti tovin ja sitten kaikessa hiljaisuudessa poisti ei-pakettien etiketit niin, ettei tiedä mitkä sisältävät ei-lipukkeita. Hän antoi olla kyllä-pakettien etiketit. Kukaan ei nähnyt, kun hän poisti ei-pakettien näyte-etiketit ja pyyhki niillä takapuolensa.

Myöhemmin Oili ja Roope ihmettelivät, kun tuli ainoastaan kyllä-lipukkeita ja joistakin puuttuu näyte-etiketit. Heitä alkoi vastaavasti huolestuttaa, jos kyllä-puoli voittaisi. He ovat Global Unionia vastaan. Sitä Johanna ei tiedä, ei ainakaan vielä.

Tässä päivänä eräänä Oili piti pienimuotoisen mielipidekyselyn työharjoittelijoille, että mitä mieltä he ovat Global Unionista näyttäen jokaisen kohdalla kyllä- ja ei-lipuketta aloittaen Johannan kohdalla ja tietenkin tämä valitsi kyllä-lipukkeen siinä luulossa, että työkaveritkin olisivat samaa mieltä. Siinä hän oli väärässä, sillä kaikki harjoittelijat valitsivat ei-lipukkeen, jolloin Lehmusvuori katsoi halveksien Johannaa, ihan kuin tämä olisi pahantekijä.

Septemberin alussa postitusosastolla aloitti neljäs työharjoittelija, joka on suklaan ruskeatukkainen Suffeli Laitinen, johon Oili ihastui niin, että he saattoivat mennä kesken työtehtävien kahvihuoneeseen rupattelemaan pojan yksityisasiasta koska tällä on jotain kummallista ihottumaa käsissään. Oilia säällittää jätkärukka ja alkoi ehdotella erilaisia voiteita, kun epäili vartalosiltsaa. Suffeli ei ole Johannan mieleen. Ehkä häntä inhottaa tämän sienimäinen käsi-ihottuma.

Septemberin lopulla osastolla aloitti viides työharjoittelija, joka on pitkäkasvuinen ruipelomainen vaalea tukkainen Nino Arola. Kuten saattaa arvata, Johanna ihastui silmittömästi tähän komeaan härmän karjuun vain siksi, kun tämä sattuu olemaan Nino. Johanna on hyvin herkkä kaikkia Nino nimisiä jätkiä kohtaa mutta se ainoa oikea Nino on tietenkin herkku-Backman mutta saattaisi ajatella ottaa kaikki maailman Ninot Järvimerkkeineen. Hänellä on käsittämätön Nino fetissi. Kyllä tämä uusi Nino on erittäin komea nuori mies. Johanna on saanut selville, että jätkä asuu Eurolan pistetaloissa. Johannan harmiksi pojan työharjoittelu päättyi kuukauden kuluttua, kun sai töitä Sapattivuoren sairaalan laboratorion, joka on Helsingin suurin ja nykyaikaisin sairaala, joka sijaitsee aivan Helsingin uudessa keskustassa. Sabattivuoren sairaalan vieressä on Tove Janssonin lastensairaala sekä Karoluksen instituutti, joka tekee yhteistyötä Brysselin Calle Institutin kanssa.

Septemberin lopulla on kansanäänestys Global Unionista koko Euroopassa sekä Afrikassa. Pohjois-Euroopassa on eniten vastustusta ja sen vuoksi Johanna sekä muutkin kannattajat ovat huolissaan. Populistit kehottavat ihmisiä äänestää vastaan pelotellen, että afrikkalaisheimot tulevat ja valtaavat kaikki rantatontit. Afrikassa vastustusta esiintyy vastaavasti Etelä-Afrikan eteläosissa ja siellä muistutettiin kolonialismin ajoista kauan sitten, ettei eurooppalaisiin ole luottamista.

Ennen kansanäänestystä Raija sanoi Johannalle sormi ojossa, että tämän tulee äänestää Global Unionia vastaan, sillä koko hapatus on susi jo syntyessään. Johanna itsepäisesti puolusteli Global Unionia, että silloinhan banaanien hinnat laskisivat ja olisi helpompi mennä Afrikan lämpöön, johon vanha lihava Raija tuhahti: "Housussasi on banaani ja mä kyllä sulle lämmöt näytän, jos menet äänestämään siitä vitun sianpuolikkaasta!" Johannaa ei noin vain aivopestäkään mutta ylikiltteyden takia helposti tanssii toisten pillien tahdissa mutta poliittisesti sitä hän ei tee. Johannasta tulisi ehkä hyvä poliitikko, kunhan vaan enemmän aikuistuisi ja oppisi hillitsemään itsensä poliittisten vastustajien kesken. Työpaikalla hän kuitenkin siihen kykenee, kun vielä Jokioisten potkut ovat tuoreessa muistissa. Hän on päättänyt, että nyt saa potkut olla potkittu.

Koko perhe äänesti Global Unionin puolesta. Hetkisen Anna pohti Global Unionin järkevyyttä, kun on kuullut työpaikallaan ja uutisissa vastustajien kauhuskenarioita. Kiertää sitkeitä huhuja, että Global Unionin virkamiehet tehtäisivät järjettömiä ohjesääntöjä arkipäiväisistä asioista sekä hirveistä kapulakielisistä nettilomakkeista. Antti onnistui vakuuttamaan vaimonsa äänestää puolesta, koska silloin Euroopan markkinoille saataisiin hyviä afrikkalaisia viinejä ja oluita sekä hedelmien hinnat laskisivat. Monet muutkin vanhemmat ihmiset kallistuvat Global Unionin puolesta, jotta nuorisolla olisi parempi maailma ja olisi helpompi matkailla näiden kahden mantereiden välillä. Global Unionin kyllä-puoli voitti selvin luvuin.

Heti seuraavana työpäivänä kansanäänestyksen jälkeen Raija puisteli päätään Johannalle: "Jaahas, sieltä tulee itse pekkuri ja nyt on koko kaunis Eurooppa pilalla, sä olit kyllä melkoinen vittu naiseksi, kun menit äänestämään tuota sianpuolikasta ja nyt olisi kyllä armottoman painostuksen paikka!" Johanna väitti ääniväristen äänestäneensä vastaan mutta sitä Raija ei uskonut sillä ennen kansanäänestystä hänhän oli pitänyt melkoisia palopuheita Global Unionin puolesta. Myös Raija yritti turhaan käännäyttää Johannaa ei-kannalle.

Roope löysi Forssan Aviisi uutislukulaitelieden yleisöosastolta kriittisen kirjoituksen; *Nyt on Eurooppa myyty, ja on vain yksi asia, jonka voi sanoa Kyllä-äänestäjille, pähkinöitä!* Hän tulosti kirjoituksen paperille ja pyysi Raijaa suurentamaan tämän kirjoituksen. Tietenkin rouva Lillukka innoissaan suurensi ja laminoi sitaatin, jonka Roope teippasi sähköpostipalvelimen kylkeen.

Oili vinoili Johannalle, että he perustaisivat Kaupunki Unionin, jonne päästetään ainoastaan vastustajia. Johannasta tämä ei ollut yhtään hauskaa koska Euroopan federaatiohan on demokraattinen valtio ja kaikilla on oikeus omiin mielipiteisiinsä. Johanna kuitenkin onnistui peittämään kuohuvat tunteensa, ettei taas tulisi potkuja. Hän on saanut potku kauhun.

Muutaman kuukauden kuluttua, kun työkaverit olivat toipuneet kyllä-voitosta eikä enää höpisseet sähköpostipalvelimen kyljessä olevasta sitaatista, niin silloin Johanna laittoi sen päälle tapahtumakalenterin, ettei sitaatti näkyisi kävijöille. Taas kuukauden kuluttua hän kaikessa hiljaisuudessa poisti tapahtumakalenterin sekä sitaatin. Muovitetun sitaatin hän vei jätteenlajitteluhuoneen muovisilppuriin. Hän ei osaa aavistaakaan, että kuinka paljon hän tulee vielä käyttämään tätä mainiota silppuria ja mitä kaikkea hän sillä silppuaakaan.

Karjalan tasavalta äänesti ainoana Euroopan federaation osavaltiona Global Unionia vastaan, joka tulee aiheuttamaan ongelmia vapaaseen liikkuvuuteen näiden kahden maanosan välillä. Tokkopa afrikkalaiset haluaisivatkaan kaukaiseen Karjalaan, sillä siellä on sikakallista, kalliimpaa kuin Suomessa. Ehkä varakkaat afrikkalaiset saattaisivat käydä ihmettelemässä Karjalan mäntyjä sekä käydä polskimassa suuren ja mahtavan Laatokan aalloissa.

Karjala on yksi Euroopan federaation varakkaammista osavaltioista. Nyt afrikkalaisten on vaikeampi mässäillä karjalaisten rahoilla mutta onhan monissa Afrikankin osavaltioissa paljon luonnon rikkauksia.

Karjalan tasavaltaan perustettiin erityinen tulliuioni, jolla on erityissuhteet Global Unioniin ilman veto-oikeutta. Kun alkaa GU parlamentin täysistunto, niin silloin Karjalan poliitikot joutuvat ulos. Tämä on tietenkin kiusallista Karjalan poliitikoille mutta muutakaan vaihtoehtoa ei ole. Pakkohan on kuunnella jokaisen osavaltion asukkaiden mielipiteitä tai muuten olisi vaarana suurmielenosoitukset ja sitten vaaleissa populistit hyppisivät silmille. Global Unionin pääpaikka on Marbella koska se sijaitsee lähinnä Afrikkaa.

Syksyn aikana Johanna on toistamiseen nähnyt kummallista unta, jossa hän asuu Vattulassa ja sitten alkaa tapailla kaupungin rikkainta miestä, kunnes löytää kartanosta suuren sääriluun. Luun löydettyään hän herää ja on hiestä märkänä.

Uni ehkä heijastuu hänen pohdinnoistansa, että kuinka pärjäisi omassa asunnossa. Hän on erittäin epävarma, jos pärjäisi yksin omassa kämpässä. Kuka pesisi vaatteet ja kuka tekisi ruokaa? Hän on aivan liian laiska kokkaamaan. Todennäköisesti hän söisi joka päivä pikaruokaa ja sitten lihoisi muodottomaksi, jolloin alkaisi todellinen läskirumba diabeteksen kera, kuten hän tapaa vatuloita iltaisin sängyssään samalla, kun unelmoi ja onanoi Joonas-serkusta.